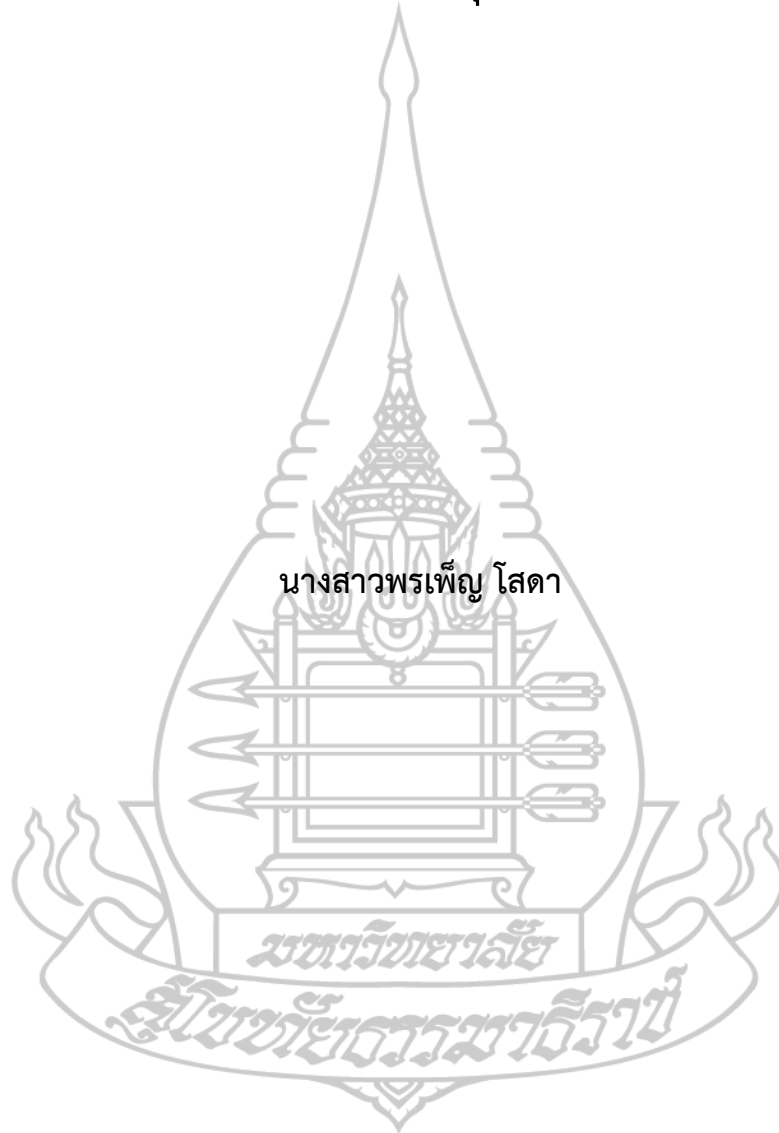

ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ
ของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุม
ภวาปี จังหวัดอุดรธานี

นางสาวพรเพ็ญ โสตา

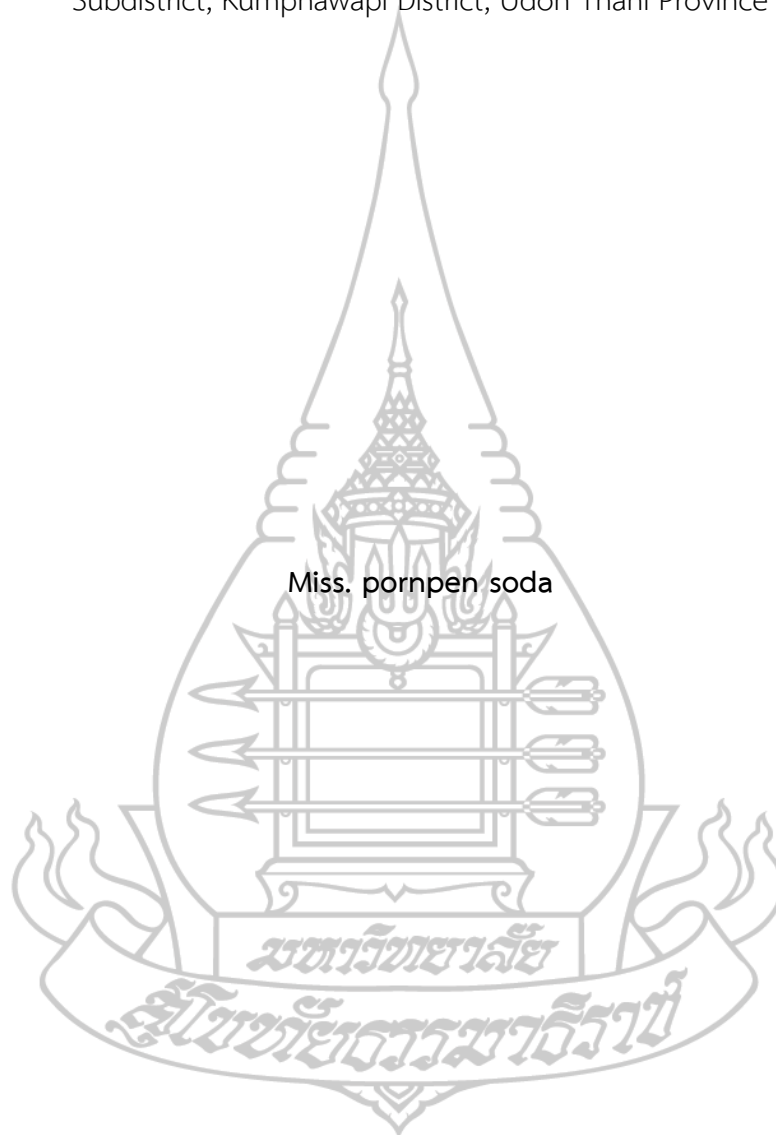
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Effects of The Sexual Communication Program on Sexual Attitudes and
Communication Skills of Parents Female Junior High School Students, Soe phloe
Subdistrict, Kumphawapi District, Udon Thani Province

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Nursing Science in Community Nurse Practitioner

School of Nursing

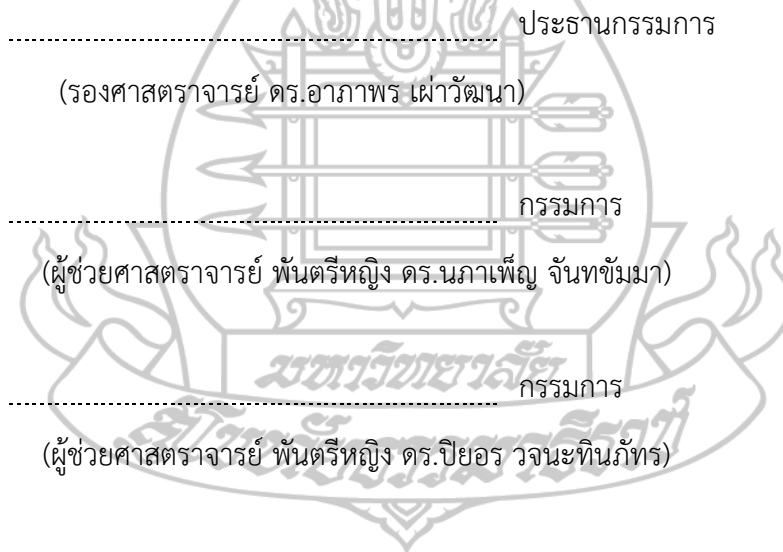
Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
ชื่อและนามสกุล	นางสาวพรเพ็ญ โสดา
แขนงวิชา / วิชาเอก	การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
สาขาวิชา	พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตรีหญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทขัมมา 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตรีหญิง ดร.ปิยอร วจนะทินภัทร

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของ
ผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
ผู้วิจัย นางสาวพรเพ็ญ โสดา รหัสนักศึกษา 2605100029

ปริญญา: พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตรีหญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทขัมมา ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองแบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ประสิทธิผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียน
หญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนในตำบลเสอเพลอ
อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ซึ่งถูกสุ่มตามเกณฑ์การคัดเลือกแบบเจาะจง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่ม
เปรียบเทียบ กลุ่มละ 25 คน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อ
ทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งออกแบบ
กิจกรรมโดยใช้แนวคิดองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเดวิด เค เบอร์โล กิจกรรม
ประกอบด้วย การอบรมเชิงปฏิบัติการ การบรรยายให้ความรู้ การแสดงบทบาทสมมติ ถอดบทเรียน
เหตุการณ์สมมติ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ วิเคราะห์พฤติกรรมของบุตรหลาน โดยมีการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด
จำนวน 5 ครั้ง ในระยะเวลา 8 สัปดาห์ และได้ใช้ แบบสอบถามทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศและทักษะ
การสื่อสารเรื่องเพศ ซึ่งมีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ .92 และ .95 ตามลำดับ และมีค่าความเที่ยง
เท่ากับ .79 และ .87 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศและทักษะ
การสื่อสารเรื่องเพศดีกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่
ระดับ .05 และมีระดับความพึงพอใจในโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศในระดับดี

คำสำคัญ ทัศนคติ การสื่อสารเรื่องเพศ ผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

Thesis title: “Effects of The Sexual Communication Program on Sexual Attitudes and Communication Skills of Parents Female Junior High School Students, Soe phloe Subdistrict, Kumphawapi District, Udon Thani Province”

Researcher: “Miss. pornpen soda”; ID: “2605100029”;

Degree: Master of Nursing Science (Community Nurse Practitioner);

Thesis advisors: (1) Assistant Professor Major Dr. Napaphen Jantacumma;; Academic year: 2023

Abstract

This quasi-experimental research was a two-group pretest-posttest design. The purposes of the research was to study the effects of a sexual communication program on the sexual attitudes and communication skills of parents of female junior high school students.

The samples were parents of female junior high school students from schools in Soe phloe Subdistrict, Kumphawapi District, Udon Thani Province. The sample was selected by using purposive sampling and divided into an experimental group and a comparison group of 25 people each. The sexual communication program was developed for this study by applying David K. Berlo's communication skill development theory. The programs was in workshop format, carried out a total of 5 times over a period of 8 weeks with activities such as lectures, discussions, role playing, learning from scenarios, knowledge exchange, and teen behavior analysis. Pre- and post- program data were collected using questionnaires on sexual communication attitudes and sexual communication skills. The content validity indexes were .92 and .95, respectively, and reliability scores were .79 and .87, respectively. Data were analyzed by descriptive statistics and Independent t-test.

The findings demonstrated that after enrolling in the program, the experimental group's average scores for attitude towards communication about sex and sexual communication skills were better than before participating in the program, and were significantly better than those of the comparison group, to a statistically significant degree at p-value < .05.

Keywords : Attitude, Sexual communication skill, Parents and female junior high school students

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตรีหญิง ดร.นภาพิณญ์ จันทขัมมา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตรีหญิง ดร.ปิยอร วจนะทินภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่ได้กรุณาชี้แนะแนวทาง ให้คำแนะนำ ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการสนับสนุนให้กำลังใจ และต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จ ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อาภาพร เผ่าวัฒนา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไกรวิชัย เรืองฤทธาหาร, อาจารย์ นันทวรรณ ตีระวงศา, พญ.วิลาสินี นาดอน, นางยุภาวดี ทาสะโก และนายนิยม สารจันทร์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณท่านสาธารณสุขอำเภอกุมภวาปี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผู้อำนวยการโรงเรียนสงเปลือย ดงสามสิบ และผู้อำนวยการโรงเรียนเสอเพลอพิทยาคม และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่อนุญาตและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการเก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการร่วมวิจัยครั้งนี้ ทำให้การวิจัยครั้งนี้บรรลุความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดาผู้ให้กำเนิด ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวทุกท่านที่ให้ความรัก ความห่วงใยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นจนถึง ปัจจุบัน ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จในการวิจัย และท้ายที่สุดขอขอบคุณเพื่อน ๆ และบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

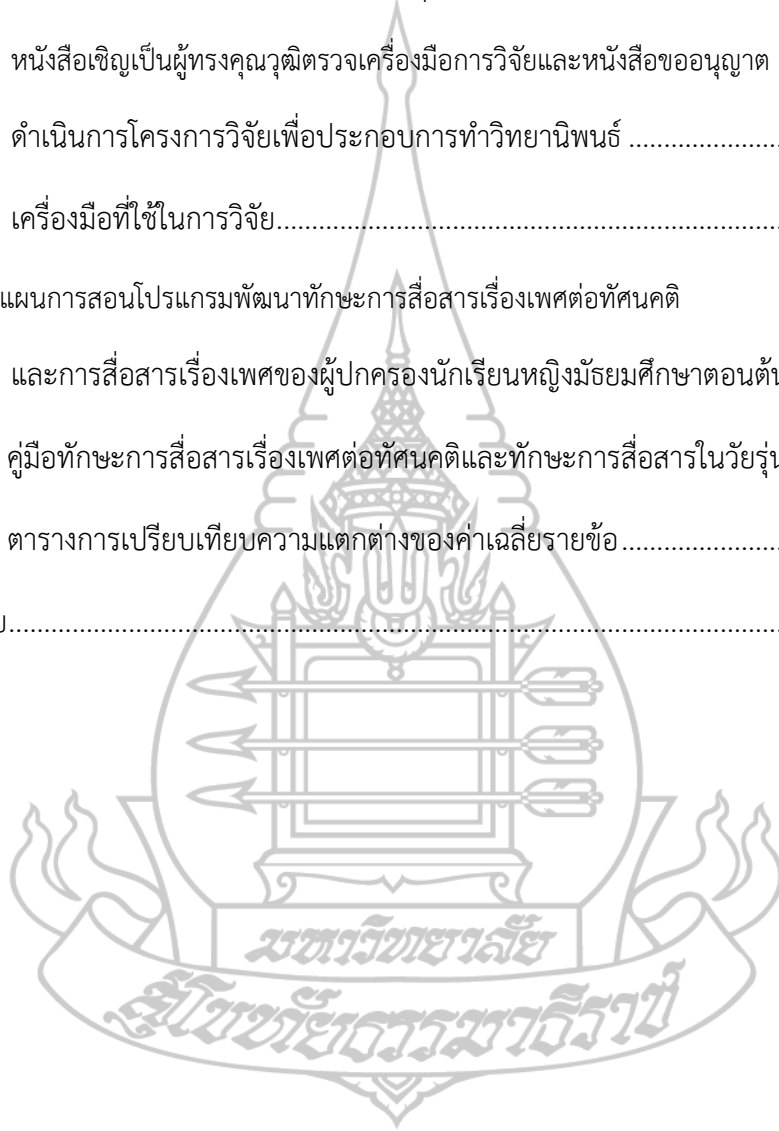
นางสาวพรเพ็ญ โสตา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามคำศัพท์.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร	11
การสื่อสาร.....	15
โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของ ผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การพิทักษ์สิทธิ์ตัวอย่าง	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	45
ตอนที่ 2 ทศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ	49
ตอนที่ 3 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ	51
ตอนที่ 4 ความพึงพอใจต่อ โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทศนคติและ ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น	54
ตอนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น	55
ตอนที่ 6 ทศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น	58
ตอนที่ 7 การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนและหลังการทดลอง	61
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
สรุปการวิจัย	64
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	75

ภาคผนวก	114
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	1151
ข เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	117
ค หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยและหนังสือขออนุญาต ดำเนินการโครงการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์	119
ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	129
จ แผนการสอนโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติ และการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น.....	129
ฉ คู่มือทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารในวัยรุ่น.....	191
ช ตารางการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายข้อ.....	193
ประวัติผู้วิจัย.....	182

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1 ผลการตรวจสอบหาความเที่ยงของแบบสอบถาม..... 36

ตารางที่ 4.1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ปกครองนักเรียนหญิง
มัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ 45

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศระหว่าง
กลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) ก่อนและหลังการเข้าร่วม
โปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test) 49

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างก่อน
และหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25)
โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test) 50

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง
นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างกลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ
(n = 25) ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที
(independent t-test)..... 52

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียน
หญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลอง
(n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test) 53

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิง
มัธยมศึกษาตอนต้นของกลุ่มทดลอง (n = 25) หลังเข้าร่วมโปรแกรม 54

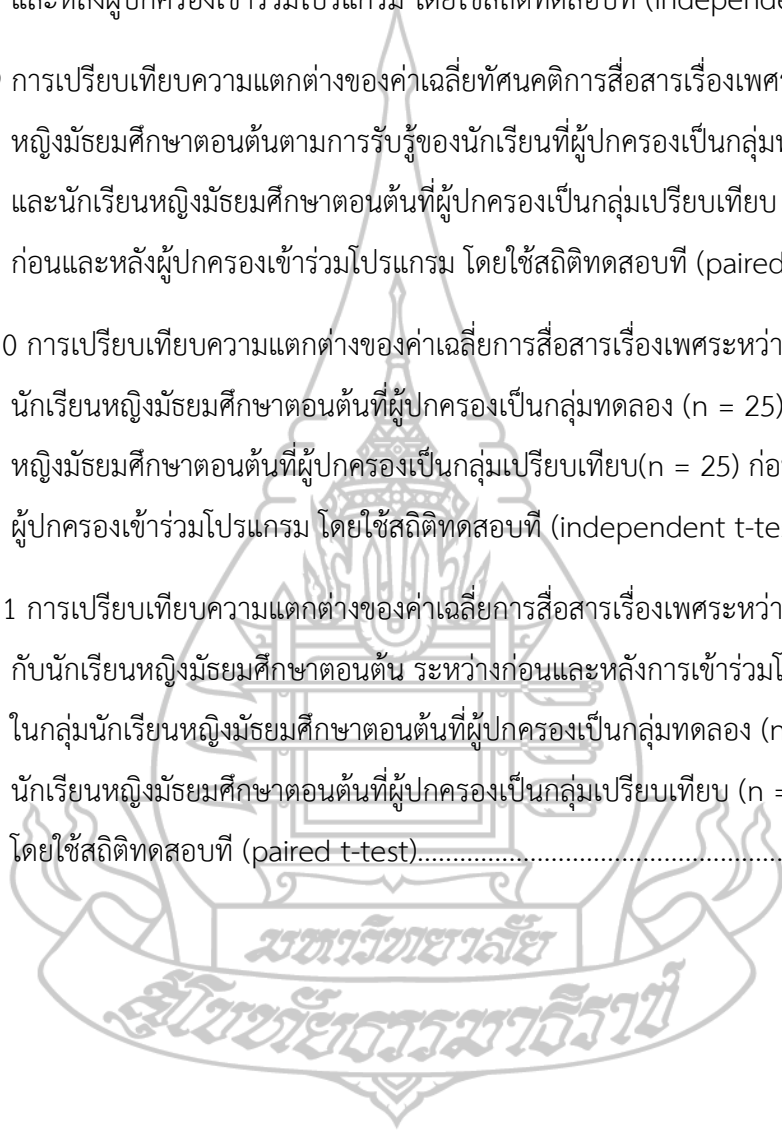
ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษา
ตอนต้นทั้งในกลุ่มผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ 55

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ระหว่างนักเรียน
 หญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตามการรับรู้ของนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง (n = 25)
 และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) ก่อน
 และหลังผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test).... 58

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างนักเรียน
 หญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตามการรับรู้ของนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง (n = 25)
 และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25)
 ก่อนและหลังผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)..... 60

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับ
 นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง (n = 25) และนักเรียน
 หญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ(n = 25) ก่อนและหลัง
 ผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)..... 61

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครอง
 กับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม
 ในกลุ่มนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง (n = 25) และ
 นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25)
 โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)..... 62

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพที่ 2.1 แบบจำลอง SMCR ของเบอร์โล	12
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการทดลอง	41

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทยนับเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน ซึ่งในแต่ละปีในวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี ประมาณ 3.9 ล้านคน ไม่ปลอดภัยจากการทำแท้งส่งผลให้เสียชีวิต หรือเจ็บป่วย จนมีปัญหาสุขภาพเรื้อรังตามมา (World Health Organization : WHO, 2020) ช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลง ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งด้านร่างกายและจิตใจ อารมณ์สังคม ปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมต่าง ๆ นับวันจะเพิ่มทวีความรุนแรงมากขึ้น ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาสภาวะการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นหรือคุณแม่วัยรุ่นและเด็กหญิงที่ตั้งครรภ์มีแนวโน้มอายุลดลงเรื่อยๆ (อนุชิตา, 2565) ทั้งนี้จากการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นไทย พบว่าวัยรุ่นมีค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย โดยผลสำรวจพฤติกรรมพบว่า แม่วัยรุ่นร้อยละ 53.38 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 16-18 ปี รองลงมาร้อยละ 32.08 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 13-15 ปี (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2564) ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระจายข้อมูลข่าวสารเข้าสู่สังคมออนไลน์ได้อย่างอิสระ ทำให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่าย เช่น คลิปวีดีโอ แพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ รวมทั้งการเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งได้ก่อให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เสี่ยงต่อตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (มาลี สบายยิ่ง, 2562)

การเพิ่มขึ้นของอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี จาก 127.1 ต่อแสนประชากรในพ.ศ. 2558 เป็น 131.2 ต่อแสนประชากรในปี 2564 อัตราการคลอดในวัยรุ่น ในกลุ่มอายุ 10-19 ปี แบ่งเป็นกลุ่มอายุ 10-14 ปีมีอัตราการคลอดเฉลี่ยต่อวัน ในปี 2560 จำนวน 7 คน และปี 2563 จำนวน 5 คน กลุ่มอายุ 15-19ปี อัตราการคลอดเฉลี่ยต่อวัน ในปี 2560 จำนวน 225 คน และ ปี 2563 จำนวน 154 คน จำนวนวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์และยังคงศึกษาในสถาบันเดิม ปี 2559 = 13.7% และปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 33.8% จำนวนวัยรุ่นที่ให้ออก หยุดเรียน หรือลาออกเอง ปี 2559 = 53.5% และปี 2564 = 36.1% ในปี 2564 มีจำนวนแม่วัยรุ่นที่ยอมเลี้ยงลูกเองที่บ้าน สูงถึง 52.6% (กองระบาศาวิทยากรมควบคุมโรค, 2565) จากข้อมูลการคลอดบุตรในวัยรุ่นและการคลอดซ้ำในวัยรุ่นที่มีแนวโน้มค่อย ๆ ลดลงแต่ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นยังคงอยู่ รวมถึง

ภาวะแทรกซ้อนหรือผลกระทบจากการตั้งครรภ์หรือคลอดบุตรยังเป็นปัญหาสำคัญ เช่น เด็กแรกเกิดในมารดาวัยรุ่นมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ภาวะแทรกซ้อนจากการทำแท้ง การขาดโอกาสทางการศึกษาของวัยรุ่นตั้งครรภ์ ซึ่งจากข้อมูลพบว่า ร้อยละของเด็กแรกเกิดน้ำหนักแรกคลอดต่ำกว่าเกณฑ์ (<2,500 กรัม) พ.ศ. 2557 ในกลุ่มแม่วัยรุ่นอายุ 15-19 ปี มีร้อยละ 13 และ ใน พ.ศ. 2564 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 13.1 (กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข, 2564) ผู้ป่วยทำแท้งที่มีเหตุผลด้านเศรษฐกิจ สังคมและครอบครัว พบว่าผู้ป่วยทำแท้งเป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มากถึงร้อยละ 31.5 ใน พ.ศ. 2557 และร้อยละ 38.1 ภาพรวมจังหวัดอุดรธานี ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปีที่ตั้งครรภ์ ในปี 2564 อำเภอเมืองจำนวน 16 คน และอำเภอกุมภวาปี จำนวน 2 คน ปี 2565 อำเภอเมือง จำนวน 8 คน และอำเภอกุมภวาปี จำนวน 2 คน การตั้งครรภ์ซ้ำในหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปี ในปี 2564 อำเภอกุมภวาปี ร้อยละ 11.8 ปี 2565 ร้อยละ 5.2 และปี 2566 เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 8.6 อัตราการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มเยาวชน ปี 2562 ร้อยละ 80.2 (สำนักอนามัยเจริญพันธ์ กรมอนามัย, 2562)

จากปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น รวมถึงภาวะแทรกซ้อนจากการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ในการดำเนินงานที่ผ่านมา มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนได้มีการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค จึงมีโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรตั้งแต่ปี 2558 พ.ศ. 2565 จำนวน 3,443 โครงการ (สำนักอนามัยเจริญพันธ์ กรมอนามัย, 2562) เช่น การจัดตั้งสถานบริการที่เป็นมิตรกับวัยรุ่น ความพยายามในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนและอื่น ๆ อีกมากมาย แต่จากผลการดำเนินงานมีกลุ่มนักเรียนและกลุ่มวัยรุ่นบางกลุ่มเท่านั้นที่เข้าถึงบริการ ยังมีนักเรียนและกลุ่มวัยรุ่นอีกจำนวนมากที่ยังเข้าไม่ถึงบริการ การได้รับความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิดด้วยวิธีต่างๆ หรือการให้บริการถุงยางอนามัยฟรีตามจุดบริการสาธารณะ ซึ่งอาจเกิดจากรากฐานความคิดของคนในสังคมไทย ที่ยังมองเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้าม ประกอบกับครอบครัวขาดการสื่อสารเรื่องเพศที่ถูกต้องและเหมาะสม อาจเพราะบิดามารดา หรือผู้ปกครองขาดทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ หรือความใกล้ชิดระหว่างคนในครอบครัวมีไม่มากพอที่จะพูดคุยกันในเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นอยากลองขาดโอกาสในการเรียนรู้เรื่องเพศที่เหมาะสม ส่วนใหญ่วัยรุ่นให้ความสำคัญกับการคบเพื่อน เพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากขึ้น การเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเพื่อน ประกอบกับสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้วัยรุ่นเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย บางครั้งอาจจะได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง และนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (ลาวัลย์ สิงห์สาย และคณะ, 2564)

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ พัฒนาการทางเพศและการรู้จักธรรมชาติของชายหญิงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำความเข้าใจ และสอนเพศศึกษาในสังคมไทยแนวคิดใหม่ โดยที่บิดามารดาและผู้ปกครองต้องกล้าที่จะพูดเรื่องเพศกับเด็ก แต่จากผลการศึกษากลับพบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่มีสอนเรื่องทางเพศแก่บุตรหลานในระดับที่ไม่มาก ในปัจจุบันมีรายงานการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างบิดามารดากับลูกวัยรุ่นอยู่บ้าง แต่งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจที่ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องแนวทางการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศและมีข้อจำกัดในเรื่องแหล่งเก็บข้อมูลที่จำกัดเฉพาะในจังหวัดหรืออำเภอหนึ่งเท่านั้น ยังไม่ครอบคลุมบริบทที่หลากหลายในสังคมไทยได้

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของสื่อการเรียนรู้ในการพัฒนาการสื่อสารเรื่องเพศของมารดาที่มีบุตรวัยรุ่นหญิง ผลการศึกษาพบว่า สื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถของตนเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศ และความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศ แต่ไม่ส่งผลให้เกิดการสื่อสารเรื่องเพศของมารดา เมื่อพิจารณาถึงชนิดของสื่อการเรียนรู้ พบว่า แบบเรียนรู้สำเร็จรูป (Video CD) ทำให้มารดามีความมั่นใจในการสื่อสารเรื่องเพศ (p -value $< .05$) ส่วนคู่มือการสื่อสารเรื่องเพศทำให้เกิดความสะดวกใจในการพูดคุยเรื่องเพศ (p -value $< .05$) การเรียนรู้การสื่อสารเรื่องเพศจากคู่มือการสื่อสารเรื่องเพศและแบบเรียนรู้สำเร็จรูป (VCD) ที่มีเนื้อหาสาระและวิธีสื่อสารเรื่องเพศที่สอดคล้องกับความพร้อมส่วนบุคคล เป็นการส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถของตนและความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศ อาภาพร เฝ้าวัฒนา และพิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา (2561) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญรักษา ญาณสาร และคณะ (2558) ที่ศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ โดยแกนนำกลุ่มเพื่อนเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าหลังการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถตนเองในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value $< .05$) ในระยะติดตามผลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างจากก่อนการทดลองแต่ไม่แตกต่างกับกลุ่มเปรียบเทียบ (p -value $> .05$) และมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value $< .001$) การจัดโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศโดยแกนนำกลุ่มเพื่อนเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถเพิ่มความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถตนเองในการยืนยันใน

ความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ ส่งผลให้นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นได้ เป็นงานวิจัยที่เน้นเกิดการเรียนรู้ การรับรู้ด้วยตัวของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ได้เน้นให้เกิดการสื่อสารเรื่องเพศโดยตรง

มีการศึกษาเรื่องประสิทธิผลของสื่อการเรียนรู้ในการพัฒนาการสื่อสารเรื่องเพศของมารดาที่มีบุตรวัยรุ่นหญิง การพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ โดยแกนนำกลุ่มเพื่อน แต่ยังไม่มีการศึกษาในเรื่องของทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิง เทคนิคและวิธีการสื่อสารเรื่องเพศให้เข้าถึงกลุ่มผู้ปกครองและนักเรียนหญิง การปรับตัวของผู้ปกครองให้ทันกับสื่อสังคมออนไลน์ การศึกษารังนี้จัดกระทำกับกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ชนิดสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง เลือกลุ่มผู้ปกครองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วงอายุระหว่าง 12-15 ปี โดยเลือกจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเนื่องจากข้อมูลในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีระดับอายุน้อยลง รวมถึงกลุ่มผู้ปกครองของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างนี้ โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าจะได้องค์ความรู้และแนวทางการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองและบุตรวัยรุ่นต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เปรียบเทียบทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ของผู้ปกครอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ของกลุ่มทดลอง และ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2.2 เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ของผู้ปกครอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ และระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2.3 เปรียบเทียบการรับรู้ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ของนักเรียนหญิง หลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ของผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลอง และผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มเปรียบเทียบหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2.4 เปรียบเทียบการรับรู้ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ของนักเรียนหญิง หลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ของผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลอง และผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มเปรียบเทียบหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

3. สมมติฐานการวิจัย

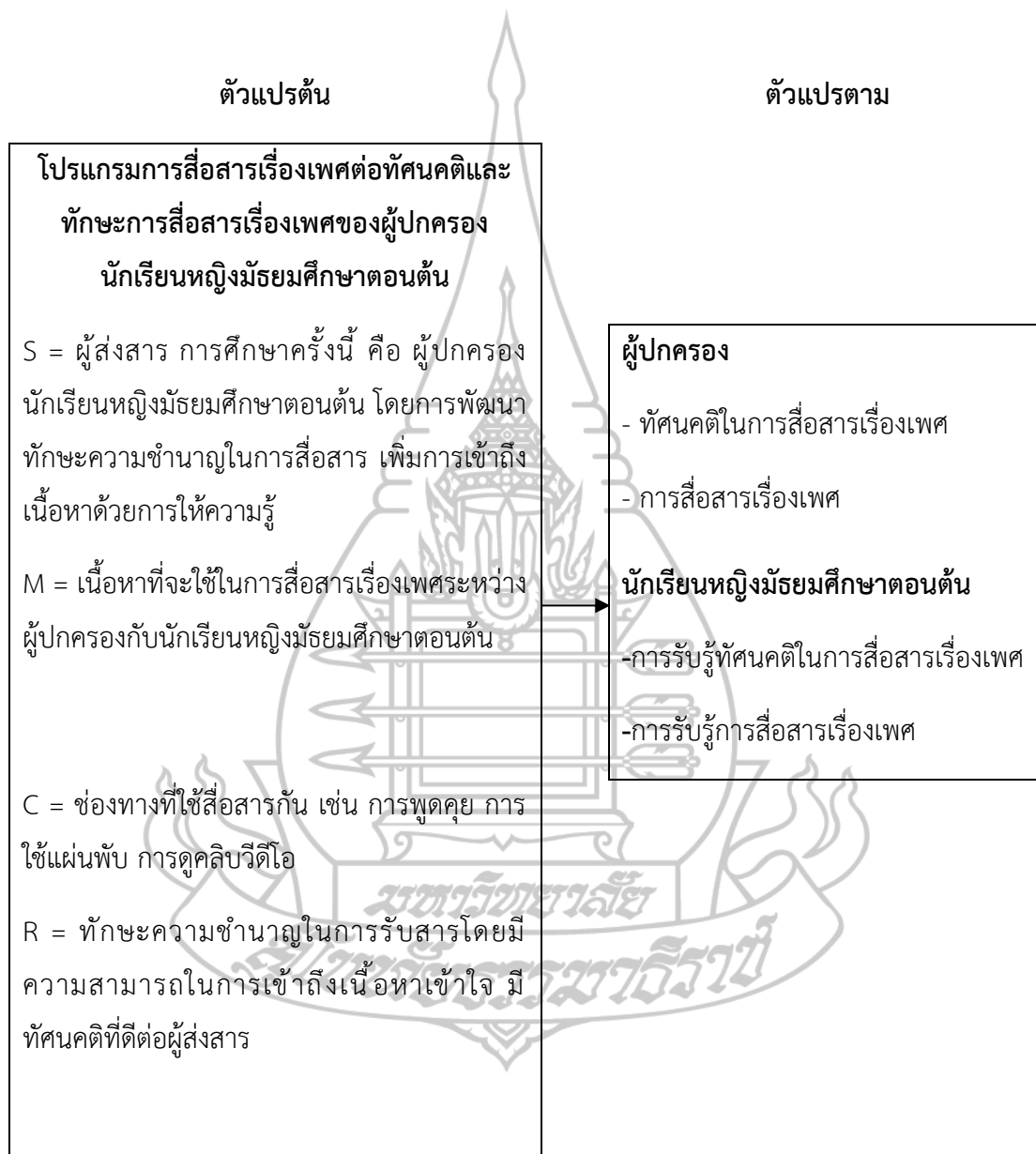
3.1 กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น มีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

3.2 กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น มีทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเดวิด เค.เบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model) (ศุภรัตน์ ฐิติกุลเจริญ, 2540) โดยองค์ประกอบหลักของการสื่อสารซึ่งมีปัจจัยพื้นฐานอยู่ 4 ประการตามหลักทฤษฎี “SMCR” ของเดวิด เค.เบอร์โล ดังนี้ **ผู้ส่ง** (S: source) **ข้อมูลข่าวสาร** (M: message) **ช่องทางในการส่ง** (C: channel) **ผู้รับ** (R: receiver) SMCR Model นี้ มีปัจจัยหลักที่มีความสำคัญที่จะทำให้การสื่อ

ความหมายนั้นได้ผลสำเร็จ ได้แก่ **ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) เจตคติ (Attitudes) ระดับความรู้ (Knowledge Levels) ระบบสังคมและวัฒนธรรม (Socio - Culture System)**

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวัยรุ่นครั้งนี้เป็นการศึกษาโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อศึกษาการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ในกลุ่มผู้ปกครองที่ต้องดูแลนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตามเกณฑ์การคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 50 คน เป็นผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มทดลองจำนวน 25 คน จากโรงเรียนบ้านสงเปลือยดงสามสิบ และกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 25 คน จากโรงเรียนเสอเพลอพิทยาคม ตำบล เสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 วัยรุ่น เป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มอายุ 12 - 15 ปี วัยนี้ต้องการความเป็นอิสระ ต้องการเรียนรู้โลกภายนอก มีอารมณ์รุนแรงและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ต้องการค้นหาความต้องการของตนเอง ในช่วงนี้สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่เริ่มห่างเหินกันมากขึ้น เป็นช่วงที่อาจเกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่ได้สูงสุด แต่ยังคงขาดประสบการณ์ในการดำรงชีวิต จึงไม่ได้ตระหนักถึงผลเสียที่เกิดจากการกระทำ การรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ เช่น การเลียนแบบพฤติกรรมคนมีชื่อเสียง การทำตามกลุ่มเพื่อนทำให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การดื่มสุมาทางเพศ การตั้งครุภักในวัยรุ่น เป็นต้น วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่จะเกิดปัญหาได้มาก (มาลี สบายยิ่ง, 2562) การปรับตัวจะช่วยให้วัยรุ่นพัฒนาตนเอง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตต่อไป การเรียนรู้และพัฒนาการของวัยรุ่นจึงมีประโยชน์ทั้งต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ สุขภาพดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2562)

6.2 ผู้ปกครอง ซึ่งมีอยู่ 2 ประเภทคือ 1) ปกครองโดยสายเลือด 2) ผู้ปกครองโดยสังคม (Encyclopedia, 2000) พ่อแม่หรือบุคคลอื่นอาจจะเป็นญาติมิตรหรือบุคคลอื่นที่พ่อแม่ไว้วางใจให้ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูให้การศึกษาแก่เด็กที่อยู่ในความดูแล การศึกษาครั้งนี้หมายถึงพ่อหรือแม่ของวัยรุ่น

รวมถึงผู้ปกครองโดยสังคม ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

6.3 โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ประยุกต์ใช้จากแนวคิดองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเดวิด เค.เบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมทั้งหมดจำนวน 5 ครั้ง ในระยะเวลา 8 สัปดาห์ เพื่อให้ผู้ปกครองและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น มีทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศที่ดี ตลอดจนการสามารถพูดคุยกันเรื่องเพศได้

6.4 ทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ หมายถึงความรู้สึกของผู้ปกครองต่อทัศนคติเรื่องเพศ โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเป็นย่า ยายหรือแม่ ที่ยึดมั่นอยู่ในกรอบความสัมพันธ์แบบวัฒนธรรมดั้งเดิม และยึดถือจารีตประเพณีเดิมที่ปฏิบัติต่อกันมา ขณะที่เด็กรุ่นใหม่เป็นรุ่นที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและต้องการจะก้าวให้ทันกับยุคสมัยที่เป็นผลมาจากการเข้ามาของเทคโนโลยีและสื่อทุกรูปแบบ มองเรื่องเพศเป็นสิ่งที่มิสัสัน น่าค้นหา และไม่เสียหายซึ่งความแตกต่างเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ทำให้นิยามเรื่องเพศต่างกันไป ในการศึกษาครั้งนี้ จะสนับสนุนการสื่อสารเรื่องเพศเชิงบวก การเปิดใจพูดคุย ยอมรับระหว่างผู้ปกครองและบุตร (มาลี สบายยิ่ง, 2562)

6.5 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ การสื่อสารเรื่องเพศเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ผู้ปกครองต้องใช้คำพูด ศิลปะในการพูด ต้องฝึกการพูด วิธีพูด และการแสดงออกให้เหมาะสม โดยต้องคำนึงถึงการเข้าใจบุตรวัยรุ่น และเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม สถานที่ที่เราจะพูดเป็นที่สาธารณะหรือสถานที่ส่วนตัว หากสนทนาในที่สาธารณะก็ต้องระวังคำพูด เวลาในการพูดก็เป็นเรื่องสำคัญ การพูดต้องคำนึงถึงอารมณ์ของผู้ที่เราสนทนาด้วย (จรรยาพร วุฒิเวทย์, 2557)

6.6 ความพึงพอใจในการสื่อสารเรื่องเพศ ความพอใจต่อกิจกรรมหรือโปรแกรม เพื่อให้เข้าใจในการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เข้าใจในความหมายที่วัยรุ่นต้องการจะสื่อ และผู้ปกครอง มีความสนใจที่จะฟัง มีความตั้งใจในการรับฟัง ไม่ตัดสินเด็ก แนะนำแนวทางและคำแนะนำต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสั่งสอนเรื่องเพศ ครอบครัวมีบทบาทในการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศให้แก่วัยรุ่น ให้ความรัก ความอบอุ่นเอาใจใส่อยู่ข้างๆ ทำให้เกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ทำให้เด็กรักตนเองและเคารพคนอื่น (กมลทิพย์ ทิพย์สังวาล, รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์, 2556)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนสามารถประยุกต์ใช้โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในการให้ความรู้ที่เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของครอบครัวได้

7.2 สามารถใช้โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นและเยาวชนในชุมชนอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกันได้

7.3 สนับสนุนให้ครูสามารถนำโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นไปใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นหญิงตอนต้นในโรงเรียนได้

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการทบทวนองค์ความรู้ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร
 - 1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร
 - 1.2 แนวคิดทักษะการสื่อสารของเดวิด เค. เบอร์โล (David K. Berlo)
2. การสื่อสาร
 - 2.1 ความหมาย
 - 2.2 องค์ประกอบของการสื่อสาร
 - 2.3 การสื่อสารเรื่องเพศ
 - 2.4 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการสื่อสาร
 - 2.5 ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองวัยรุ่น
 - 2.6 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองวัยรุ่น
3. โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

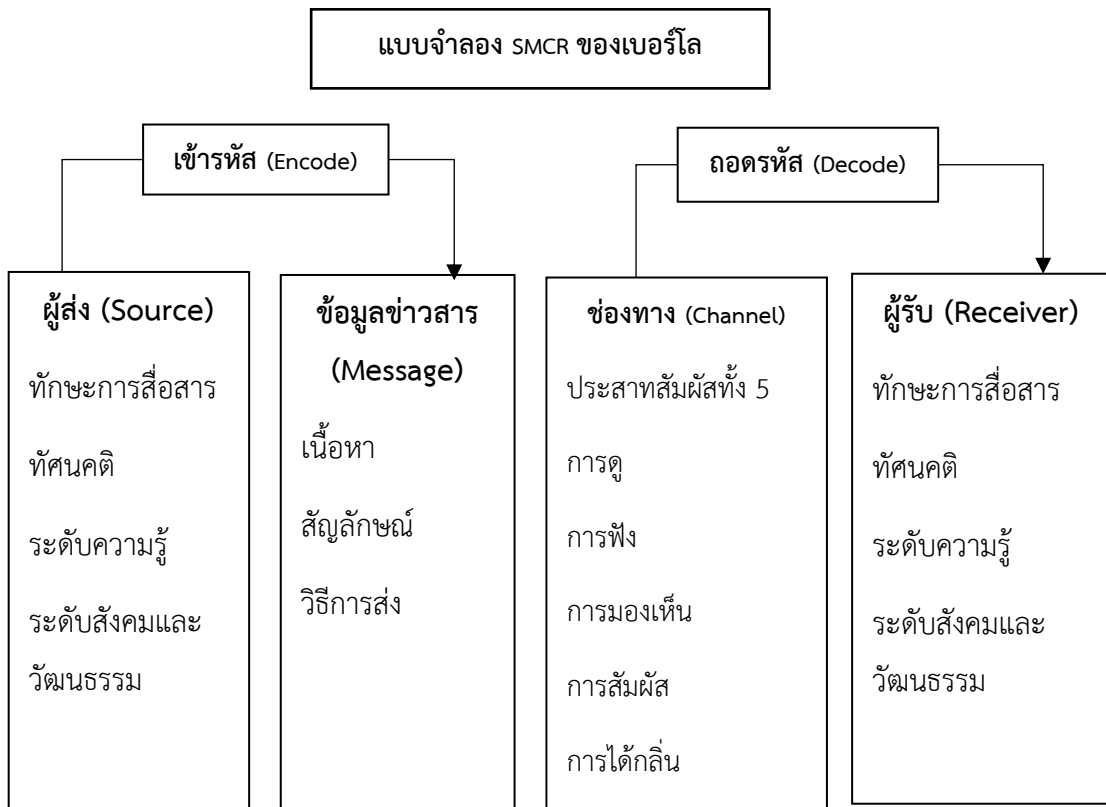
1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

1.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

การสื่อสาร หมายถึง การที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์หรือเรื่องราวของตนไปยังบุคคลอื่น และการรับความรู้และความคิดจากบุคคลอื่นมาปรับพฤติกรรมของตนเอง สิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในกระบวนการสื่อสารคือการที่จะสื่อความหมายอย่างไรเพื่อให้ผู้รับสารนั้นเข้าใจได้อย่างถูกต้องว่าผู้ส่งหมายความว่าอะไรในข่าวสารนั้น ทฤษฎีการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร

1. ทฤษฎีการสื่อสารของลาสเวลล์
2. ทฤษฎี SMCR ของเบอร์โล
3. ทฤษฎีการสื่อสารทางเดียวเชิงเส้นตรงของแซนสันและวีเวอร์
4. ทฤษฎีการสื่อสารเชิงวงกลมของออสกูดและชแรมม์
5. ทฤษฎีการสื่อสารของชแรมม์

1.2 แนวคิดทักษะการสื่อสารของเดวิด เค. เบอร์โล (David K. Berlo) (The Berlo Model หรือ SMCR Model) เดวิด เค. เบอร์โล (David K. Berlo) อธิบายถึงคุณลักษณะและปัจจัยในกระบวนการสื่อสารไว้อย่างละเอียดเบอร์โล โดยสรุปองค์ประกอบของการสื่อสาร ดังนี้หลักการสื่อสารมีปัจจัยพื้นฐานอยู่ 4 ประการตามหลักทฤษฎี “SMCR” ของเดวิด เค.เบอร์โล (David K. Berlo) ได้พัฒนาทฤษฎีที่ผู้ส่งจะส่งสารอย่างไร และผู้รับจะรับ แปลความหมายและมีการโต้ตอบกับสารนั้นอย่างไร ทฤษฎี S M C R ประกอบด้วย

ภาพที่ 2.1 แบบจำลอง SMCR ของเบอร์โล

1.1.1 ผู้ส่งสาร (senser) หรือแหล่งสาร (source) หมายถึง บุคคลกลุ่มบุคคล หรือหน่วยงาน เป็นผู้ที่มีลักษณะความชำนาญในการสื่อสาร เป็นผู้เริ่มต้นส่งสารด้วยการแปลสารนั้น ให้อยู่ในรูปแบบของสัญลักษณ์ ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด ได้แก่ ภาษาและกิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกความต้องการและวัตถุประสงค์ของตนไปยังผู้รับสาร ด้วยวิธีการใด ๆ หรือส่งผ่านช่องทางใดก็ตาม

คุณสมบัติของผู้ส่งสาร

- 1) เป็นผู้ที่มีเจตนาแน่วแน่ที่จะให้ผู้อื่นรับรู้จุดประสงค์ของตนในการส่งสาร
- 2) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของสารที่จะส่งออกไปเป็นอย่างดี
- 3) เป็นบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีมีความน่าเชื่อถือมีความรับผิดชอบ

ในฐานะเป็นผู้ส่งสาร

- 4) เป็นผู้ที่สามารถเข้าใจความพร้อมและความสามารถในการรับสารของผู้รับสาร
- 5) เป็นผู้ที่ยังเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมในการสื่อสาร

1.1.2 สาร (message) หมายถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา เรื่องราวที่มีความหมาย หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูล ความรู้ ความคิด ความต้องการถ่ายทอดจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ เช่น ข้อความที่พูด ข้อความที่เขียนรูปที่วาด เรื่องราวที่อ่าน และท่าทางที่สื่อความหมาย เป็นต้น

- 1) รหัสสาร (message code) ได้แก่ภาษา สัญลักษณ์ หรือสัญญาณที่มนุษย์ใช้แสดงออกแทนความรู้ความคิดอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ
- 2) เนื้อหาของสาร (message code) หมายถึง บรรดาความรู้ ความคิด และประสบการณ์ที่ผู้ส่งสารต้องการจะถ่ายทอด เพื่อการรับรู้ร่วมกันแลกเปลี่ยนและเข้าใจร่วมกัน
- 3) การจัดสาร (message treatment) หมายถึง การรวบรวมเนื้อหาของสาร แล้วนำมาเรียบเรียงให้มีระบบเพื่อให้เกิดความตามเนื้อหาที่ต้องการและการเลือกใช้รหัสสารที่เหมาะสม

1.1.3 สื่อหรือช่องทาง (media or channel) เป็นการส่งข่าวสาร ให้ผู้รับได้รับข่าวสาร ข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น การได้ยิน การดู หรือการได้กลิ่น

1.1.4 ผู้รับสาร (receiver) บุคคล กลุ่มบุคคล หรือมวลชน ที่รับรู้ข่าวสารจาก ผู้ส่งสาร และแสดงปฏิกิริยาตอบกลับต่อผู้ส่งสาร เช่น ผู้เข้าร่วมประชุม กลุ่มผู้ฟังการอภิปราย ผู้ฟังรายการวิทยุ เป็นต้น

ทฤษฎี SMCR มีปัจจัยสำคัญต่อขีดความสามารถของผู้ส่งและผู้รับที่จะทำการสื่อสารความหมายนั้นได้ผลสำเร็จหรือไม่ ผู้สื่อสารควรคำนึงถึงหลักการสื่อสารดังนี้

- 1) ทักษะในการสื่อสาร (communication skills) หมายถึง ทักษะของผู้ส่งและผู้รับ ควรมีความชำนาญในการส่งและการรับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันได้อย่างถูกต้อง เช่นผู้ส่งต้องมีความสามารถ มีการพูดโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน มีการแสดงออกท่าทางเข้ากับการพูด พูดเป็นจังหวะ น่าฟัง หรือเขียนด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน สำนวนถูกต้อง น่าอ่าน ส่วนผู้รับต้องมีความสามารถในการอ่านข้อความที่ถูกส่งมา และมีทักษะในการฟังที่ดี

2) *ทัศนคติ* (attitudes) เป็นทัศนคติของผู้ส่งและผู้รับ ซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อกัน จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี การยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย เช่นถ้าผู้ฟังมีความนิยมชมชอบในตัวผู้พูดก็มักจะมีความเห็นคล้อยตามกันได้ง่าย ๆ หรือถ้าทั้งสองฝ่ายมีทัศนคติไม่ดีต่อกัน ท่วงทำนองหรือน้ำเสียงการพูดก็อาจห้วนไม่น่าฟัง

3) *ระดับความรู้* (knowledge levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้ที่เท่าเทียมกัน จะทำให้การสื่อสารลุล่วงไปได้ด้วยดี แต่หากระดับความรู้ผู้ส่งและผู้รับแตกต่างกัน ผู้ส่งจะต้องปรับปรุงข้อมูลที่จะส่ง ให้ความยากง่ายของภาษาและถ้อยคำที่ใช้ เช่น ไม่ใช้คำศัพท์ทางวิชาการ ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น เพื่อความสะดวกและง่ายต่อการทำความเข้าใจกัน

4) *ระบบสังคมและวัฒนธรรม* (socio-culture system) ระบบสังคมและวัฒนธรรม ในแต่ละชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในประเทศนั้น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติ ย่อมมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในแต่ละชาติ ต่างภาษาจะต้องมีการศึกษาภาษาและข้อบ่งชี้ทางศาสนาประกอบด้วย

โดยสรุป ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบในการศึกษาเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

S- Sender เป็นกลุ่มผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

M-Message เนื้อหาที่ผู้ปกครองเลือกใช้ในการสื่อสาร

C-Channel ช่องทางการสื่อสาร โดยผ่านการพูดคุย ผ่านพบ ดูวีดีทัศน์

R-Receiver ผู้รับสารคือนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

2. การสื่อสาร

2.1 ความหมาย

การสื่อสาร (communications) มีที่มาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า Communis หมายถึง ความเหมือนกันหรือร่วมกัน การสื่อสาร (communication) หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์อื่นใด การแสดงหรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไปยังผู้รับสาร ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม หรือความจำเป็นของตนเอง และคู่สื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกันและมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน (กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) นอกจากคำว่า “การสื่อสาร” แล้ว ในความหมายเดียวกับการสื่อสาร ยังมีคำอื่น ๆ ที่ใช้ในความหมายเดียวกันกับการสื่อสารอีก ได้แก่ การสื่อความหมาย การสื่อข้อความ หรือการติดต่อสื่อสาร สามารถสรุปได้ว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ไปสู่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปโดยอาศัยสื่อต่าง ๆ เป็นตัวกลางถ่ายทอด เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

2.2 องค์ประกอบของการสื่อสาร

องค์ประกอบของการสื่อสาร มีปัจจัยพื้นฐานอยู่ 4 ประการตามหลักทฤษฎี “SMCR” ของเดวิด เค.เบอร์โล

2.2.1 ผู้ส่งสาร (sender) หรือแหล่งสาร (source) หมายถึง บุคคลกลุ่มบุคคลหรือหน่วยงาน เป็นผู้ที่มึลักษณะความชำนาญในการสื่อสาร เป็นผู้เริ่มต้นส่งสารด้วยการแปลสารนั้นให้อยู่ในรูปแบบของสัญลักษณ์ ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด ได้แก่ ภาษาและกิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อสื่อสารความคิดความรู้สึกความต้องการและวัตถุประสงค์ของตนไปยังผู้รับสาร ด้วยวิธีการใด ๆ หรือส่งผ่านช่องทางใดก็ตาม

2.2.2 สาร (message) หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา เรื่องราวที่มีความหมาย หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูล ความรู้ ความคิด ความต้องการถ่ายทอดจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ เช่น ข้อความที่พูด ข้อความที่เขียนรูปที่วาด เรื่องราวที่อ่าน และท่าทางที่สื่อความหมาย

2.2.3 สื่อหรือช่องทาง (media or channel) เป็นการส่งข่าวสาร ให้ผู้รับได้รับข่าวสาร ข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น การได้ยิน การดู หรือการได้กลิ่น

2.2.4 ผู้รับสาร (receiver) บุคคล กลุ่มบุคคล หรือมวลชน ที่รับรู้ข่าวสารจากผู้ส่งสาร และแสดงปฏิกิริยาตอบกลับต่อผู้ส่งสาร เช่น ผู้เข้าร่วมประชุม กลุ่มผู้ฟังการอภิปราย ผู้ฟังรายการวิทยุ

2.3 การสื่อสารเรื่องเพศ

การพูดคุยเรื่องเพศภายในครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครอง นับว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว การสื่อสารที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทุกอย่างเป็นไปได้โดยราบรื่น ในทางกลับกันถ้าได้รับการสื่อสารทางลบอยู่เสมอ จะทำให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจ ต่อต้าน คำตักเตือน ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาครอบครัวตามมาได้ จุดเริ่มต้นของการพูดคุยเรื่องเพศ พ่อแม่ ผู้ปกครอง จึงควรเริ่มจากการสื่อสารทางบวก เพื่อสร้างความรู้สึก ความสัมพันธ์ที่ดี เกิดความเข้าใจ จูงใจให้ร่วมมือ ยอมรับและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น ปรับทัศนคติของตนเองก่อนโดยเตรียมตัวเองให้พร้อมก่อนว่าเรื่องเพศ เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย มีพัฒนาการตามธรรมชาติของแต่ละช่วงวัย และไม่ใช่น่าอาย ซึ่งพ่อแม่สามารถพูดคุยกับวัยรุ่นได้ โดยเปิดใจให้กว้างและพร้อมที่จะรับฟัง เช่น การพูดถึงความรัก การมีประจำเดือนของวัยรุ่น ความกังวลเรื่องรูปร่างหน้าตาและเพศ จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อให้วัยรุ่นรู้จักดูแลตนเองและอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้ คอยดูจังหวะว่าช่วงไหนเป็นช่วงไหนที่สามารถพูดคุยกับวัยรุ่นได้ จุดประเด็นในการพูดคุยโดยใช้เหตุการณ์รอบตัว เช่น เวลาพูดคุยอาจยกสถานการณ์จากข่าว หรือในละครมาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันได้และไม่ควรเข้าไปพูดคุยในขณะที่วัยรุ่นกำลังหงุดหงิด อารมณ์เสีย คอยบอกสอนเรื่องพัฒนาการของร่างกายให้วัยรุ่นทราบ จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นมีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และมีภาวะตัวออกห่างจากพ่อแม่ แต่กระนั้นก็ยังต้องการความสนใจจากพ่อแม่อยู่ ดังนั้นการสื่อสารพูดคุยปรึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงของร่างกายจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้าใจลูกมากยิ่งขึ้น เลือกใช้คำศัพท์ปกติเวลาพูดคุยกับวัยรุ่นเรื่องเพศศึกษา ควรใช้คำพูดที่วัยรุ่นสามารถเข้าใจได้ง่าย เนื่องจากวัยรุ่นมักมีคำศัพท์เฉพาะตัว ซึ่งอาจทำให้เข้าใจไม่ตรงกันหรือมีวิธีการสื่อสารที่ไม่ดีนัก เช่น การสื่อสารที่กล่าวโทษอีกฝ่าย วิธีการพูดเช่นนี้มักทำให้โต้เถียงกันมากกว่าที่จะเข้าใจ ดังนั้นหลักการสื่อสารที่จะส่งเสริมสัมพันธภาพอันดี ควรเริ่มต้นที่การพูดถึงความรู้สึกความต้องการของตนเองก่อน (กมลทิพย์ ทิพย์สังวาล รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์, 2556)

2.4 ปัจจัยที่มีความสำคัญในการสื่อสาร

เดวิด เบอริโล (David K. Berlo, 1960) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อขีดความสามารถของผู้ส่งและผู้รับที่จะทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ ได้แก่

1) ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) หมายถึง ทักษะซึ่งทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารควรมีความชำนาญในการส่งและการรับสาร เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ เช่น ผู้ส่งต้องมีความสามารถในการเข้ารหัส มีการพูด โดยการใช้ภาษาพูดที่ถูกต้อง ใช้คำพูดที่ชัดเจน ฟังง่าย มีการแสดงสีหน้าหรือท่าทางที่เข้ากับการพูด ทำนองลีลาในการพูด เป็นจังหวะน่าฟัง ส่วนผู้รับก็ต้องมีความสามารถในการถอดรหัสและมีทักษะที่เหมือนกันกับผู้ส่งสาร โดยมีทักษะการฟังที่ดี ฟังภาษาที่ผู้ส่งพูดมารู้เรื่อง หรือสามารถอ่านข้อความที่ส่งมานั้นได้ เป็นต้น

2) ทักษะคติ (Attitudes) เป็นทัศนคติของผู้ส่งและผู้รับซึ่งมีผลต่อการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งและผู้รับมี ทัศนคติที่ดีต่อกัน ก็จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี ทั้งนี้เพราะเจตคติย่อมเกี่ยวข้องไปถึง การยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย เช่น ถ้าผู้ฟังมีความนิยมชมชอบในตัวผู้พูดก็มักจะมี ความเห็น ที่สอดคล้องตามไปได้ง่ายกับผู้พูด แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ฟัง มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้พูดก็ จะฟังแล้วไม่เห็นชอบด้วย และมีความเห็นขัดแย้งในสิ่งที่พูดมานั้น

3) ระดับความรู้ (Knowledge Levels) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้ที่เท่าเทียมกัน ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นลุล่วงไปด้วยดี แต่ถ้าหากความรู้ของผู้ส่งและผู้รับมีระดับที่แตกต่างกัน ย่อมจะต้องมีการปรับความยากง่ายของข้อมูลที่จะส่งในด้านความยากง่ายของภาษา เช่น การไม่ใช้ คำศัพท์ทางวิชาการ หรือถ้อยคำยาว ๆ สำนวนที่สลับซับซ้อน ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกและง่ายต่อความ เข้าใจ

4) ระดับสังคมและวัฒนธรรม (Socio - Culture System) ระดับสังคมและ วัฒนธรรมในแต่ละชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในชาตินั้น ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึง ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติย่อมมีความแตกต่างกันไป เช่น การให้ความเคารพต่อผู้อาวุโส หรือวัฒนธรรมการกินอยู่ต่าง ๆ

2.5 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองวัยรุ่น

พ่อแม่ส่วนใหญ่จะมีความเชื่อว่าการสอนเพศศึกษาแก่ลูกวัยรุ่นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญแต่จะให้ความสำคัญในการสอนลูกวัยรุ่นหญิงมากกว่าในลูกวัยรุ่นชายจากข้อมูลของพ่อแม่และนักเรียนมัธยมพบว่าพ่อแม่ส่วนใหญ่เห็นว่าการสอนเรื่องเพศศึกษากับลูกเป็นเรื่องที่จำเป็น โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีลูกวัยรุ่นหญิงแต่การสอนจะเน้นการดูแลตนเองเมื่อมีประจำเดือน การคบเพื่อนต่างเพศ การระมัดระวังการถูกลวนลามทางเพศ แต่จะไม่สอนมากเพราะเกรงจะเป็นการชี้แนะให้กับเด็กวัยรุ่นมากเกินไป พ่อแม่ส่วนใหญ่ใช้ประสบการณ์ของตนเองในการสอนเพศศึกษากับลูกวัยรุ่นและมีบางส่วนจะอาศัยความรู้ที่ได้รับจากการดูทีวีหนังสือและประสบการณ์จากตัวอย่างเพื่อนบ้านเป็นแหล่งความรู้ที่นำมาใช้ในการสอนเพศศึกษาให้กับลูกวัยรุ่นในครอบครัว (ราตรี อร่ามศิลป์ และ วรรณศิริ ประจันโน, 2559) กล่าวได้ว่า ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวให้มีประสิทธิภาพ (ประไพพิศ มุทิตาเจริญ และนิธิตา แสงสิงแก้ว, 2560)

2.6 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองวัยรุ่น

บทบาทของพ่อแม่ในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษากับลูกวัยรุ่นส่วนใหญ่แม่จะมีบทบาทหลักในการสอนเพศศึกษาลูกวัยรุ่นในการสื่อสาร/การสอนเรื่องเพศศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ลูกจะมีสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดกับแม่มากกว่าพ่อทำให้บทบาทในการสอนเรื่องเพศศึกษากับลูกวัยรุ่นทั้งหญิงและชายจะเป็นบทบาทของแม่และพบว่าพ่อส่วนใหญ่ไม่สอนเรื่องเพศศึกษากับลูกมีน้อยมากที่พ่อจะสอนเรื่องเพศศึกษากับลูกจะเป็นในรายที่พ่อค่อนข้างมีความรู้และมีสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดกับลูก

ปัญหาอุปสรรคของการสื่อสารเรื่องเพศศึกษากับลูกวัยรุ่นพบว่าพ่อแม่ส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าสอนอะไรและควรสอนอย่างไรและบางส่วนจะมีความเชื่อที่ไม่จำเป็นต้องสอนลูกสามารถเรียนรู้เองได้ในครอบครัวที่มีลูกวัยรุ่นชายพบว่าพ่อแม่มักไม่มีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษากับลูกเพราะคิดว่าเมื่อโตขึ้นก็จะรู้เองและไม่รู้จะสอนอะไรพ่อแม่ส่วนใหญ่จะยังไม่มั่นใจในเนื้อหาที่ควรสอนลูกว่าควรสอนอะไรบ้างและสอนมากน้อยเพียงใดจึงทำให้ไม่สอนหรือสอนเพียงผิวเผินและบางส่วนไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นสอนเมื่อใดจึงมักสอนเมื่อมีพฤติกรรมแสดงให้เห็นว่าอาจจะไปสู่ปัญหาต่างๆได้และบางครอบครัวพ่อแม่ยังมีความเชื่อที่เรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องที่เรียนรู้ได้เองไม่จำเป็นต้องสอนนอกจากนั้นพบว่าครอบครัวที่มีลูกชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศพ่อแม่ไม่มีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษากับลูกเพราะไม่รู้จะสอนแบบลูกสาวหรือลูกชายดีและปล่อยให้เด็กเรียนรู้ไปเองตามอายุที่มากขึ้น (ราตรี อร่ามศิลป์ และ วรรณศิริ ประจันโน, 2559)

4. โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะ การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเอง ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การสอนเนื้อหา วิธีการสอน สื่อการสอน ระยะเวลา สถานที่ ผู้สอนหลัก และการประเมินผล โดยมีกำหนดการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดจำนวน 5 ครั้ง ในระยะเวลา 8 สัปดาห์ การจัดบริการในปัจจุบัน ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการจัดโครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก (สำนักอนามัยเจริญพันธ์ กรมอนามัย, 2562) แต่ปัญหายังคงอยู่เนื่องจากโครงการที่เคยจัดทำมา ส่วนมากให้ความรู้ผ่านตัวเด็กโดยตรง และมีบางส่วนของโครงการเท่านั้น ที่ให้ความรู้ผู้ปกครองที่มีความใกล้ชิดกับตัวเด็กโดยตรง ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเพิ่มความรู้และทักษะการพูดคุยสื่อสารกับตัวเด็กให้เกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภควินิต เฟื่องพันธ์ และรุจิรา ดวงสงค์ (2565) ศึกษาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอชายแดน จังหวัดศรีสะเกษ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ (Analytical research) แบบภาคตัดขวาง (Cross sectional study) เป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 417 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมากจำนวน 157 คน และกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงน้อยจำนวน 260 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลส่วนบุคคลใช้สถิติ Descriptive statistics เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ฯลฯ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติ Multiple logistic regression กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ค่าช่วงเชื่อมั่น 95% C) ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดามีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์เสี่ยงมากเป็น 1.28 เท่าของกลุ่มที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา (Adjusted OR = 1.28; 95%CI = 1.03-2.00, p-value = 0.029) นักเรียนหญิงที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อยจะมี

พฤติกรรมเสี่ยงมากเป็น 1.69 เท่า ของกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีความเข้าใจปานกลางหรือมาก (Adjusted OR = 1.69; 95%CI = 1.10-2.58, p-value = 0.016) นักเรียนหญิงที่เข้าถึงแหล่งเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มีพฤติกรรมเสี่ยงมากเป็น 1.38 เท่าของนักเรียนที่เข้าถึงแหล่งเสี่ยงฯ ปานกลาง หรือน้อย (Adjusted OR = 1.38; 95%CI = 1.11-2.34, p-value = 0.04)

ธรรมศักดิ์ สายแก้ว และสุทธิศักดิ์ สุริรักษ์ (2565) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 332 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีค่าความตรงเนื้อหาเท่ากับ 845 ค่าความเชื่อมั่นของเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงเท่ากับ 752 และ .717 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Chi-square ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 88.6 ปัจจัยด้านเพศ และประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 และ 0.01 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านอายุ รายได้ครอบครัว การพักอาศัย การมีแฟนหรือคนรัก ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเจตคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์

กมลทิพย์ ทิพย์สังวาล รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2565) ศึกษาผลของโปรแกรมการมีส่วนร่วมของมารดา ต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตรวัยรุ่นตอนต้น อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย กลุ่มตัวอย่างเป็นมารดาของบุตรวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 60 คน ซึ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ทั้งสองกลุ่มจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด การคบเพื่อนต่างเพศ การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ และหลักการสื่อสารในครอบครัว เป็นเวลา 2 ชั่วโมง เฉพาะกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมที่ใช้กระบวนการการมีส่วนร่วม (AIC) ที่ประกอบด้วยกิจกรรม 5 ชุด ๆ ละ 60-90 นาที ในวันเสาร์ 2 ครั้ง ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มย่อยการอภิปราย ฉายวิดีโอ การแสดงบทบาทสมมติ และฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร นอกจากนี้มารดาในกลุ่มทดลองจะได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการสื่อสารกับลูกวัยรุ่นการจัดการกับความรู้สึกที่ไม่สะดวกใจที่จะพูดการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยง หลักการพูดจูงใจ และการหาโอกาสที่จะสื่อสาร และมารดาจะได้รับการบ้านให้กลับไปฝึกสื่อสารกับลูกของตนเองที่บ้านภายใน 2 สัปดาห์ เพื่อนำผลกลับมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ประเมินผลทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ 2 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยตนเองและวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้สถิติ Chi-square test, Independent t-test และ Dependent t-test ผลการวิจัยพบว่ามารดาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการ

ส่วนร่วมมีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ ($p < .001$) ความสะดวกใจในการสื่อสาร ($p < .05$) และทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ($p < .05$) ดีกว่ามารดาในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ลาวัลย์ สิงห์สาย และคณะ (2564) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสอนเพศศึกษาโดยใช้เกมคอมพิวเตอร์ต่อทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้บรรทัดฐานสังคมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความตั้งใจละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 164 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 87 ราย และกลุ่มควบคุม 77 ราย เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วยสื่อเกมคอมพิวเตอร์และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามการรับรู้บรรทัดฐานสังคม ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแบบวัดความตั้งใจละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติ Square Test สถิติ Wilcoxon Signed Rank Test และสถิติ Generalized Estimating E(GEE) ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากได้รับโปรแกรมการสอนเพศศึกษาโดยใช้เกมคอมพิวเตอร์ กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้บรรทัดฐานสังคมต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความตั้งใจละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

อาภาพร เผ่าวัฒนา และพิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา (2561) ศึกษาประสิทธิผลของสื่อการเรียนรู้โดยยึดพื้นฐานความพร้อมส่วนบุคคลในการพัฒนาการสื่อสารเรื่องเพศของมารดา สื่อการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) คู่มือการสื่อสารเรื่องเพศ และ 2) แบบเรียนรู้สำเร็จรูป (VCD) ซึ่งพัฒนาจากการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับมารดาและบุตรสาววัยรุ่น อายุระหว่าง 12-14 ปี ครอบครัวประเด็นสุขวิทยา การคบเพื่อนต่างเพศ บทบาททางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิดการตั้งครรภ์ และการทำแท้ง หลังจากนั้นนำประเด็นที่ได้มาพัฒนาเป็นคู่มือการสื่อสารเรื่องเพศ โดยเพิ่มเติมเชิงบริบทของเนื้อหาและลีลาการใช้ภาษา รวมทั้งแบบเรียนรู้สำเร็จรูป (VCD) "หนึ่งวันที่เข้าใจ" เป็น บทละครของแม่และบุตรสาว 3 คู่ หลังจากนั้นนำสื่อการเรียนรู้ที่ได้ไปใช้ โดยเลือกมารดาที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด คือ มีบุตรสาววัยรุ่นอายุระหว่าง 12-14 ปี ที่พักอาศัยในชุมชนแออัด เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร จำนวน 90 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน คือกลุ่มที่ 1 ใช้คู่มือการสื่อสารเรื่องเพศ กลุ่มที่ 2 ใช้แบบเรียนรู้สำเร็จรูป (VCD) และกลุ่มที่ 3 ใช้คู่มือการสื่อสารเรื่องเพศร่วมกับแบบเรียนรู้สำเร็จรูป (VCD) จากนั้นทำการประเมินการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศ ความสะดวกใจในการสื่อสารเรื่องเพศ และการสื่อสารเรื่องเพศของมารดากับบุตรสาว

(คู่ความเชื่อมั่น: $\alpha > .70$) ในระยะเวลา 3 เดือน โดยใช้สถิติ One way ANOVA และเปรียบเทียบระหว่างคู่โดยใช้ Bonferroni กำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 ผลการศึกษาพบว่า สื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถของตนเองเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศ ($F_{ca} = 4.13, p\text{-value} = 01.9$) และความสนใจในการสื่อสารเรื่องเพศ ($F_{aa} = 5.34, p\text{-value} = .006$) แต่ไม่ส่งผลให้เกิดการสื่อสารเรื่องเพศของมารดา เมื่อพิจารณาถึงชนิดของสื่อการเรียนรู้ พบว่า แบบเรียนรู้สำเร็จรูป (VCD) ทำให้มารดามีความมั่นใจในการสื่อสารเรื่องเพศ ($p\text{-value} < .05$) ส่วนคู่มือการสื่อสารเรื่องเพศทำให้เกิดความสนใจในการพูดคุยเรื่องเพศ ($p\text{-value} < .05$)

บุญรักษา ญาณสาร และคณะ (2558) ศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศโดยแกนนำกลุ่มเพื่อนเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (อายุ 11-14 ปี) โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 2 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 33 คน และโรงเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 35 คน ระยะเวลาในการศึกษา 14 สัปดาห์ เป็นระยะทดลอง 5 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 9 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วย ความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ($KR20 = .77$) การรับรู้ในความสามารถของตนเองในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($\alpha = .95 .93 .92 .72$ ตามลำดับ) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent t-test, Paired t-test, ANCOVA และ Repeated Measure one-way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถตนเองในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .05$) ในระยะติดตามผลกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างจากก่อนการทดลองแต่ไม่แตกต่างกับกลุ่มเปรียบเทียบ ($p\text{-value} > .05$) และมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < .001$)

จรรยาพร วุฒิเวทย์ (2557) ได้ศึกษารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ทักษะคิด และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ ต่อเรื่องเพศกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม ในการเก็บข้อมูล มีกลุ่มตัวอย่าง 400 คน สุ่ม

ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากเขตการปกครองของกรุงเทพฯ จากนั้นสุ่มแบบใช้ความน่าจะเป็นจากประชากรของโรงเรียน 3 ประเภท คือโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชนและ โรงเรียนสาธิต ที่เป็นโรงเรียนสหศึกษาที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 มาอย่างละ 1 โรงเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทักษะคิดต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อทักษะคิดต่อเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

มิน จานาเนห์ และคณะ (Minoo Jananeh, Seyed Sajad Hoseini, & Keivan Kakabraee, 2022) ศึกษาผลการฝึกแก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศมีผลต่อสุขภาพจิตของวัยรุ่นหญิง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อคัดเลือกนักเรียนจำนวน 30 คน (กลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 15 คน) ตามแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามฉบับย่อของ โกลด์เบิร์ก กลุ่มทดลองได้รับความรู้แนวทางการแก้ปัญหาเพื่อบำบัดปัญหาทางเพศ จำนวน 10 ครั้ง และกลุ่มเปรียบเทียบไม่ได้รับการแทรกแซง ผลการวิจัยพบว่า การฝึกแก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศมีผลต่อสุขภาพจิตของวัยรุ่นหญิง ส่งผลต่อสุขภาพจิตของวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

นาวิเดห์ นูรี และคณะ (Navideh Noori, Joshua L Proctor, Yvette Efevbera, & Assaf P Oron, 2022) ศึกษาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นต่อความเสี่ยงภาวะสุขภาพของแม่และเด็ก และการรายงานผลลัพธ์ด้านสุขภาพมักจัดกลุ่มมารดาที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีไว้ด้วยกัน งานวิจัยฉบับนี้วิเคราะห์แบบสำรวจประชากรและสุขภาพ จากปี 2004 ถึง 2018 ใน sub-Saharan Africa (SSA) และเอเชียใต้ ในเด็กแรกเกิดของมารดาอายุต่ำกว่า 25 ปี ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของมารดาอัตราการตายในครรภ์และอัตราการเสียชีวิตของทารกแรกเกิด (NNMR) อัตราการตายของทารก (MR) และอัตราการเสียชีวิตอายุต่ำกว่า 5 ปี (USMR) โดยการใช้แบบจำลองการถดถอยโลจิสติก ผลลัพธ์ที่ปรับสำหรับตัวแปรทางประชากรที่สำคัญ และสำรวจผลกระทบต่อสุขภาพของมารดา ผลลัพธ์ปี 2564 ในทั้งสองภูมิภาค อัตราเด็กที่เกิดจากมารดาอายุ > 16 ปี, 16-17 ปี, และอายุ 18-19 ปี เมื่อแรกเกิดสูงขึ้นประมาณ 2-4 เท่า, 1.5-2 เท่า และ 1.2-1.5 เท่าตามลำดับ อัตราการเกิดสูงกว่ามารดาอายุ 23-25 ปี อัตราการตายปริกำเนิด ลดลงเมื่อเวลาผ่านไป แต่ระดับอายุหญิงตั้งครรภ์ยังคงใกล้เคียงกันตามช่วงเวลาและภูมิภาค การปรับตัวสำหรับการอยู่อาศัยในชนบท/ในเมืองและการศึกษาของมารดา ใน SSA ในปี 2014-2018 ที่มีมารดาอายุต่ำกว่า 16 ปีมีความสัมพันธ์กับ ORs 3.71 (95% CI: 2.50 ถึง 5.51) สำหรับการตายปริกำเนิด 1.92 (1.60-2.30) สำหรับ NNMR, 2.13 (1.85- 2.46) สำหรับ IMR 2.39 (2.13-2.68) สำหรับ USMR เปรียบเทียบกับมารดาอายุ 23-25 ปี ในเอเชียใต้ ใน pdates 2014-2018 ORs เท่ากับ 5.12 (2.85-9.20) สำหรับการตายคลอด, 2.46 (2.03-2.97)

สำหรับ NNMR, 2.62 (2.22-3.08) สำหรับ IMR และ 2.59 (2.22-3.03) สำหรับ USMR ผลกระทบส่วนหนึ่งต่อ NNMR และ IMR อาจถูกสื่อโดยอัตราการแสวงหาสุขภาพของมารดาที่ต่ำกว่า สรุปรูปการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับอัตราการรอดชีวิตของเด็กที่แย่งลงอย่างมากและลดลงจากพฤติกรรมแสวงหาสุขภาพซึ่งสะท้อนถึงปัจจัยทางชีววิทยาและสังคมร่วมกัน การปรับปรุงการรายงานอายุของมารดาจะหลีกเลี่ยงการปกปิดความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นต่อเด็กที่เกิดจากมารดาวัยรุ่นที่อายุน้อยมาก

อนา แบริทซ บอสชินี (Jessica Mayumi Maruyama, Tiago N. Munhoz²³, Aluisio J. D. Barros, Fernando C. Barros, Ina S. Santos และ Alicia Matijasevich, 2021) ศึกษาระยะเวลาเวลานี้สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างวิถีของอาการซึมเศร้าของมารดากับพฤติกรรมเสี่ยงของบุตรหลานในวัยรุ่น ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดวรรณกรรมที่หายากมากเกี่ยวกับผลกระทบของวิถีซึมเศร้าของมารดาต่อพฤติกรรมเสี่ยงของลูกหลาน รวบรวมวัยรุ่นอายุ 11 ปีจำนวน 3437 คนจากการศึกษาโดย Pelotas Birth Cohort Study ในปี 2547 เส้นทางการซึมเศร้าของมารดาถูกสร้างขึ้นโดยใช้ Edinburgh Postnatal Depression Scale (EDPS) ตั้งแต่อายุ 3 ขวบถึง 11 ปี ใช้แบบสอบถามพฤติกรรมของอาการซึมเศร้าของมารดา แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ "ต่ำ" "ต่ำปานกลาง" "เพิ่มขึ้น" "ลดลง" และ "สูงเรื้อรัง" แบบสอบถามของวัยรุ่นใช้คำถาม ใช่/ไม่ใช่ และวิเคราะห์ผลลัพธ์ การมีพฤติกรรมในการดื่มสุราตั้งแต่อายุ 11 ปี โดยใช้แบบจำลองการถดถอย โลจิสติกเพื่อตรวจสอบผลกระทบของวิถีอาการซึมเศร้าของมารดาต่อพฤติกรรมเสี่ยงของลูกหลาน ผลการศึกษา การใช้แอลกอฮอล์และ/หรือการล่วงละเมิด รวมถึงการมีพฤติกรรมเสี่ยงในช่วงวัยรุ่นไม่มีนัยสำคัญ เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะใดๆ ของอาการซึมเศร้าของมารดา ทั้งในทางตรงและทางอ้อม

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา การที่จะให้วัยรุ่นหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศวัยรุ่นจะต้องรับรู้คุณค่า และตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ต้องอาศัยความรู้ และทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการมีค่านิยมที่ดี (จรรยาพร วุฒิเวทย์, 2557) การส่งเสริมความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การรับรู้ในความสามารถของตนเองในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องที่ควรตระหนักรู้ บุนนรักษา (ญาณสาร และคณะ, 2558) เนื่องจากผลกระทบส่วนหนึ่งต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร คือการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น ส่งผลต่อสุขภาพการรอดชีวิตของเด็กแรกเกิดที่แย่งลง (Navideh Noori, Joshua L Proctor, Yvette Efevbera, & Assaf P Oron, 2022) ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง

กับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมาเทียบเคียง แต่พบว่ายังไม่เคยมีการศึกษาในจังหวัดอุดรธานีมาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ชนิด 2 กลุ่มวัดผลคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ (Two group pretest-posttest design) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวิธีการดำเนินงานวิจัย และรูปแบบการทดลอง ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตามเกณฑ์การคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 50 คน ได้แก่ กลุ่มทดลองจำนวน 25 คน เป็นผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสงเปลือยดงสามสิบ และ กลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 25 คน เป็นผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนเสอเพลอพิทยาคม ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จากงานวิจัยของบุญรักษา ญาณสาร และคณะ (2558) ศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศโดยแกนนำกลุ่มเพื่อนเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (อายุ 11-14 ปี) โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดเชียงใหม่คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากค่าขนาดอิทธิพล ประมาณค่าขนาดอิทธิพลจากค่าเฉลี่ย 2

กลุ่ม จากสูตร Glass (1996) โดยคำนวณจากงานวิจัยของบุญรักษา ญาณสาร (2558) ได้ค่าขนาดอิทธิพล .88 $\alpha = .05$, power = .80 ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 25 คน เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนร้อยละ 20% ได้กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นโรงเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และโรงเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการศึกษา 14 สัปดาห์ เป็นระยะทดลอง 5 สัปดาห์ และระยะติดตามผล 9 สัปดาห์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลกลุ่มทดลองจำนวน 25 คน และกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 25 คน เนื่องจากนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านสงเปลือยดงสามสิบ จึงได้ขนาดของกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ กลุ่มละ 25

1.2.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษานี้ได้มีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดดังนี้

1) พื้นที่ที่ศึกษาถูกคัดเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากมีโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา 2 แห่งในตำบลเสอเพลอ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายได้ผู้ปกครองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 25 คน จากโรงเรียนสงเปลือยดงสามสิบเป็นกลุ่มทดลอง และผู้ปกครองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 25 คน จากโรงเรียนเสอเพลอพิทยาคม เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ เนื่องจาก มีระยะห่างระหว่าง 2 โรงเรียน 5 กิโลเมตร จึงป้องกันการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้

2) การสุ่มตัวอย่าง เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Purposive sampling)

(1) เกณฑ์คัดเลือก

ก. ผู้ปกครองที่ต้องดูแลบุตรสาว/บุตรหลานที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

ข. อาศัยอยู่กับบุตรสาว/บุตรหลานที่อยู่ในความดูแลอย่างน้อย 1 ปี

ค. สามารถพูดคุยสื่อสารด้วยภาษาไทยและอ่านออกเขียนได้

ง. ยินยอมและสมัครใจเข้าร่วมโปรแกรม

(2) เกณฑ์คัดออก

- ก. ผู้ปกครองไม่สะดวกเข้าร่วมโปรแกรมจนจบ ไม่เข้าร่วมโปรแกรมครบ 5 ครั้ง ในระยะเวลา 8 สัปดาห์
- ข. ย้ายโรงเรียนหรือลาออก ระหว่างเข้าร่วมโปรแกรม
- ค. ตอบแบบสอบถามไม่ครบสมบูรณ์

1.2.2 การสอบถามความสมัครใจ ผู้วิจัยออกหนังสือเชิญกลุ่มตัวอย่างที่เลือกได้มาประชุมชี้แจง โดยนัดหมายสถานที่ประชุมสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ 1) กลุ่มทดลอง นัดหมายสถานที่ประชุม ณ ห้องประชุมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 25 คน และ 2) กลุ่มเปรียบเทียบ นัดหมายสถานที่ประชุม ณ ห้องประชุมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 25 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้รับการชี้แจงการดำเนินการวิจัย และคัดเลือกคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัย พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบในตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี มีคุณสมบัติผ่านตามเกณฑ์และยินดีเข้าร่วมวิจัย จำนวนกลุ่มละ 25 คน

1.3 การนัดหมายการดำเนินงานตามโปรแกรม

1.3.1 กลุ่มทดลอง ถูกนัดหมายให้เข้าร่วมโปรแกรมตามตารางกิจกรรม โดยการนัดกลุ่มเป้าหมายเพื่ออธิบายทำความเข้าใจกับโปรแกรมและเก็บข้อมูลเบื้องต้น สัปดาห์ที่ 1

- 1) การอบรมเชิงปฏิบัติการตามโปรแกรมฯ จำนวน 5 ครั้ง ในสัปดาห์ที่ 1,3,5,7 และ 8
- 2) ติดตามเก็บข้อมูลและสรุปผล สัปดาห์ที่ 8 รวมเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์

1.3.2 กลุ่มเปรียบเทียบ ถูกนัดหมายเพื่อตอบแบบสอบถามในสัปดาห์ที่ 1 และ 8 รวมทั้งการให้ความรู้และฝึกทักษะตามโปรแกรมฯ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง โดยผู้วิจัยออกหนังสือเชิญประชุมตามกำหนดการที่นัดหมายแต่ละครั้ง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือดำเนินการวิจัยและเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เครื่องมือดำเนินการวิจัย

2.1.1 โปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะ การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเอง ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การสอนเนื้อหา วิธีการสอน สื่อการสอน ระยะเวลา สถานที่ ผู้สอนหลัก และการประเมินผล โดยมีกำหนดการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดจำนวน 5 ครั้ง ในระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดย

สัปดาห์ที่ 1 อธิบายทำความเข้าใจเกี่ยวกับระยะเวลาการเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการตามโปรแกรมฯและเก็บข้อมูลเบื้องต้น กิจกรรมนันทนาการ บรรยายโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ สรุปโปรแกรมครั้งที่ 1 และตอบแบบสอบถาม

สัปดาห์ที่ 3 มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ความรู้แนวคิดองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model) หลักการสื่อสารมีปัจจัยพื้นฐานอยู่ 4 ประการตามหลักทฤษฎี “SMCR” ติดตามกลุ่มทดลองประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง ให้ความรู้และการศึกษาจากวิดีโอ บรรยายการเข้าใจวัยรุ่น วัยเปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม พฤติกรรม ทบทวนปัญหาและปรับเปลี่ยนเป้าหมายร่วมกัน สรุปโปรแกรมครั้งที่ 2 และนัดหมาย

สัปดาห์ที่ 5 อบรมเชิงปฏิบัติการ การติดตามประเมินการรับรู้ความสามารถในการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ฝึกทักษะการสื่อสารของผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองพูดคุยแลกเปลี่ยนปัญหากับพยาบาลเวชปฏิบัติ สรุปโปรแกรมครั้งที่ 3 นัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่ 4

สัปดาห์ที่ 7 อบรมเชิงปฏิบัติการ บรรยายเรื่องปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ติดตามประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ระหว่างผู้ปกครอง เพิ่ม

สัปดาห์ที่ 8 เป็นการติดตามทบทวนปัญหาและอุปสรรคในเรื่องทักษะการสื่อสารกับ วัยรุ่น และกรณีตัวอย่าง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิเคราะห์ทักษะการสื่อสาร พฤติกรรมทางบวก ทางลบ สรุปผล ตอบแบบสอบถามหลังเข้าร่วมโปรแกรม

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามซึ่งมี 4 ส่วน ดังนี้

2.2.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลส่วนบุคคล เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ผู้ปกครอง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยร่วมกัน อาชีพ รายได้ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง จำนวน 10 ข้อ

2.2.2 ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ เป็นแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยพัฒนามาจากแนวคิดการสื่อสารของเดวิด เค เบอร์โวล และพัฒนาโปรแกรมขึ้นโดยมีผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด 5 คนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโปรแกรม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ (นพพร ธนะชัยจันทร์, 2555) ดังนี้

น้อยที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด หรือประมาณร้อยละ 1-20
น้อย	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือ ประมาณร้อยละ 21-40
ปานกลาง	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือประมาณร้อยละ 41-60
มาก	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือ ประมาณร้อยละ 61-80
มากที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด หรือประมาณร้อยละ 81-100

เกณฑ์การให้คะแนนทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศด้านบวกและด้านลบ ดังนี้

ระดับความมั่นใจ	ด้านบวก	ด้านลบ
มากที่สุด	5 คะแนน	1 คะแนน
มาก	4 คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน	4 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน	5 คะแนน

การแปลผลคะแนนทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ โปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น แปลผล เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	มีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	มีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศระดับมากที่สุด

2.2.3 ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากแนวคิดการสื่อสารของเดวิด เค. เบอร์โล่ ร่วมกับทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยมีผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 คนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโปรแกรม จำนวน 15 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ (นพพร ธนะชัยพันธ์, 2555) ดังนี้

น้อยที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด หรือประมาณร้อยละ 1-20
น้อย	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือประมาณร้อยละ 21-40
ปานกลาง	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือประมาณร้อยละ 41-60
มาก	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือประมาณร้อยละ 61-80
มากที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด หรือประมาณร้อยละ 81-100

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการสื่อสารเรื่องเพศด้านบวกและด้านลบ ดังนี้

ระดับความมั่นใจ	ด้านบวก	ด้านลบ
มากที่สุด	5 คะแนน	1 คะแนน
มาก	4 คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน	4 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน	5 คะแนน

การแปลผลคะแนนทักษะการสื่อสารเรื่องเพศโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น แปลผล เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	มีทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	มีทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มีทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระดับมากที่สุด

2.2.4 ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจ โปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากแนวคิดการสื่อสารของเดวิด เค เบอร์โล ร่วมกับทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดย มีผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 คนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโปรแกรม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ (นพพร ธนะชัยพันธ์, 2555) ดังนี้

น้อยที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด หรือประมาณร้อยละ 1-20
น้อย	หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือประมาณร้อยละ 21-40
ปานกลาง	หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือประมาณร้อยละ 41-60
มาก	หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือประมาณร้อยละ 61-80

เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจด้านบวกและด้านลบ ดังนี้

ระดับความมั่นใจ	ความพึงพอใจ	
	ด้านบวก	ด้านลบ
มากที่สุด	5 คะแนน	1 คะแนน
มาก	4 คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน	4 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน	5 คะแนน

การแปลผลคะแนนความพึงพอใจโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติ และทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น แปลผล เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 การตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นและปรับปรุงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและแก้ไข แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ปรับปรุงโปรแกรมพัฒนาทักษะ การสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความ

ตรงตามเนื้อหา โดยกำหนดระดับการแสดงความคิดเห็น เป็น 4 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้ (Burns & Grove, 2009)

- 1 หมายถึง คำถามข้อนั้นไม่สอดคล้องหรือเหมาะสมต่อการวัดตัวแปรหรือเรื่องนั้นเลย
- 2 หมายถึง คำถามข้อนั้นสอดคล้องหรือเหมาะสมต่อการวัดตัวแปรหรือเรื่องนั้นเล็กน้อยต้องปรับปรุงอีกมาก
- 3 หมายถึง คำถามข้อนั้นสอดคล้องหรือเหมาะสมต่อการวัดตัวแปรหรือเรื่องนั้นมากต้องปรับปรุงอีกเพียงเล็กน้อย
- 4 หมายถึง คำถามข้อนั้นสอดคล้องหรือเหมาะสมต่อการวัดตัวแปรหรือเรื่องนั้นมากไม่ต้องปรับปรุงอะไรอีก

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index: CVI) จากค่าระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ใช้เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความตรงตามเนื้อหา คือ .80 ขึ้นไป (Polit & Beck, 2006) โดยคำนวณจากสูตร

$$\text{ค่าดัชนีความตรง} = \frac{\text{จำนวนคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าสอดคล้องค่อนข้างมาก/สอดคล้องมากตามเนื้อหา รายข้อ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

$$\text{ค่าดัชนีความตรง} = \frac{\text{ค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา รายข้อ}}{\text{จำนวนข้อทั้งหมด}}$$

ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา ของแบบสอบถามส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ และส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อ โปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น มีดัชนีความตรงตามเนื้อหา รายข้อ (I-CVI) และดัชนีความ

ตรงตามเนื้อหาเฉลี่ย (S-CVI) ดังตารางที่ 3.1 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (CVI) และข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา

2.3.2 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับผู้ปกครองที่มีคุณลักษณะตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในตำบลผาสุก อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity index) ของแบบสอบถามทัศนคติเรื่องเพศ ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ และความพึงพอใจต่อ โปรแกรมพัฒนาทักษะฯ ได้ผลดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการตรวจสอบหาความตรงและความเที่ยงของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	จำนวน (ข้อ)	ค่าดัชนีความ ตรงตามเนื้อหา รายข้อ (I-CVI)	ค่าดัชนีความ ตรงตามเนื้อหา เฉลี่ย (S-CVI)	ค่าความเที่ยง เมื่อนำไป ทดลองใช้ (Tryout)
โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อ ทัศนคติและทักษะการสื่อสารฯ (แบบสอบถามผู้ปกครอง)	34	0.92	0.92	0.79
โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อ ทัศนคติและทักษะการสื่อสารฯ (แบบสอบถามนักเรียนหญิง)	35	0.95	0.95	0.87

ตารางที่ 3.1 แสดงว่า แบบสอบถามส่วนที่ 2 ทัศนคติเรื่องเพศ ส่วนที่ 3 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ และส่วนที่ 4 ความพึงพอใจต่อ โปรแกรมพัฒนาทักษะฯ มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา รายข้อ (I-CVI) และดัชนีความตรงตามเนื้อหาเฉลี่ย (S-CVI) โดยมีค่าเท่ากับ 0.92 และ 0.95

และมีค่าความเที่ยงเมื่อนำไปทดลองใช้ ตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าเท่ากับ 0.79 และ 0.87 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.1 ขั้นตอนก่อนการทดลอง

3.1.1 เสนอโครงการวิจัยและเครื่องมือการวิจัย ให้คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของโรงพยาบาลกุมภวาปี อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี เพื่อออกเอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ลงวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2566

3.1.2 ขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย จากประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3.1.3 ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จากประธานกรรมการประจำวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยังสาธารณสุขอำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสงเปลือย เพื่อขอความร่วมมือและชี้แจงรายละเอียดในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.4 ประสานงานกับสาธารณสุขอำเภอกุมภวาปี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย หนังสือเชิญกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ กลุ่มละ 25 คน ตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ เข้าร่วมการวิจัย ที่ห้องประชุมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมาเข้าร่วมประชุมครบตามหนังสือที่เชิญ กลุ่มละ 25 คน หลังจากนั้นให้ผู้ช่วยวิจัยแจกหนังสือการยินยอมเข้าร่วมการวิจัย โดยดำเนินการก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ระหว่าง วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 ถึง 10 มกราคม พ.ศ. 2567 รวมเป็น 8 สัปดาห์

3.1.5 นวัตกรรมกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1) กลุ่มทดลอง เข้าร่วมกิจกรรมตามกำหนดการที่บันทึกไว้ในตารางแผนการสอน (ภาคผนวก จ)
- 2) กลุ่มเปรียบเทียบ นวัตกรรมสรุปบทเรียนหลังสิ้นสุดโปรแกรม ในวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2567

3.1.6 เตรียมผู้เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนี้

- 1) ผู้ช่วยวิจัย ขอความร่วมมือจากพยาบาลวิชาชีพ 1 คน และให้เป็นผู้ช่วยวิจัย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง วิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ขอความร่วมมือจากผู้ช่วยวิจัยจำนวน 2 คน ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ทำความเข้าใจแบบสอบถามและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ขั้นตอนการทดลอง

3.2.1 กลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยให้การพยาบาลตามมาตรฐาน ร่วมกับการใช้โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

- 1) สัปดาห์ที่ 1 (อบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 1) ดำเนินการในวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 ที่ห้องประชุมของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี กิจกรรมมีดังนี้

- (1) พิธีเปิดโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น
- (2) กิจกรรมการประเมินทักษะการสื่อสารและทัศนคติ
- (3) กิจกรรมนันทนาการเพื่อทำความรู้จักและเชื่อมความสัมพันธ์

(4) บรรยายโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

(5) สรุปโปรแกรมครั้งที่ 1 และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มครั้งที่ 2 รวมทั้งตอบแบบสอบถาม

2) สัปดาห์ที่ 3 (อบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 2) วันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2566
ดังนี้

(1) ติดตามกลุ่มทดลองประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ความรู้และการศึกษาจากวิดิทัศน์เกี่ยวกับทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ

(2) บรรยายการเข้าใจวัยรุ่น วัยเปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม พฤติกรรม

(3) ทบทวนปัญหาและปรับเปลี่ยนเป้าหมายร่วมกัน พร้อมทั้งให้คำแนะนำเรื่องการสื่อสารกับบุตรสาว/บุตรหลาน

(4) สรุปโปรแกรมครั้งที่ 2 และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 3

3) สัปดาห์ที่ 5 (อบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 3) วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2566 ที่ห้องประชุมของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี กิจกรรมมีดังนี้

(1) การติดตามประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ

(2) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และฝึกทักษะการสื่อสารของผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองพูดคุยแลกเปลี่ยนปัญหากับพยาบาลเวชปฏิบัติ

(3) สรุปโปรแกรมครั้งที่ 3 และนัดหมายการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งที่ 4

4) สัปดาห์ที่ 7 (อบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 4) วันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2567 ที่ห้องประชุมของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี กิจกรรมมีดังนี้

(1) การติดตามประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ปกครอง

(2) บรรยายเรื่องปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น

5) สัปดาห์ที่ 8 (อบรมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 5) วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2567 ที่ห้องประชุมของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี กิจกรรมมีดังนี้

(1) ติดตามทบทวนปัญหาและอุปสรรคในเรื่องทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิง

(2) แลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิเคราะห์ทักษะการสื่อสาร พฤติกรรมทางบวก ทางลบ สรุปผล

(3) กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามหลังการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2.2 กลุ่มเปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มเปรียบเทียบตอบแบบสอบถามโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ครั้งที่ 1 ในวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 โดยกลุ่มเปรียบเทียบได้รับการบรรยายโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ห้องประชุมของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ดังนี้

1) การตอบแบบสอบถาม กลุ่มเปรียบเทียบตอบแบบสอบถามโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

2) ผู้วิจัยให้ความรู้โดยการบรรยาย โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น และมอบคู่มือทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารในวัยรุ่น และนัดหมายเพื่อมาสรุปโปรแกรมครั้งที่ 2 ในวันที่ 11 มกราคม 2567

ขั้นตอนการทดลองโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ดังภาพที่ 3.1

ครั้งที่ 5 สัปดาห์ที่ 8 อบรมเชิงปฏิบัติการ ติดตามทบทวนปัญหา และอุปสรรคในเรื่องสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองนักเรียน หญิง แลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิเคราะห์ทักษะการสื่อสาร พฤติกรรม ทางบวก ทางลบ สรุปผล กลุ่มทดลองตอบ แบบสอบถามหลังการเข้าร่วมโปรแกรม การสื่อสารเรื่องเพศต่อ ทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียน หญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการทดลอง

4. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยโครงการวิจัยได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลกุมภวาปี อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี และได้รับอนุญาตให้ดำเนินการวิจัยจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆ ในโครงการวิจัย และขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยชี้แจงให้ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกคนทราบว่า การเข้าร่วมโครงการเป็นไปตามความสมัครใจเท่านั้น การตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการจะไม่ส่งผลใดๆ ต่อการปฏิบัติงานหรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจะถือเป็นความลับและจะนำเสนอผลการศึกษาโดยภาพรวมเท่านั้น พร้อมทั้งให้ลงนามแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยในเอกสารแสดงความยินยอมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติพรรณนา และสถิติ chi-square

5.1.1 อายุ วิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา นำเสนอเป็นความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

5.1.2 เพศ ระดับการศึกษา รายได้ จำนวนสมาชิก วิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา นำเสนอเป็นความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสาร เรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

5.2.1 การเปรียบเทียบทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศก่อนและหลังเข้าร่วม โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ของกลุ่มทดลองด้วยสถิติ paired t-test และการเปรียบเทียบทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบก่อน ด้วยสถิติ independent t-test

5.2.2 การเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารเรื่องเพศก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม การสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ของกลุ่มทดลองด้วยสถิติ paired t-test และการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มเปรียบเทียบก่อน ด้วยสถิติ independent t-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอ กุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองกลุ่มทดลอง จำนวน 25 คน และผู้ปกครองกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 25 คน กับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่มจำนวน 50 คน การวิเคราะห์ผลการวิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

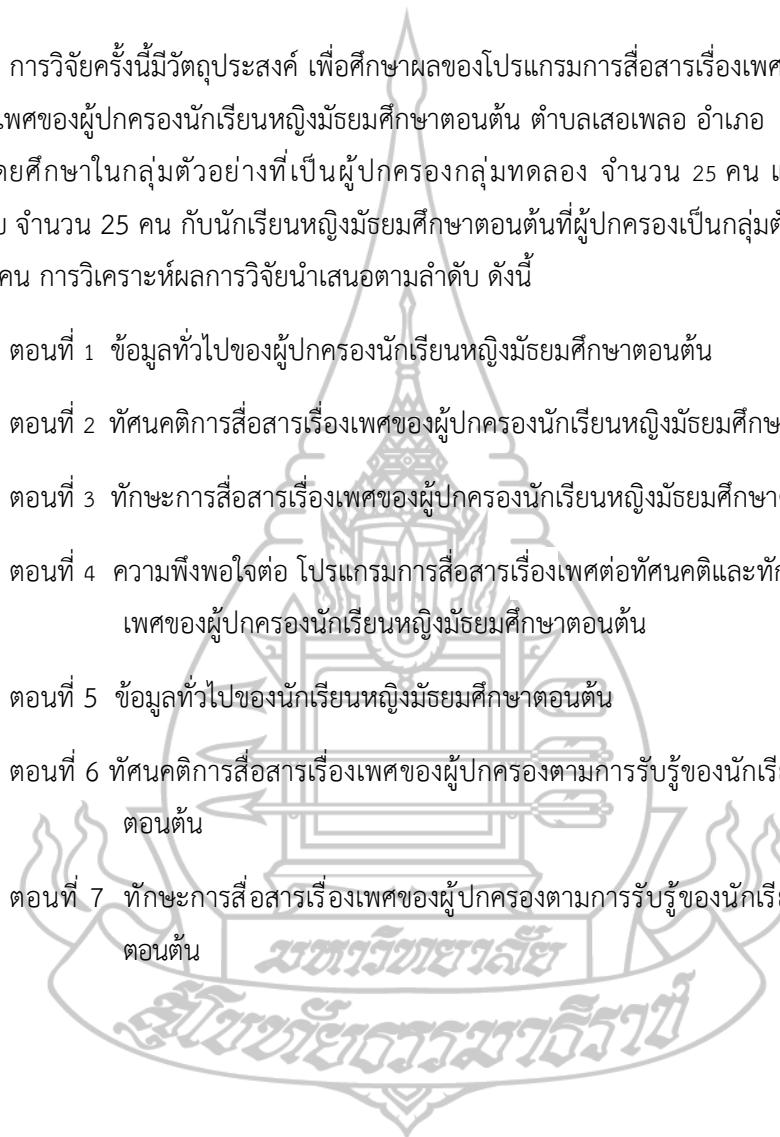
ตอนที่ 3 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจต่อ โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 6 ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 7 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยมีข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลอง จำนวน 25 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 25 คน โดยมีข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แสดงดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 25)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25)		χ^2/t	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ						
หญิง	24	96.0	24	96.0	3.030 ^a	.082
ชาย	1	4.0	1	4.0		
อายุ (ปี)	M = 3.76, SD = 0.88		M = 3.56, SD = 0.96			
30-40	2	8.0	5	20.0	3.495 ^a	.321
41-50	7	28.0	4	16.0		
51-60	11	44.0	13	52.0		
61-70	5	20.0	3	12.0		
ศาสนา						
พุทธ	24	96.0	23	92.0	.355 ^a	.552
คริสต์	1	4.0	2	8.0		

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง		กลุ่มเปรียบเทียบ		x ² /t	p-value
	(n = 25)		(n = 25)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อาชีพ						
เกษตรกร	9	36.0	6	24.0	5.670 ^a	.340
รับจ้าง	7	28.0	13	52.0		
แม่บ้าน	6	24.0	5	20.0		
ค้าขาย	1	4.0	1	4.0		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1	4.0	0	0.0		
อื่นๆ	1	4.0	0	0.0		
ระดับการศึกษา						
ประถมศึกษา	8	32.0	12	48.0	1.671 ^a	.434
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	40.0	9	36.0		
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	7	28.0	4	16.0		
รายได้เฉลี่ยครอบครัว						
≤5,000	20	80.0	13	52.0	3.743 ^a	.291
5,001-10,000	3	12.0	7	28.0		
10,001-15,000	1	4.0	4	16.0		
≥15,000	1	4.0	1	4.0		

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง		กลุ่มเปรียบเทียบ		x ² /t	p-value
	(n = 25)		(n = 25)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
จำนวนสมาชิก (คน)						
2	1	4.0	1	4.0	7.714 ^a	.173
3	3	12.0	3	12.0		
4	10	40.0	11	44.0		
5	5	20.0	10	40.0		
6	3	12.0	0	0.0		
≥7	3	12.0	0	0.0		
ความเกี่ยวข้อง						
แม่	8	32.0	5	20.0		
ยาย	8	32.0	5	20.0		
ย่า	3	12.0	14	56.0		
พ่อ	1	4.0	1	4.0		
อื่น ๆ	5	20.0	0	0.0		
ระยะเวลาดูแล (ปี)						
0-5	3	12.0	1	4.0		
6-10	0	0.0	4	16.0	6.024 ^a	.110
11-15	22	88.0	20	80.0		

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 25)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25)		χ^2/t	p- value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อายุบุตรสาว/บุตรหลาน (ปี)						
13	7	28.0	8	32.0		
14	10	40.0	9	36.0	.119 ^a	.942
15	8	32.0	8	32.0		
ผลการเรียนของบุตรสาว/บุตรหลาน						
2.00-2.99	16	64.0	6	24.0		
≥3.00	3	12.0	19	76.0	8.117 ^a	.004*

*a = ค่า χ^2 (chi-square)

ตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีข้อมูลทั่วไปที่คล้ายกัน ดังนี้

กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 96 เหมือนกัน ส่วนใหญ่กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีอายุ 51-60 ปี ร้อยละ 44 (Mean=3.76, SD = 0.88) และ ร้อยละ 52 (Mean=3.56, SD = 0.96) ตามลำดับ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.0 และ ร้อยละ 92.0 ตามลำดับ ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ร้อยละ 36 และร้อยละ 52 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ประถมศึกษา ร้อยละ 40 และร้อยละ 48 ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้ $\leq 5,000$ บาท ร้อยละ 80 และร้อยละ 52 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัวกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มี จำนวน 4 คน ร้อยละ 40 และร้อยละ 44 ตามลำดับ ความเกี่ยวข้องกับบุตรสาว/บุตรหลาน กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ เป็นแม่/ยาย ร้อยละ 32 และ เป็นย่า ร้อยละ 56 ตามลำดับ ระยะเวลาดูแลบุตรสาว/

บุตรหลานกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ส่วนใหญ่ 11-15 ปี ร้อยละ 88 และ ร้อยละ 80 ตามลำดับ อายุบุตรสาว/บุตรหลานกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ 14 ปี ร้อยละ 40 และร้อยละ 36 ตามลำดับ ผลการเรียนรู้ของบุตรสาว/บุตรหลานในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ อยู่ในช่วง 2.00 -2.99 ร้อยละ 64 และกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มีผลการเรียนรู้ของบุตรสาว/บุตรหลาน อยู่ในช่วง ≥ 3.00 ร้อยละ 76

ด้านแต่ละด้านของคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในด้านความเกี่ยวข้องของผู้ปกครองกับนักเรียนและผลการเรียนรู้ของบุตรหลาน

ตอนที่ 2 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบในช่วงก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม แสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ระหว่างกลุ่มทดลอง ($n = 25$) และกลุ่มเปรียบเทียบ ($n = 25$) ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)

ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ	กลุ่มทดลอง			กลุ่มเปรียบเทียบ			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.25	0.40	ปาน	3.3	0.72	ปาน	1.039	.304
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.11	0.31	มาก	3.3	0.46	ปาน	6.286	.000*

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมของกลุ่มทดลอง อยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.25$, $SD = 0.40$) เช่นเดียวกับกับกลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.36$, $SD = 0.72$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

หลังเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมของกลุ่มทดลอง อยู่ระดับมาก ($M = 4.11$, $SD = 0.31$) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมอยู่ระดับปานกลางเท่าเดิม ($M = 3.39$, $SD = 0.46$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลอง ($n = 25$) และกลุ่มเปรียบเทียบ ($n = 25$) โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)

ทัศนคติเรื่องเพศการสื่อสาร	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
กลุ่มทดลอง	3.25	0.40	ปานกลาง	4.1	0.31	มาก	8.340	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.36	0.72	ปานกลาง	3.3	0.46	ปานกลาง	0.047	.963

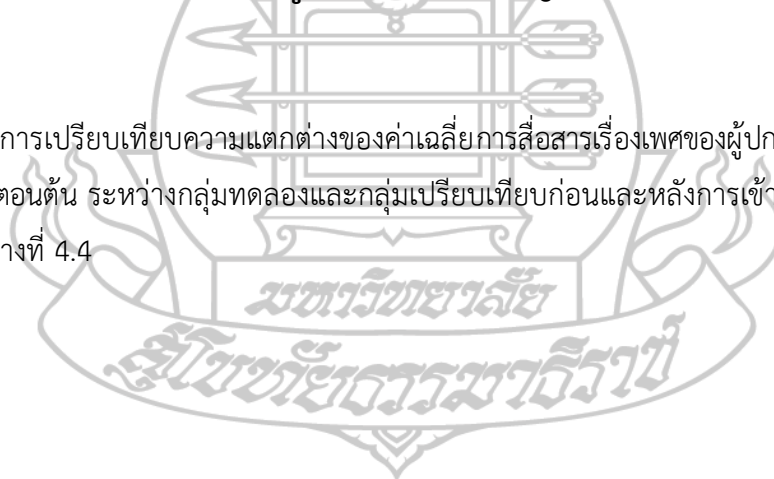
* $p\text{-value} < .05$

ตารางที่ 4.3 แสดงว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.25$, $SD = 0.40$) ส่วนหลังเข้าร่วมโปรแกรมเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก ($M = 4.11$, $SD = 0.31$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศโดยรวมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบที (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศโดยรวมมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.36$, $SD = 0.72$) และหลังเข้าร่วมโปรแกรมยังอยู่ในระดับปานกลางเท่าเดิม ($M = 3.39$, $SD = 0.46$) แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบที (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมไม่แตกต่างจากก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างกลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)

การสื่อสารเรื่องเพศของ ผู้ปกครอง	กลุ่มทดลอง			กลุ่มเปรียบเทียบ			t	p- value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.93	0.49	ปาน กลาง	2.94	0.4	ปานกลาง 5	0.069	.946
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.84	0.43	มาก	2.97	0.4	ปานกลาง 2	7.103	.001*

* $p\text{-value} < .05$

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมของกลุ่มทดลอง อยู่ระดับปานกลาง (M = 2.93, SD = 0.49) เช่นเดียวกับกลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง (M = 2.94, SD = 0.45) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมไม่แตกต่างกัน

หลังเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมของกลุ่มทดลองอยู่ระดับมาก (M = 3.84, SD = 0.43) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมอยู่ระดับปานกลางเท่าเดิม (M = 3.01, SD = 0.45) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)

การสื่อสารเรื่องเพศ ของผู้ปกครอง	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p- value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
กลุ่มทดลอง	2.93	0.49	ปานกลาง	3.84	0.43	มาก	7.510	.000*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.94	0.45	ปานกลาง	2.97	0.42	ปานกลาง	1.175	.252

* $p\text{-value} < .05$

ตารางที่ 4.5 แสดงว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในอยู่ระดับปานกลาง (M = 2.93, SD = 0.49) ส่วนหลังเข้าร่วมโปรแกรมเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก (M = 3.84, SD = 0.43) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบที (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในอยู่ระดับปานกลาง (M = 2.94, SD = 0.45) และหลังเข้าร่วมโปรแกรมยังอยู่ในระดับปานกลางเท่าเดิม (M = 2.97, SD = 0.42) แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบที (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมไม่แตกต่างจากก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิง มัธยมศึกษาตอนต้น

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิง
มัธยมศึกษาตอนต้น ของกลุ่มทดลองหลังการเข้าร่วมโปรแกรมดังตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิง
มัธยมศึกษาตอนต้นของกลุ่มทดลอง (n = 25) หลังเข้าร่วมโปรแกรม

ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศ	M	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. การเข้าร่วมโปรแกรมสามารถสื่อสารเรื่องเพศกับ บุตรสาว/บุตรหลานได้สะดวกใจมากขึ้น	4.04	0.67	มาก
2. การเข้าร่วมโปรแกรมสร้างความสัมพันธ์ทำให้ท่าน เข้าใจและใกล้ชิดกับบุตรสาว/บุตรหลานมากขึ้น	4.08	0.81	มาก
3. การเข้าร่วมโปรแกรมมีส่วนทำให้ท่านเปิดใจพูดคุย เรื่องส่วนตัวกับบุตรสาวบุตรหลาน	4.20	0.70	มาก
4. ต้องการให้บุตรสาว/บุตรหลานมีส่วนร่วมในการเข้า ร่วมโปรแกรมหรือไม่	4.16	0.62	มาก
5. รู้สึกได้รับประโยชน์ในการเข้าร่วมโปรแกรม	4.36	0.56	มาก
ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศโดยรวม	4.16	0.51	มาก

ตารางที่ 4.6 ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิง
มัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นของกลุ่มทดลองมีความ
พึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศโดยรวมในระดับมาก (M = 4.16, SD = 0.51)

ตอนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยมีข้อมูลทั่วไปของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 25 คน และกลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นเปรียบเทียบจำนวน 25 คน แสดงดังตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งในกลุ่มผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 25)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25)		$\chi^2_{/t}$	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อายุ (ปี)	M = 4.04, SD = 0.79		M = 4.00, SD = 0.816			
13	7	28.0	8	32.0		
14	10	40.00	9	36.0	119 ^a	.942
15	8	32.0	8	32.0		
ศาสนา						
พุทธ	24	96.0	23	92.0	.355 ^a	.555
คริสต์	1	4.0	2	8.0		
ระดับชั้นเรียน						
มัธยมศึกษาปีที่ 1	7	28.0	8	32.0		
มัธยมศึกษาปีที่ 2	10	40.00	9	36.0	.119 ^a	.942
มัธยมศึกษาปีที่ 3	8	32.0	8	32.0		

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง		กลุ่มเปรียบเทียบ		$\chi^2_{/t}$	p-value
	(n = 25)		(n = 25)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ผลการเรียน						
2.00-2.99	16	64.0	6	24.0	8.117 ^a	.004*
≥3.00	3	12.0	19	76.0		
จำนวนพี่น้องพ่อแม่เดียวกัน (รวมตัวเอง) (คน)						
1	8	32.0	5	20.0	1.531 ^a	.675
2	9	36.0	13	52.0		
3	3	12.0	3	12.0		
4	5	20.0	4	16.0		

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 25)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25)		$\chi^2_{/t}$	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
แฟน						
มี	15	60.0	9	36.0	2.885 ^a	.089
ไม่มี	10	40.0	16	64.0		
ระดับความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง						
ปรึกษาเรื่องเรียนเท่านั้น	3	12.0	3	12.0	1.683 ^a	.641
ปรึกษาเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว	7	28.0	10	40.0		
ปรึกษาเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องส่วนตัว	14	56.0	12	48.0		
อื่น ๆ	1	4.0	0	0.0		

*a = ค่า χ^2 (chi-square)

ตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีข้อมูลทั่วไปที่คล้ายกัน ดังนี้

นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี ร้อยละ 40.0 และ ร้อยละ 36.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.0 และ ร้อยละ 92.0 ตามลำดับ ส่วนมากกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 40.0 และ ร้อยละ 36.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในช่วง ≥ 3.00 ร้อยละ 88.0 และร้อยละ 76.0 ตามลำดับ ส่วนมากมีจำนวนพี่น้องพ่อแม่เดียวกัน 2 คน (รวมตัวเอง) ร้อยละ 36 และร้อยละ 52.0 ตามลำดับ

นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีแผน ร้อยละ 60.0 ในขณะที่นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่ไม่มีแผน ร้อยละ 64.0 และระดับความสัมพันธ์กับผู้ปกครองส่วนใหญ่สามารถปรึกษาเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องส่วนตัว ร้อยละ 56.0 และร้อยละ 48.0 ตามลำดับ

ด้านแต่ละด้านของคุณลักษณะทั่วไปของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในด้านผลการเรียน

ตอนที่ 6 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม แสดงดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ($n = 25$) และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ($n = 25$) ก่อนและหลังผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)

ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ	นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง			นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.35	0.30	ปานกลาง	3.25	0.30	ปานกลาง	1.112	.272
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.92	0.26	มาก	3.21	0.28	ปานกลาง	9.094	.001*

* p-value < .05

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมของกลุ่มทดลอง อยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.35, SD = 0.30$) เช่นเดียวกันกับกลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.25, SD = 0.30$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลังเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมของกลุ่มทดลอง อยู่ระดับมาก ($M = 3.92, SD = 0.26$) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมอยู่ระดับปานกลางเท่าเดิม ($M = 3.21, SD = 0.28$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ($n = 25$) และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ($n = 25$) ก่อนและหลังผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)

ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p -value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
กลุ่มทดลอง	3.35	0.30	ปานกลาง	3.92	0.26	มาก	10.905	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.25	0.30	ปานกลาง	3.21	0.28	ปานกลาง	1.311	.202

* p -value < .05

ตารางที่ 4.9 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.35$, $SD = 0.30$) ส่วนหลังเข้าร่วมโปรแกรมเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก ($M = 3.92$, $SD = 0.26$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศตามการรับรู้โดยรวมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบที (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศโดยรวมมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.25$, $SD = 0.30$) และหลังเข้าร่วมโปรแกรมยังอยู่ในระดับปานกลางเท่าเดิม ($M = 3.21$, $SD = 0.28$) แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบที (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมไม่แตกต่างจากก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 7 การสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของนักเรียน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ($n = 25$) และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ($n = 25$) ก่อนและหลังผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)

การสื่อสารเรื่องเพศของ นักเรียนหญิง มัธยมศึกษาตอนต้นกับ ผู้ปกครอง	นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครอง เป็นกลุ่มทดลอง			นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครอง เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ			<i>t</i>	<i>p</i> - <i>value</i>
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.16	0.45	ปานกลาง	3.11	0.25		
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.98	0.29	มาก	3.07	0.19	ปานกลาง	12.857	.001*

* *p*-value < .05

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมของกลุ่มทดลอง อยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.16$, $SD = 0.45$) เช่นเดียวกับกับกลุ่มเปรียบเทียบที่มีการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.11$, $SD = 0.25$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent

t-test) พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมไม่แตกต่างกัน

หลังเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมของกลุ่มทดลองอยู่ระดับมาก ($M = 3.98$, $SD = 0.29$) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมอยู่ระดับปานกลางเท่าเดิม ($M = 3.07$, $SD = 0.19$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวมมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ($n = 25$) และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ($n = 25$) โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)

การสื่อสารเรื่องเพศ ของนักเรียนหญิง มัธยมศึกษาตอนต้น กับผู้ปกครอง	นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครอง เป็นกลุ่มทดลอง			นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครอง เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ			t	p- value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
	กลุ่มทดลอง	3.16	0.45	ปานกลาง	3.98	0.29		
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.11	0.25	ปานกลาง	3.07	0.19	ปานกลาง	1.336	.194

* $p\text{-value} < .05$

ตารางที่ 4.9 แสดงว่า นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.16$, $SD = 0.45$) ส่วนหลังเข้าร่วมโปรแกรมเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก ($M = 3.98$, $SD = 0.29$) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติเรื่องเพศโดยรวมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบที (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติเรื่องเพศโดยรวมมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอยู่ในอยู่ระดับปานกลาง ($M = 3.11$, $SD = 0.25$) และหลังเข้าร่วมโปรแกรมยังอยู่ในระดับปานกลางเท่าเดิม ($M = 3.07$, $SD = 0.19$) แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบที (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศภาพรวมไม่แตกต่างจากก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) แบบเฉพาะเจาะจง เรื่องผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบล เสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นของกลุ่มทดลอง และ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ของนักเรียนหญิง หลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ของผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลอง และผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มเปรียบเทียบหลังเข้า

ร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1.4 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ของนักเรียนหญิง หลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ของผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลอง และผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มเปรียบเทียบหลังเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร เป็นผู้ปกครองและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบล เสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

2) กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลองจำนวน 25 คน จากโรงเรียนสงเปลือยดงสามสิบ และกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 25 คน จากโรงเรียนเสอเพลอพิทยาคม ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตามเกณฑ์การคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านสงเปลือยดงสามสิบ (บุตรสาว/บุตรหลานของกลุ่มทดลอง) มีจำนวนทั้งหมด 25 คน

1.2.2 เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 1) โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ ซึ่งออกแบบกิจกรรมโดยใช้แนวคิดองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเดวิด เค เบอร์โล (David K. Berlo) ได้แก่ 1) ทักษะในการสื่อสาร (communication skills) 2) ทัศนคติ (attitudes) 3) ระดับความรู้ (knowledge levels) โดยอบรมเชิงปฏิบัติการตามโปรแกรมฯ ทั้งหมดจำนวน 5 ครั้ง ในระยะเวลา 8 สัปดาห์

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ประกอบด้วยแบบสอบถามซึ่งมี 4 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ แบบสอบถามทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ และความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของทัศนคติและทักษะการสื่อสารฯ (แบบสอบถามผู้ปกครอง) เท่ากับ .92 และมีค่าความเที่ยงของคูเดอร์-ริชชาดสัน เท่ากับ .79 และค่า

ดัชนีความตรงตามเนื้อหาของทัศนคติและทักษะการสื่อสารฯ (แบบสอบถามนักเรียน) เท่ากับ .95 และมีค่าความเที่ยงของคูเดอร์-ริชardt เท่ากับ .87

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดกิจกรรมตามโปรแกรมให้กับกลุ่มทดลองเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติทดสอบที่

1.4 ผลการวิจัย

1.4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 96 เหมือนกัน ส่วนใหญ่กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีอายุ 51-60 ปี ร้อยละ 44 (Mean = 3.76 SD = 0.88) และ ร้อยละ 52 (Mean = 3.56 SD = 0.96) ตามลำดับ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.0 และ ร้อยละ 92.0 ตามลำดับ ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ร้อยละ 36 และร้อยละ 52 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ประถมศึกษา ร้อยละ 40 และร้อยละ 48 ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้ $\leq 5,000$ บาท ร้อยละ 80 และร้อยละ 52 ตามลำดับ จำนวนสมาชิกในครอบครัวกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มีจำนวน 4 คน ร้อยละ 40 และร้อยละ 44 ตามลำดับ ความเกี่ยวข้องกับบุตรสาว/บุตรหลาน กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ เป็นแม่/ยาย ร้อยละ 32 และ เป็นย่า ร้อยละ 56 ตามลำดับ ระยะเวลาดูแลบุตรสาว/บุตรหลานกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ส่วนใหญ่ 11-15 ปี ร้อยละ 88 และ ร้อยละ 80 ตามลำดับ อายุบุตรสาว/บุตรหลานกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ 14 ปี ร้อยละ 40 และร้อยละ 36 ตามลำดับ ผลการเรียนของบุตรสาว/บุตรหลานในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ อยู่ในช่วง 2.00 -2.99 ร้อยละ 64 และกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่มีผลการเรียนของบุตรสาว/บุตรหลาน อยู่ในช่วง ≥ 3.00 ร้อยละ 76 ด้านแต่ละด้านของคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในด้านความเกี่ยวข้องของผู้ปกครองกับนักเรียน และผลการเรียนของบุตรหลาน

1.4.2 ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

หลังเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ และก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

หลังเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวมของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ และก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อการรับรู้ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

หลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ค่าเฉลี่ยการรับรู้ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ และก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อการรับรู้ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ ของนักเรียนหญิงนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

หลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ค่าเฉลี่ยการรับรู้ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ และก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ได้ดังนี้

2.1 สมมติฐานที่ 1 กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น มีทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

ผลการวิจัยพบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวม มากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ดังนี้

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าโปรแกรมการทดลองมีผลต่อทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นค่อนข้างมาก เป็นผลจากการที่กลุ่มทดลองได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการตามโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ ซึ่งออกแบบกิจกรรมโดยใช้แนวคิดองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารตามปัจจัยพื้นฐานอยู่ 4 ประการตามหลักทฤษฎี “SMCR” ของเดวิด เค.เบอร์โล (David K. Berlo) ซึ่งมีกิจกรรมประเมินความสามารถในทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ เนื่องจากบทบาทของผู้ปกครองควรพูดคุยกับบุตรหลานประจำสม่ำเสมอ เป็นทั้งเพื่อนและพ่อแม่ให้แก่บุตร ปรับทัศนคติของตนเองก่อนการสื่อสารเรื่องเพศ ใช้การพูดคุยแบบเปิดใจ ยกตัวอย่างให้บุตรได้เห็นภาพและควรสร้างความผ่อนคลายขณะพูด ความสัมพันธ์ที่ดี เกิดความเข้าใจ จูงใจให้ร่วมมือ ยอมรับ และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เหมาะสม สำหรับ จากการศึกษาของราตรี อร่ามศิลป์ และวรรณศิริ ประจักษ์โน (2559) พบว่าอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นพบว่าส่วนใหญ่พ่อแม่จะยังไม่มั่นใจในเนื้อหาที่ควรสอนลูกว่าควรสอนอะไรบ้างและสอนมากน้อยเพียงใดจึงทำให้ไม่สอนหรือสอนเพียงผิวเผินและบางส่วนไม่รู้ว่าควรเริ่มต้นสอนเมื่อใดจึงมักสอนเมื่อลูกมีพฤติกรรมทางเพศแสดงให้เห็นว่าอาจจะนำไปสู่ปัญหาต่างๆได้และบางครอบครัวพ่อแม่ยังมีความเชื่อว่าเรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องที่เรียนรู้ได้เองไม่จำเป็นต้องสอนคิดว่าลูกยังเด็กเกินไป การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นเกิดขึ้นในบางครอบครัวแม่เป็นผู้มีบทบาทหลักในการสื่อสารวิธีการสื่อสารเป็นการพูดคุยเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการเตือนไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและเรื่องการดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศมีเพียงไม่กี่ครอบครัวที่มีการพูดคุยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยปัญหาอุปสรรคในการสื่อสารคือความไม่มั่นใจในจังหวะเวลาและเนื้อหาที่ควรสื่อสารจึงพบว่าพ่อแม่มักนำประสบการณ์ของตนเองมาเป็นแนวทางในการสื่อสารกับลูกทำให้เนื้อหาไม่ครอบคลุมสาระของเพศศึกษาพ่อแม่ยังเชื่อว่าเรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องที่ลูกสามารถเรียนรู้ได้เองเมื่อโตขึ้นและเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูดถึงเพราะเกรงจะเป็นการชี้แนะให้วัยรุ่นอยากรู้ อยากลองและมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น

การจัดกิจกรรมในโปรแกรมจึงมีช่องทางการสื่อสาร โดยผ่านกระบวนการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้และการศึกษาจากวิดีโอทัศน์เกี่ยวกับทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ บรรยายเรื่องปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ประกอบด้วยเรื่องเข้าใจวัยรุ่น เข้าใจสมองและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารกับวัยรุ่น พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น ติดตามประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ รวมทั้งจัดเวที

แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ปกครองด้วยกัน และฝึกทักษะการสื่อสารของผู้ปกครองโดยการแสดงบทบาทสมมติ การที่ผู้ปกครองในกลุ่มทดลองได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนปัญหาระหว่างผู้ปกครองด้วยกัน มีการวิเคราะห์ปัญหาของแต่ละคนและแลกเปลี่ยนร่วมกัน ทำให้เกิดความเข้าใจในปัญหาของวัยรุ่นในปัจจุบันมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวัยที่มีสติปัญญาพัฒนาสูงขึ้น มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น แต่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นนี้ยังอาจขาดความขี้คิด มีความหุนหันพลันแล่น ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ วัยนี้จึงเริ่มมีความสามารถในการรับรู้ตนเองด้านต่าง ๆ เริ่มแสดงออกถึงสิ่งที่ตนเองชอบ สิ่งที่ตนเองถนัด ซึ่งจะแสดงถึงความเป็นตัวตนที่โดดเด่น (จรรยา จันทร์ผ่อง, 2562)

ดังนั้นเมื่อกลุ่มทดลองได้รับการพัฒนาตามโปรแกรมจึงมีทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศดีกว่าก่อนทดลองและดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ สอดคล้องกับการศึกษาของอาภาพร เผ่าวัฒนา และพิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา (2561) ในการศึกษาประสิทธิผลของสื่อการเรียนรู้โดยยึดพื้นฐานความพร้อมส่วนบุคคลในการพัฒนาการสื่อสารเรื่องเพศของมารดา โดยใช้คู่มือการสื่อสารเรื่องเพศร่วมกับแบบเรียนรู้สำเร็จรูป (VCD) เนื้อหาครอบคลุมประเด็นสุขวิทยา การคบเพื่อนต่างเพศ บทบาททางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิดการตั้งครรภ์ และการทำแท้ง พบว่า แบบเรียนรู้สำเร็จรูป (VCD) ทำให้มารดามีความมั่นใจในการสื่อสารเรื่องเพศ ส่วนคู่มือการสื่อสารเรื่องเพศทำให้เกิดความสะดวกใจในการพูดคุยเรื่องเพศ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ ของบุญรักษา ญาณสาร และคณะ (2558) เป็นการพัฒนากลุ่มทดลองโดยแกนนำกลุ่มเพื่อนซึ่งใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการเรียนรู้ โดยใช้ power point ประกอบการถ่ายทอด และวิธีทัศนการประสบความสำเร็จในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธและการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ พร้อมทั้งให้กลุ่มทดลองแสดงบทบาทสมมติในเรื่องการประสบความสำเร็จด้วยตนเองในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรอง เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า หลังการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถตนเองในการยืนยันในความคิดเห็น การปฏิเสธ และการต่อรองเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการทดลอง การศึกษาของกมลทิพย์ ทิพย์สังวาล และคณะ (2556) ที่ศึกษาผลของโปรแกรมการมีส่วนร่วมของมารดาต่อทัศนคติ และการสื่อสารเรื่องเพศ ประกอบด้วยกิจกรรมกลุ่มย่อยการอภิปราย ฉายาวิดีโอ การแสดงบทบาทสมมติ และฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่ามารดาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการมีส่วนร่วมมีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศดีขึ้นเช่นกัน

นอกจากนั้น จะเห็นว่าสัมพันธภาพในครอบครัวส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของเด็กวัยรุ่น เนื่องจากเป็นสถาบันแห่งแรกที่ปลูกฝังและวางพื้นฐานของมาตรฐานทางความคิด

ทัศนคติ และพฤติกรรม ซึ่งจะเห็นว่าส่วนใหญ่เด็กวัยรุ่นมีความใกล้ชิดมากกว่าปู่ ย่า ตา ยาย การให้ความรู้เรื่องเพศที่เหมาะสมแก่การตลาด จะทำให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงความสำคัญเรื่องเพศและส่งผลให้มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ราตรี อร่าม ศิลป์, วรณศิริ ประจันโน (2559) และสง เหว่ย (2562) ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความรู้ด้านเพศศึกษามีส่วนสำคัญอย่างมากในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในขณะที่ผลการเรียนไม่มีผลต่อทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ประกอบการและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 สมมติฐานที่ 2 กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ประกอบการและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น มีการสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

ผลการวิจัยพบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวม มากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ดังนี้

ผลจากการได้รับการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ประกอบการและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยได้นำแนวคิดตามหลักทฤษฎี “SMCR” ของเดวิด เค.เบอร์โล (David K. Berlo) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมสำหรับปรับทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศในผู้ประกอบการกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อส่งเสริมให้ครอบครัวซึ่งเป็นหน้าที่หลักในการเป็นผู้ส่งสาร มีบทบาทในการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศให้แก่วัยรุ่น ให้ความรัก ความอบอุ่นเอาใจใส่อยู่ข้าง ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ทำให้ได้รักตนเองและเคารพคนอื่น ซึ่งประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ เรื่องเข้าใจวัยรุ่น การสื่อสารกับวัยรุ่น และพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น ผ่านการทำกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้และการศึกษาจากวิดีโอ ดัดตามประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ รวมทั้งจัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน และฝึกทักษะการสื่อสารของผู้ประกอบการโดยการแสดงบทบาทสมมติ ตามรายละเอียดของกิจกรรมและเหตุผลสนับสนุนที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ผู้ประกอบการกลุ่มทดลองมีความรู้ เกิดทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรหลานวัยรุ่นที่ดีขึ้น ทำให้การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ประกอบการกลุ่มทดลองสูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของกมลทิพย์ ทิพย์สังวาล และคณะ (2556) ที่ศึกษาผลของโปรแกรมการมีส่วนร่วมของการตลาดต่อทัศนคติ และการสื่อสารเรื่องเพศ ประกอบด้วยกิจกรรมกลุ่มย่อยการอภิปราย ฉายวิดีโอ การแสดงบทบาทสมมติ และฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่าการตลาดในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการมีส่วนร่วมมีทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ ความสะดวกใจในการสื่อสาร และทักษะการสื่อสารเรื่องเพศดีกว่าการตลาดในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การที่ผู้ปกครองได้รับข้อมูลของการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรวัยรุ่นที่เพียงพอ การประชุมกลุ่มวิเคราะห์โจทย์สถานการณ์ วิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไข การอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์จริงระหว่างผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองกลุ่มทดลองเกิดความรู้ มีความมั่นใจในการสื่อสารกับบุตรหลานของตนเอง เกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ ทักษะในการแก้ไขปัญหาและทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศที่ดีขึ้น จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองกับลูกวัยรุ่นในครอบครัวส่วนใหญ่พ่อแม่ ผู้ปกครองเชื่อว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีการเปิดรับเรื่องการสอนเพศศึกษามากขึ้นทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเรื่องเพศของวัยรุ่นมีมากขึ้นทำให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการสอนเรื่องเพศศึกษาในครอบครัวเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศ เช่น การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์จนนำไปสู่การทำแท้ง กล่าวคือ หากผู้ปกครองมีทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรในระดับที่ดีหรือเพียงพอจะก่อให้เกิดทักษะการสื่อสารเรื่องเพศที่ดีเช่นกัน สอดคล้องกับบทความของ พรฤดี นิธิรัตน์ (2558) ที่รวบรวมงานวิจัยเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่น พบว่าพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูเด็กถือเป็นผู้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้เด็กมีความรู้และมีพัฒนาการทางเพศที่เหมาะสมตามวัย การพูดคุยเรื่องเพศในครอบครัวจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่เสี่ยงต่อปัญหาพฤติกรรมและสุขภาพทางเพศ โดยแม่เป็นผู้มีบทบาทหลักในการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตร

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ วีระ กองสนั่น และคณะ (2563) ที่พบว่า ความรอบรู้ด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เขตตำบลหนองใหญ่ อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และการศึกษาของ สกาวเนตร ไทรแจ่มจันทร์ และคณะ (2561) พบว่า ความรอบรู้ด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับพฤติกรรมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)

2.3 สมมติฐานที่ 3 นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมฯ มีการรับรู้ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

ผลการวิจัยพบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวม มากกว่าก่อน

เข้าร่วมโปรแกรมและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ดังนี้

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าโปรแกรมการทดลองมีผลต่อการรับรู้ทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นค่อนข้างมาก เป็นผลจากการที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการตามโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ ดังกล่าวตามแนวคิดหลักทฤษฎี “SMCR” ของ เดวิด เค.เบอร์โล (David K. Berlo) ซึ่งประกอบด้วย ผู้ส่งสาร โดยผู้ปกครองได้รับการพัฒนาทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยสนับสนุนให้มีความสามารถ เพิ่มการเข้าถึงเนื้อหา พัฒนามีความรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อบุตรหลานของตนเอง เนื้อหาที่จะใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นเนื้อหาที่เข้าใจง่าย รวมถึงช่องทางที่ใช้สื่อสารกันระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น การพูดคุยกัน การจำลองสถานการณ์ การฝึกประสบการณ์ รวมทั้งการเพิ่มทักษะความชำนาญในการสื่อสารเรื่องเพศ เป็นรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่สนับสนุนให้บุตรแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผย และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจภายในครอบครัว ไม่ยึดติดกับประเพณี ค่านิยมเดิม แต่ให้ความสำคัญกับคุณค่าทางความคิด และการสนทนากับบุตรหลานเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ทำให้ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีในการสื่อสารเรื่องเพศ ส่งผลให้การรับรู้ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ หวนศรี และคณะ (2564) ที่กล่าวว่ากิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสารเรื่องเพศเชิงบวกมีประสิทธิผลในการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวโดยส่งเสริมให้ผู้ปกครองเปิดตนเองในการสนทนาและรับฟังความคิดเห็นของบุตรหลานในเรื่องเพศมากขึ้นและลดการแสดงอำนาจเพื่อให้บุตรหลานเชื่อฟัง ทำให้ผู้ปกครองลดความวิตกกังวล และมีความพร้อมในการเรียนรู้ กระตุ้นให้บิดา มารดา และผู้ปกครองสนใจเรียนรู้การสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรมากขึ้น และทำให้ได้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ดีขึ้นของผู้ปกครองในการสื่อสารเรื่องเพศ

2.4 สมมติฐานที่ 4 นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมฯ มีการรับรู้ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

ผลการวิจัยพบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศในภาพรวม มากกว่าก่อนเข้า

ร่วมโปรแกรมและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ดังนี้

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้ปกครองได้รับการเข้าร่วมอบรมตามโปรแกรมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การศึกษาจากวิดีโอเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ บรรยายเรื่องปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ประกอบด้วยเรื่องเข้าใจวัยรุ่น เข้าใจสมองและพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารกับวัยรุ่น พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น ติดตามประเมินการรับรู้ความสามารถในทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ รวมทั้งจัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ปกครองด้วยกัน และฝึกทักษะการสื่อสารของผู้ปกครองโดยการแสดงบทบาทสมมติ ทำให้ผู้ปกครองมีทักษะการสื่อสาร มีความมั่นใจในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการรับรู้ทักษะการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองและบุตรหลานเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษาของ รุ่งนภามหาวรรณศรี (2558) พบว่าปัจจัยด้านการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต และด้านความใกล้ชิด มีความสำคัญต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

สรุปได้ว่า โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถนำมาใช้ในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของลูกวัยรุ่นในครอบครัวจะทำให้เกิดความเข้าใจถึงรูปแบบและวิธีการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นในครอบครัว ซึ่งเป็นข้อมูลนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้การสอนและการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในครอบครัวที่เหมาะสมซึ่งจะส่งผลในการลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นในสังคมต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษานี้ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ สามารถนำไปใช้ในการจัดบริการกลุ่มวัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการลดอัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ลดผลกระทบที่เกิดจากการตั้งครรภ์วัยรุ่น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

3.1.1 นำโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มวัยรุ่นทั้งในโรงพยาบาลหรือศูนย์บริการสุขภาพในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน และในบริบทโรงเรียนคล้ายคลึงกันหรือจัดกิจกรรมนอกโรงเรียนให้แก่ผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่น

3.1.2 นำโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ถ่ายทอดให้กับครูในโรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการแก่ครู เพื่อนำไปใช้ในการเพิ่มทักษะการสื่อสารเรื่องเพศแก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรใช้เป็นแนวทางในการจัดบริการส่งเสริมสุขภาพวัยรุ่นโดยให้ผู้ดูแลหลักในการสร้างความไว้วางใจในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น เพื่อให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ลดอัตราการตั้งครรภ์วัยรุ่น

3.2.2 ควรมีการนำโปรแกรมนี้ไปใช้ร่วมกับวิชาเพศศึกษาที่สอนในโรงเรียนในรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว เพื่อพัฒนาบทบาททางเพศ และทักษะชีวิตเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ นอกจากนี้ควรมีการจัดทำสื่อการสอนที่หลากหลายสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกรวดเร็วและเหมาะสมกับกลุ่มวัย เช่น สื่อออนไลน์ มัลติมีเดีย หรือสื่อทางสังคมออนไลน์ เป็นต้น

3.2.3 ควรมีการนำโปรแกรมไปใช้กับกลุ่มอื่น เช่น ยา/ยายกับหลาน แม่กับลูกสาว หรือพ่อกับลูกชาย

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ หวนศรี, พิมพิศา ศักดิ์สองเมือง, ชุติวรรณ ปุรินทรากิบาล และฉัตรวารีย์ แทนสุวรรณ. (2564). ผลของกิจกรรมส่งเสริมการสื่อสารเรื่องเพศเชิงบวกต่อการรับรู้ความสามารถในการสื่อสารในครอบครัวของผู้ปกครองกับบุตรหลานวัยรุ่น. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 15,1 (มกราคม -เมษายน): 47-58.
- กมลทิพย์ ทิพย์สังวาล, รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์. (2556). ผลของโปรแกรมการมีส่วนร่วมของมารดา ต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตรวัยรุ่นหญิงตอนต้น. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*, 8,2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) : 69-80.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2564). *รายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประจำปี 2563*. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กองระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2565). *รายงานประจำปีกองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปี พ.ศ. 2564*. กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.
- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข. (2564). *สถิติสาธารณสุข พ.ศ. 2564*. นนทบุรี: กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). *ความหมายของการสื่อสาร*. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- จินตนา ปั่นทวงศ์. (2531). การศึกษาพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกในโครงการสอนลูกให้ฉลาด. (ออนไลน์) สืบค้นวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2566 จาก https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwjx7b6hMSDAXVKSwwGHSwsBOM4ChAWegQIBRAB&url=http%3A%2F%2Foservice.skru.ac.th%2Febook%2Flessoncheck.asp%3Flesson_code%3D2388&usg=AOvVaw0n6eCms1ugEMmWyByNkAo9&opi=89978449
- จรรยา จันทร์ผ่อง. (2562). บทบาทของพ่อ แม่ ผู้ปกครองในการสื่อสารเรื่องเพศกับลูก. *วารสารพยาบาลศาสตร์* 37, 1 (มกราคม-มีนาคม) : 4-16.

จรรยาพร วุฒิเวทย์, สุวรรณณี ลัคนวณิช, มัลลิกา ผลอนันต์ และวัฒนา สุนทรชัย. (2557). รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ทักษะคติ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2566 จาก <https://gsbooks.gs.kku.ac.th/57/grc15/files/hmp56.pdf>

ธรรมศักดิ์ สายแก้ว และสุทธิศักดิ์ สุริรักษ์. (2565). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม. *วารสารสภาการสาธารณสุขชุมชน* 4, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 1-11.

บุญรักษา ญาณสาร, อาภาพร เผ่าวัฒนา, สุธรรม นันทมงคลชัย และนฤมล เอื้อมณีกุล (2558) “ผลของโปรแกรมการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศโดยแกนนำกลุ่มเพื่อน เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” *วารสารพยาบาลสาธารณสุข* 29, 1 (มกราคม-เมษายน) : 114-131

ประไพพิศ มุทิตาเจริญ และนิธิตา แสงสิงแก้ว. (2560). การประเมินผลความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติ และทักษะการสื่อสารเรื่องเพศในสังคมไทย: บทสังเคราะห์จากความคิดเห็นของลูกหลานวัยรุ่นและผู้ปกครอง. *วารสารศาสตร์* 10,1 (มกราคม-เมษายน): 127-149.

พรฤดี นิธิรัตน์. (2558). การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในครอบครัวจังหวัดจันทบุรี. (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2566 จาก <http://app2.pnc.ac.th/km/?p=1508>

มาลี สบายยิ่ง. (2563). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสังคมปัจจุบัน. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์* 30, 3 (กันยายน-ธันวาคม) : 121-127.

ราตรี อร่ามศิลป์ และวรรณศิริ ประจักษ์โน. (2559). การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาของพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในครอบครัว. *วารสารวิชาการสุขภาพภาคเหนือ* 3, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) : 30-40.

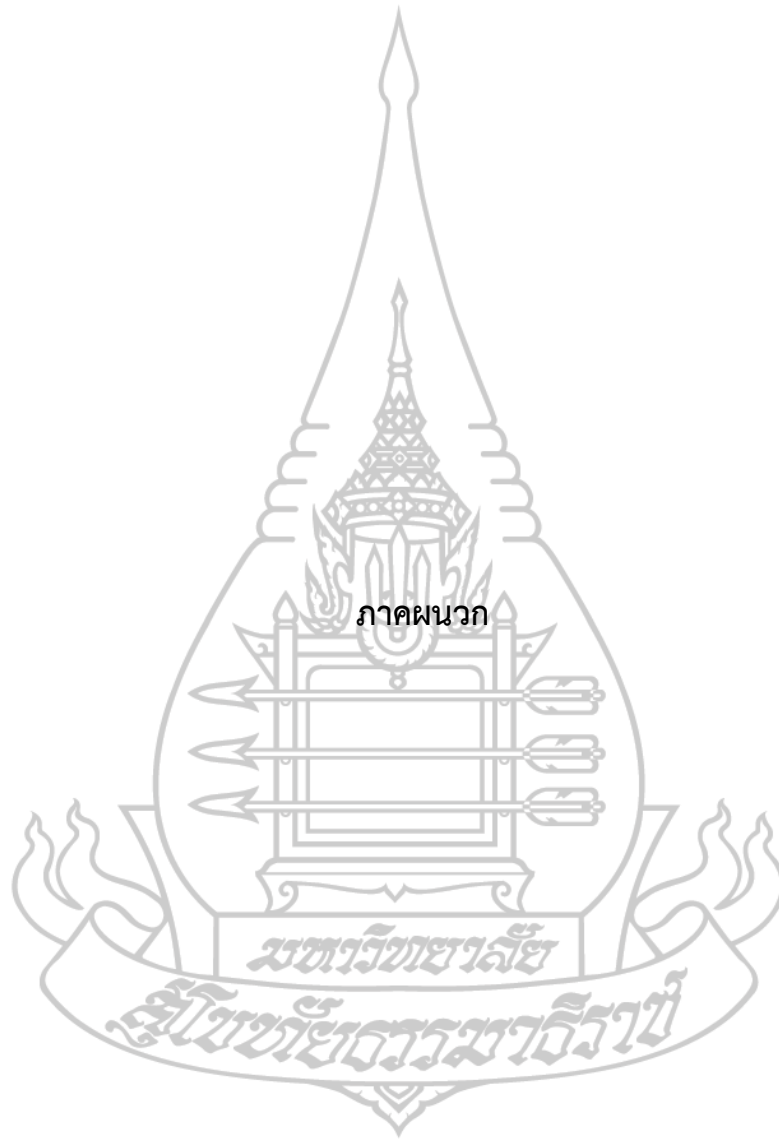
รุ่งนภา มหาวรรณศรี. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. *สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.

- ลาวัลย์ สิงห์สาย, มนฤดี โชคประจักษ์ชัด, รุจา ภูไพบูลย์ และจำปี เกรนเจอร์. (2564). ผลของโปรแกรมการสอนเพศศึกษาโดยใช้เกมคอมพิวเตอร์ต่อทัศนคติ การรับรู้บรรทัดฐานสังคม การรับรู้ความสามารถของตนเองในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความตั้งใจละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นตอนต้น. *รวมาธิบัติพยาบาลสาร* 27, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 282-298.
- สง เหว่ย. (2562). พฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวมีผลต่อการเรียนรู้ด้านเพศศึกษาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุวรรณา เรื่องกาญจนเศรษฐ์. (2551). ประสิทธิภาพของโปรแกรมการกำกับตนเองต่อการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กวัยรุ่น. (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2566 จาก https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2561/nuadm90461auka_ch2.pdf
- ศุภรัศมี ฐิติกุลเจริญ. (2540). แบบจำลองการสื่อสารตามแนวคิดของเดวิด เค เบอร์โล.
- อภาพร เผ่าวัฒนา และพิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา. (2561). ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ในการพัฒนาการสื่อสารเรื่องเพศของมารดาที่มีบุตรวัยรุ่นหญิง. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกองเทพ* 34, 1 (มกราคม-เมษายน) : 58-70.
- อนุชิตา आयูยีน, ปณิตทัต บณขุนทด, ถาวรีย แสงงาม, กิตติพงษ์ เรือนเพชร, ริริร์ พิมมานุรักษ์ และ นภัทร์ธมณต์ น้อยหมอกุลเดช. (2565). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาที่มีต่อทัศนคติในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารการแพทย์โรงพยาบาลศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์* 37, 3 (กันยายน-ธันวาคม) : 669-677.
- Minoo Jananeh, Seyed Sajad Hoseini, & Keivan Kakabraee. (2022). The Effect of Sexual Education of Adolescent Girls Through Problem-Solving on Their Mental Health. *J Health Rep Technol*, 8, 4 : 1 -6.

Navideh Noori, Joshua L Proctor, Yvette Efevbera, & Assaf P Oron. (2022). Effect of adolescent pregnancy on child mortality in 46 countries. *BMJ Glob Health*, 7,5 : 1-12.

World Health Organization. (2014). Adolescent and young adult health. Retrieved from <https://www.who.int/newsroom/factsheets/detail/adolescents-health-risk-and-solutions>

ภาคผนวก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไกรวิชญ์ เรืองถาวร อาจารย์ภาควิชาอนามัยชุมชน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร
2. อาจารย์ นันทวรรณ ตีระวงศา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นนทบุรี
3. พญ.วิลาสินี นาดอน แพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว
โรงพยาบาลกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
4. นางยุภาวดี ทาสะโก พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอกุมภวาปี
จังหวัดอุดรธานี
5. นายนิยม สารจันทร์ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย
ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

ภาคผนวก ข

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ คปสอ. กุมภาวปี ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

โครงการวิจัยเรื่อง : ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภาวปี จังหวัดอุดรธานี

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวพรเพ็ญ โสตา

สังกัดหน่วยงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเสอเพลอ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอกุมภาวปี

รหัสโครงการ : KPEC 12 /2566

เอกสารรับรอง : 1. แบบเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลกุมภาวปี
2. แบบสอบถามความรู้ด้านเพศวิถีศึกษาและทักษะชีวิตสำหรับวัยรุ่น

(นายพิทยา พลเวียง)

นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ

ประธานกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง : 17 มีนาคม 2566

วันหมดอายุ : 17 มีนาคม 2567

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

รพ.กุมภาวปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี

เลขที่ 97 หมู่ 7 ต.กุมภาวปี อ.อำเภอกุมภาวปี จ.จังหวัดอุดรธานี 41110

โทร. (042) 334400-3 ต่อ 7203

ภาคผนวก ค

หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เป็นเครื่องมือการวิจัย

และหนังสือขออนุมัติให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๑๕๑

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน แพทย์หญิง วิลาสินี นาคอน

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสตา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาล
เวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับ
นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พ.ต.หญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๑๘๖๕-๔๔๕๙ (นางสาวพรเพ็ญ โสตา)

ที่ ฮา ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๑๕๑

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน นางยุภาวดี ทาสะโก

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสตา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาล
เวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับ
นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พ.ต.หญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดีจึง ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลายเซ็น)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๑๘๖๕-๙๙๕๙ (นางสาวพรเพ็ญ โสตา)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๑๕๑

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
 จังหวัดนนทบุรี ๓๑๑๒๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
 เรียน อาจารย์นันทวรรณ ตีระวงศา

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสดา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาล
 เวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
 "ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับ
 นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสือเพลิง อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 พ.ต.หญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ
 เครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว
 เป็นอย่างยิ่ง จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
 ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
 โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗
 โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
 โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๑๘๖๕-๔๔๕๙ (นางสาวพรเพ็ญ โสดา)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๑๕๑

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกวิทญ์ เรืองฤทธาหาร

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสตา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.หญิง ดร.นภาพัฒญา จันทขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๓๘๖๕-๔๔๕๙ (นางสาวพรเพ็ญ โสตา)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๑๕๑

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน นายนิยม สารจันทร์

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสดา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาล
เวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับ
นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พ.ต.หญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทร์ขี้หมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๑๘๖๕-๔๔๕๔ (นางสาวพรเพ็ญ โสดา)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/๑๑๕๕

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้บุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกุมภวาปี

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสตา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.หญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าบุคลากรของท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้ แพทย์หญิง วิลาสินี นาดอน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๓๘๖๕-๔๔๕๙ (นางสาวพรเพ็ญ โสตา)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/๑๑๕๕

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้บุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน สารารณสุขอำเภอกุมภวาปี

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสดา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาล
เวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับ
นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พ.ต.หญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทร์ขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าบุคลากรของท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้บุคลากรในสังกัดของท่าน จำนวน ๒ ราย คือ นายนิยม สารจันทร์
และ นางบุภาวดี ทาสะโก เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๓๘๖๕-๔๔๕๔ (นางสาวพรเพ็ญ โสดา)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/๑๑๕๕

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้บุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน สารารณสุขอำเภอกุมภวาปี

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสดา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาล
เวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับ
นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พ.ศ.หญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทร์ขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าบุคลากรของท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้บุคลากรในสังกัดของท่าน จำนวน ๒ ราย คือ นายนิยม สารจันทร์
และ นางบุภาวดี ทาสะโก เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๓๘๖๕-๔๔๕๔ (นางสาวพรเพ็ญ โสดา)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ ๑๑๕๕

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้บุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครวัดนันทบุรี

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสดา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.หญิง ตรนภาเพ็ญ จันทขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าบุคลากรของท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้ อาจารย์นันทวรรณ ตีระวงศา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๕-๘๐๓๖-๗
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๑๘๖๕-๔๔๕๙ (นางสาวพรเพ็ญ โสดา)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ ๑๑๕๕

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตให้บุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

ด้วย นางสาวพรเพ็ญ โสตา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการพยาบาล
เวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับ
นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พ.ต.หญิง ดร.นภาเพ็ญ จันทขัมมา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าบุคลากรของท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไกรวิชญ์ เรืองถาวร เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗
โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐
โทรศัพท์มือถือ ๐๙-๑๘๖๕-๔๔๕๕ (นางสาวพรเพ็ญ โสตา)

เอกสารคำชี้แจงเพื่ออธิบายรายละเอียดการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วันที่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย

เรียน กลุ่มผู้ร่วมวิจัย

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวพรเพ็ญ โสิตา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีความประสงค์จะทำวิจัยเรื่อง “ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรที่ศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

ในการนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าท่านเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ของการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือเป็นกลุ่มผู้ปกครองที่ต้องดูแลนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอ กุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากท่านในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ซึ่งกิจกรรมของโปรแกรมประกอบด้วย (1) การตอบแบบสอบถามก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ ในการตอบแบบสอบถามแต่ละครั้ง จะใช้เวลาประมาณ 25-35 นาที (2) การเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติฯ กิจกรรมการประเมินและพัฒนาทักษะการสื่อสารและทัศนคติเรื่องเพศ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน โดยจัดที่ห้องประชุมโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย จำนวน 4 ครั้งในสัปดาห์ที่ 1, 3, 5 และ 8 โปรแกรมทั้งหมด จะดำเนินการเป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยการนัดหมายจะเป็นไปตามวันเวลาที่ท่านสะดวก ทั้งนี้การตัดสินใจเข้าร่วมโปรแกรมฯ เป็นไปตามความสมัครใจของท่าน และท่านสามารถถอนตัวออกจากโปรแกรมเมื่อใดก็ได้ ไม่มีการบังคับ ให้โทษหรือเสียสิทธิ์ใด ๆ ทั้งสิ้น

การเข้าร่วมโปรแกรมฯ ของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมฯของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม

ถ้าหากท่านมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับงานวิจัยนี้ สามารถติดต่อสอบถามได้ที่ นางสาวพรเพ็ญ โสดา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หมายเลขโทรศัพท์ 091-8654459 หรือหากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสิทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยโปรดสอบถามได้ที่ ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลกุมภวาปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี หมายเลขโทรศัพท์ (042)334400-3 ต่อ 7203

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดีและขอขอบคุณที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรเพ็ญ โสดา)

นักศึกษหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

เอกสารคำชี้แจงเพื่ออธิบายรายละเอียดในการตอบแบบสอบถาม

เรื่อง ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

เนื่องด้วยนางสาวพรเพ็ญ โสดา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีความประสงค์จะทำวิจัยเรื่อง “ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรที่ศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

ในการนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าท่านเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ของการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มผู้ปกครองที่ต้องดูแลนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ ซึ่งการตอบแบบสอบถามจะกระทำ 2 ครั้ง คือก่อนการดำเนินการตามโปรแกรมฯ และหลังจากสิ้นสุดการดำเนินการของโปรแกรมฯ ซึ่งการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้ เป็นไปตามความสมัครใจของท่าน และท่านสามารถถอนตัวออกจากการตอบแบบสอบถามเมื่อใดก็ได้ ไม่มีการบังคับ ให้โทษหรือเสียสิทธิ์ใดๆ ทั้งสิ้น การตอบแบบสอบถามแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 25-35 นาที โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	จำนวน 11	ข้อ
ส่วนที่ 2 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติ	จำนวน 15	ข้อ
ส่วนที่ 3 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน 13	ข้อ

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและ

ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

จำนวน 5 ข้อ

รวมทั้งหมด

จำนวน 44 ข้อ

คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม

ถ้าหากท่านมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับงานวิจัยนี้ สามารถติดต่อสอบถามได้ที่นางสาวพรเพ็ญ โสดา นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หมายเลขโทรศัพท์ 091-8654459 หรือหากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสิทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยโปรดสอบถามได้ที่ ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลกุ่มกวาปี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี หมายเลขโทรศัพท์ (042) 334400-3 ต่อ 7203

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรเพ็ญ โสดา)

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

แบบฟอร์มการยินยอมเข้าร่วมการวิจัย (Consent Form)

ที่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย

วันที่.....เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....อายุ.....ปี
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ได้รับฟัง
คำอธิบายจากนางสาวพรเพ็ญ โสดา เกี่ยวกับการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ในงานวิจัยเรื่อง “ผลของ
โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิง
มัธยมศึกษาตอนต้น” แล้วโดยคำอธิบายมีเนื้อหาและรายละเอียดครอบคลุมหัวข้อดังนี้ (1)
วัตถุประสงค์ กิจกรรมของโปรแกรมฯ และระยะเวลาที่เข้าร่วมโปรแกรมฯ (2) ขั้นตอนและวิธีการตอบ
แบบสอบถาม และ (3) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการเข้าร่วมโปรแกรมและตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้ ข้าพเจ้าสามารถเข้าร่วม
ปฏิเสธหรือถอนตัวออกจากโปรแกรมได้ทุกเมื่อ โดยไม่มีความผิดหรือสูญเสียเปล่าประโยชน์ หรือไม่
เสียสิทธิ์ใด ๆ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ยินยอมให้บันทึกภาพและเสียงขณะทำกิจกรรม เพื่อประโยชน์ในการวิจัย
โดยข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าจะต้องถูกเก็บรักษาเป็นความลับ และไม่มีการเปิดเผยชื่อ ภาพ หรือเสียง
ในการรายงานผลการวิจัยหรือเอกสารตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจตามคำอธิบายข้างต้นแล้ว และยินยอมเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง
ในงานวิจัยเรื่อง “ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสาร
เรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น” ด้วยความสมัครใจของข้าพเจ้าเอง

ลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมการวิจัย.....

(.....)

ลงลายมือชื่อผู้วิจัยหรือผู้ที่ชี้แจง.....

(นางสาวพรเพ็ญ โสดา)

ลงลายมือชื่อพยาน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบสอบถาม

ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ
ของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ

อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องสี่เหลี่ยม () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

- 1) เพศ 1. ชาย 2. หญิง
- 2) อายุ (ถ้าจำนวนเดือนมากกว่า 6 เดือน นับเป็น 1 ปี) ปี
- 3) ศาสนา
 1. พุทธ 2. คริสต์ 3. อิสลาม 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
- 4) อาชีพปัจจุบัน
 1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ 2. เกษตรกรรม
 3. ค้าขาย 4. รับจ้าง
 5. รับราชการ 6. แม่บ้าน
 7. รัฐวิสาหกิจ 8. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 5) ท่านจบการศึกษาระดับใด
 1. ไม่ได้เรียน 2. ประถมศึกษา
 3. มัธยมศึกษาตอนต้น 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
 5. อนุปริญญา(ปวส.) 6. ปริญญาตรี
 7. สูงกว่าปริญญาตรี

- 6) รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนบาท
- 7) สมาชิกในครอบครัวของท่านมีทั้งหมด จำนวนคน
- 8) ท่านเกี่ยวข้องกับบุตรสาว/บุตรหลาน โดยเป็น
- 9) ท่านเป็นผู้ปกครอง ดูแลบุตรสาว/บุตรหลาน มาแล้ว.....ปี
- 10) บุตรสาว/บุตรหลานของท่านมีอายุเท่าไร
1. 11 ปี. 2. 12 ปี 3. 13 ปี 4. 14 ปี 5. 15 ปี
- 11) ในปีการศึกษาที่ผ่านมา ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ย)ของบุตรสาว/บุตรหลาน ของท่านอยู่ในระดับใด
1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00
2. 1.01-1.99
3. 2.00-2.99
4. มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00

ส่วนที่ 2 ทศนคติเรื่องเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินเกี่ยวกับทศนคติเรื่องเพศ ในการตอบคำถามนี้ โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การตอบคำถามดังนี้

- น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด หรือ 1 คะแนน
- น้อย หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือ 2 คะแนน
- ปานกลาง หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือ 3 คะแนน
- มาก หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือ 4 คะแนน
- มากที่สุด หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุดหรือ 5 คะแนน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุตรสาว/บุตรหลาน มีการพูดคุยปรึกษากันทุกเรื่อง					
2	ท่านเข้าใจถึงการเจริญเติบโตตามวัยของบุตรสาว/บุตรหลาน					
3	ท่านยุ่งเรื่องส่วนตัวของบุตรสาว/บุตรหลาน					
4	ท่านคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ					
5	ถ้าบุตรสาว/บุตรหลานของท่านมีปัญหาตั้งครรถ์ไม่พร้อม ท่านพร้อมที่จะรับฟังและให้กำลังใจ					
6	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของบุตรสาว/บุตรหลานเป็นเรื่องไม่เหมาะสมและยอมรับไม่ได้					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
7	ห้ามพูดคุยเรื่องเพศในครอบครัวท่าน					
8	ท่านเปิดโอกาสให้บุตรสาว/บุตรหลานคบเพื่อนต่าง เพศ และคอยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด					
9	บุตรสาว/บุตรหลานของท่านสามารถมีแฟน/คนรักได้ แต่ต้องอยู่ในความดูแลของท่าน					
10	วัยรุ่นสมัยนี้จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกับแฟน/คนรัก เป็นเรื่องธรรมดา					
11	ท่านให้อิสระทางความคิดและการใช้ชีวิตของ บุตรสาว/บุตรหลาน					
12	การมีความรักของบุตรสาว/บุตรหลานในวัยเรียนเป็น เรื่องไม่เหมาะสม					
13	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จ ในการเรียนตามที่คาดหวังไว้					
14	ท่านไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					
15	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของบุตรสาว/บุตรหลาน ทำให้ท่านผิดหวัง					

ส่วนที่ 3 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การตอบคำถามดังนี้

- ไม่ปฏิบัติเลย หมายถึง ท่านไม่เคยปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย หรือ 1 คะแนน
- ปฏิบัตินานๆครั้ง หมายถึง ท่านเคยปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือ 2 คะแนน
- ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ท่านเคยปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือ 3 คะแนน
- ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือ 4 คะแนน
- ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด หรือ 5 คะแนน

ข้อที่	ข้อความ	ความถี่ในการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติเป็นประจำ (5)	ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง (4)	ปฏิบัติบางครั้ง (3)	ปฏิบัตินานๆครั้ง (2)	ไม่เคยปฏิบัติเลย (1)
1	ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุตรสาว/บุตรหลาน มีการพูดคุยปรึกษากันเกือบทุกเรื่อง					
2	บุตรสาว/บุตรหลานของท่านปรึกษาปัญหาเรื่องส่วนตัวกับท่าน					
3	ท่านพูดคุยกับบุตรสาว/บุตรหลาน เรื่องเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน					
4	ท่านใช้เวลาบุตรสาว/บุตรหลาน เพื่อรับฟังสอบถามปัญหาเรื่องส่วนตัว					
5	ท่านพูดคุยและแนะนำการเลือกคบเพื่อนให้แก่บุตรสาว/บุตรหลาน					
6	บุตรสาว/บุตรหลานของท่านมาปรึกษาปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์กับท่าน					

ส่วนที่ 3 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การตอบคำถามดังนี้

- ไม่ปฏิบัติเลย หมายถึง ท่านไม่เคยปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย หรือ 1 คะแนน
- ปฏิบัตินานๆครั้ง หมายถึง ท่านเคยปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือ 2 คะแนน
- ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ท่านเคยปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือ 3 คะแนน
- ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือ 4 คะแนน
- ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด หรือ 5 คะแนน

ข้อที่	ข้อความ	ความถี่ในการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติเป็นประจำ (5)	ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง (4)	ปฏิบัติบางครั้ง (3)	ปฏิบัตินานๆครั้ง (2)	ไม่เคยปฏิบัติเลย (1)
1	ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุตรสาว/บุตรหลาน มีการพูดคุยปรึกษากันเกือบทุกเรื่อง					
2	บุตรสาว/บุตรหลานของท่านปรึกษาปัญหาเรื่องส่วนตัวกับท่าน					
3	ท่านพูดคุยกับบุตรสาว/บุตรหลาน เรื่องเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน					
4	ท่านให้เวลาบุตรสาว/บุตรหลาน เพื่อรับฟังสอบถามปัญหาเรื่องส่วนตัว					
5	ท่านพูดคุยและแนะนำการเลือกคบเพื่อนให้แก่บุตรสาว/บุตรหลาน					
6	บุตรสาว/บุตรหลานของท่านมาปรึกษาปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์กับท่าน					

ข้อที่	ข้อความ	ความถี่ในการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติเป็นประจำ (5)	ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง (4)	ปฏิบัติบางครั้ง (3)	ปฏิบัตินานๆครั้ง (2)	ไม่เคยปฏิบัติเลย (1)
7	ท่านรับรู้ว่าคุณตรหลานของท่านมีปัญหาเรื่องส่วนตัว โดยสังเกตจาก สีหน้า แววตา อารมณ์ พฤติกรรม					
8	เมื่อมีเรื่องเครียดหรือทุกข์ใจ ส่วนใหญ่บุตรสาว/บุตรหลานจะคุยกับท่าน					
9	ท่านทะเลาะหรือมีข้อโต้แย้งกับบุตรสาว/บุตรหลาน เรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ					
10	ท่านบุตรสาว/บุตรหลานเรื่องการใช้โซเชียล ในการหาคู่/หาเพื่อนต่างเพศ/การนัดเดท					
11	ท่านสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ และนำมาสอนบุตรสาว/บุตรหลาน					
12	ท่านหาความรู้และให้คำแนะนำ เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้แก่บุตรสาว/บุตรหลาน					
13	ท่านอนุญาตให้บุตรสาว/บุตรหลานออกไปทำกิจกรรมหลังเลิกเรียน ทำรายงานบ้านเพื่อน ปาร์ตี้ สังสรรค์ เป็นต้น					

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษา

ตอนต้น

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การตอบคำถามดังนี้

น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด หรือ 1 คะแนน

น้อย หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือ 2 คะแนน

ปานกลาง หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือ 3 คะแนน

มาก หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือ 4 คะแนน

มากที่สุด หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุดหรือ 5 คะแนน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	การเข้าร่วมโปรแกรมสามารถสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรสาว/บุตรหลานได้สะดวกใจมากขึ้น					
2	การเข้าร่วมโปรแกรมฯสร้างความสัมพันธ์ ทำให้ท่านเข้าใจและใกล้ชิดกับบุตรสาว/บุตรหลานมากขึ้น					
3	การเข้าร่วมโปรแกรมฯมีส่วนทำให้ท่านเปิดใจพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับบุตรสาว/บุตรหลาน					
4	ท่านต้องการให้บุตรสาว/บุตรหลานมีส่วนในการเข้าร่วมโปรแกรมฯหรือไม่					
5	ท่านรู้สึกได้รับประโยชน์ในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ					

ขอขอบคุณมากในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ
ของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ
อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น
2. แบบสอบถาม **นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น** ฉบับนี้ มีทั้งหมด 44 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ
 - 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป 10 ข้อ
 - 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศ ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น 15 ข้อ
 - 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น 15 ข้อ
 - 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ โปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 ข้อ
3. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการติดต่อหาแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ในกระบวนการทำงานของบุคลากรในหน่วยงานและการจัดการพัฒนางาน

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง.....หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของหนูมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. นักเรียนหญิง อายุ.....ปี
2. ท่านนับถือศาสนาใด

☐ 1. พุทธ	☐ 2. คริสต์
☐ 3. อิสลาม	☐ 4. อื่นๆ.....
3. หนูกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่

☐ 1. มัธยมปีที่ 1	☐ 2. มัธยมปีที่ 2	☐ 3. มัธยมปีที่ 3
--	--	--
4. ผลการเรียนของหนู (เกรดเฉลี่ย) ในปีการศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับใด

☐ 1. ต่ำกว่า 1.00	☐ 2. อยู่ในช่วง 1.00-1.99
☐ 3. อยู่ในช่วง 2.00-2.99	☐ 4. ≥ 3.00
5. จำนวนพี่น้องพ่อแม่เดียวกัน (รวมตัวเอง) คน
6. ปัจจุบันหนูพักอาศัยอยู่กับใคร

☐ 1. พ่อและแม่	☐ 2. พ่อ
☐ 3. แม่	☐ 4. ผู้ปกครอง โปรดระบุความเกี่ยวข้อง.....
7. ผู้ปกครองของหนูประกอบอาชีพอะไร

☐ 1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ 2. เกษตรกรรม	☐ 3. ค้าขาย
☐ 4. รับจ้าง	☐ 5. รับราชการ	☐ 6. แม่บ้าน
☐ 7. รัฐวิสาหกิจ	☐ 8. อื่นๆ โปรดระบุ.....	
8. หนูมีแฟนหรือไม่

☐ 1. มี
☐ 2. ไม่มี
9. ระดับความสัมพันธ์ของหนูกับผู้ปกครองเป็นอย่างไร

☐ 1. ศึกษาเรื่องเรียนเท่านั้น
☐ 2. ศึกษาเรื่องต่างๆที่ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว
☐ 3. ศึกษาเรื่องต่างๆรวมทั้งเรื่องส่วนตัว
☐ 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

10. ท่านใช้เวลาว่างทำกิจกรรมใดบ่อยที่สุด

1. อ่านหนังสือ/ดูหนัง/ฟังเพลง/ดูทีวี
2. เล่นเกมส์/เล่นอินเทอร์เน็ต/ท่องโซเซียล
3. พบปะสังสรรค์/คาราโอเกะ/ไปเที่ยวกลางคืน/จัดปาร์ตี้
4. อื่นๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 2 ทักษะคิดเรื่องเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศ ในการตอบคำถามนี้โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การตอบคำถามดังนี้

- น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด หรือ 1 คะแนน
- น้อย หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือ 2 คะแนน
- ปานกลาง หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือ 3 คะแนน
- มาก หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือ 4 คะแนน
- มากที่สุด หมายถึง ท่านมีความมั่นใจตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุดหรือ 5 คะแนน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	หนูสามารถดูแลสุขภาพเรื่องเพศได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องปรึกษาผู้ปกครอง					
2	หนูศึกษาหาแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศ ที่ฉันต้องการได้จาก อินเทอร์เน็ต อ่านหนังสือ หรือสอบถามครูผู้ปกครอง					
3	การมีแฟนเป็นเรื่องปกติธรรมดา					
4	ความสัมพันธ์ทางเพศในวัยเรียนเป็นสิ่งต้องห้าม สำหรับหนู					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
5	หนูคิดว่าจะไม่มีเพศสัมพันธ์ เพราะเคยเห็นตัวอย่างการ ท้องในวัยเรียน					
6	ฉันเข้าใจถึงสิทธิในร่างกายของฉัน เพื่อป้องกันการล่วง ละเมิดทางเพศ					
7	เมื่อเพื่อนชวนเปิดกล่อง โขว์รูปร่าง ฉันปฏิเสธและ ตักเตือนเพื่อน					
8	ฉันมีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และตั้งครรรภ์ใน วัยเรียน					
9	ฉันมั่นใจว่าสามารถเลือกวิธีที่ปลอดภัยในการปฏิบัติตัว เมื่ออยู่กับเพื่อนต่างเพศในโรงเรียน					
10	เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่วัยรุ่นสมัยนี้จะมีเพศสัมพันธ์ในวัย เรียน					
11	วัยรุ่นควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์					
12	การมีเพศสัมพันธ์ จะทำให้รักษาสัมพันธ์ภาพกับคนรักไว้ ได้					
13	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นสิ่งที่ทำหยาและทำให้ เพื่อนในกลุ่มยอมรับ					
14	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จ ในการเรียนตามที่คาดหวังไว้					
15	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จะทำให้ผู้ปกครองไม่ยอมรับ และผิดหวัง					

ส่วนที่ 3 ทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การตอบคำถามดังนี้

- น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด หรือ 1 คะแนน
 น้อย หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือ 2 คะแนน
 ปานกลาง หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือ 3 คะแนน
 มาก หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือ 4 คะแนน
 มากที่สุด หมายถึง ท่านมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุดหรือ 5 คะแนน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	เมื่อได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการทางเพศหนูพร้อมที่จะปฏิบัติตาม					
2	หนูสบายใจที่จะปรึกษาและพูดคุยปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศกับผู้ปกครอง					
3	หนูสามารถพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับผู้ปกครอง					
4	ผู้ปกครองหนูมักจะพูดให้หนูฟัง มากกว่าที่จะฟังหนู					
5	ผู้ปกครองคอยรับฟังเรื่องส่วนตัวของหนูและแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหา					
6	หนูสามารถขออนุญาตผู้ปกครองตรงๆ เพื่อไปสังสรรค์กับเพื่อน เช่น ปาร์ตี้วันเกิด งานเลี้ยงสังสรรค์ต่างๆ					
7	ผู้ปกครองของหนูไม่อนุญาตให้หนูแต่งตัวตามแฟชั่น เพราะไม่เหมาะสม					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
8	ผู้ปกครองของหนูหลีกเลี่ยงการพูดคุยเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นกับท่าน					
9	ผู้ปกครองของหนูคัดค้านและห้ามหนูมีแฟนหรือคนรักในวัยเรียน					
10	ผู้ปกครองช่วยหนูในการเลือกคบเพื่อน และห้ามหนูคบกับเพื่อนที่ผู้ปกครองเห็นว่าไม่เหมาะสม					
11	ผู้ปกครองของหนูแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองในวัยเรียน เช่น การใช้ถุงยางอนามัย/ ยาคุมกำเนิด					
12	ผู้ปกครองของหนูสนับสนุน การมีความรักว่าเป็นสิ่งสวยงาม แต่ต้องอยู่ในขอบเขต					
13	ผู้ปกครองให้อิสระหนูในการปฏิบัติตัวและการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ด้วยตนเอง					
14	ผู้ปกครองหลีกเลี่ยงการพูดคุยหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ กับหนู					
15	ผู้ปกครองมีความคาดหวังในผลการเรียนของหนู					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการ
สื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง แบบสอบถามส่วนนี้มีจุดประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโปรแกรมการ
สื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น
โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง
คำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์การตอบคำถามดังนี้

น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด หรือ 1 คะแนน

น้อย หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือ 2 คะแนน

ปานกลาง หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง หรือ 3 คะแนน

มาก หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับมาก หรือ 4 คะแนน

มากที่สุด หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุดหรือ 5 คะแนน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	ท่านต้องการให้ผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมฯ พร้อมกับท่านหรือไม่					
2	การเข้าร่วมโปรแกรมสามารถสื่อสารเรื่อง เพศกับผู้ปกครองได้สะดวกใจมากขึ้น					
3	การเข้าร่วมโปรแกรมฯของผู้ปกครอง สร้าง ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น					
4	การเข้าร่วมโปรแกรมฯ ของผู้ปกครอง มีส่วน ทำให้ท่านเปิดใจพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับ ผู้ปกครอง					
5	ท่านรู้สึกพึงพอใจในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ					

ขอขอบคุณมากต่อความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

แผนการสอนโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศ
ของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

แผนการสอน

โปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศ

ของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 25 คน
ระยะเวลา	45 นาที
สถานที่	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
วัตถุประสงค์	1. เพื่ออธิบายรายละเอียดในการเข้าร่วมโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติ และการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
<p>1. เพื่ออธิบายรายละเอียดในการเข้าร่วมโปรแกรม การสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติ และการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น</p>	<p>สวลิตีคะ ผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นทุกท่าน ดิฉัน นางสาวพรเพ็ญ โสตา เป็นนักศึกษาปริญญาโท (การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ทุกท่านเสียสละเวลาในวันนี้ ดิฉันกำลังจะทำการศึกษางานวิจัยเรื่องผลไปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนอื่น ดิฉันขออธิบายรายละเอียดของโปรแกรมฯ เพื่อความเข้าใจก่อนเริ่มดำเนินการ ดังนี้คะ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ชนิด 2 กลุ่มวัดผล คือ กลุ่มทดลอง(ต้องนัดเข้ากลุ่มเป็นระยะเพื่อมาศึกษาทักษะการสื่อสาร)และกลุ่มเปรียบเทียบ (ไม่ต้องเข้ากลุ่มนัดวันแรกและวันสุดท้ายของงานวิจัย) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามลของไปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติ และทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้</p>	<p>45 นาที</p>	<p>1. ผู้วิจัยบรรยายเรื่องการเข้าร่วมไปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>2. ผู้วิจัยบรรยายโดยสื่อ Power point</p> <p>3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ซักถามและอธิบาย</p> <p>4. ผู้วิจัยแจกใบยินยอมในการสมัครใจเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมฯ</p> <p>ผู้ช่วยวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>5.สรุป และนัดหมายกิจกรรมครั้งต่อไป</p>	<p>1. Power point รายละเอียดการเข้าร่วมโปรแกรมฯ</p>	<p>1. การสังเกตความเข้าใจในรายละเอียดของโปรแกรมฯ โดยสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>1. ประชากร</p> <p>ประชากรในการวิจัยนี้ เป็น ผู้ปกครองที่ต้องดูแลนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี</p> <p>2. กลุ่มตัวอย่าง</p> <p>กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตามเกณฑ์การคัดเข้าแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่าง 60 คน เป็น ผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน จากโรงเรียนสเปื่อยตงสามสิบ และกลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 30 คน จากโรงเรียนเสอเพลอพิทยาคม ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>1) ผู้ปกครองที่ต้องดูแล บุตรสาว/บุตรหลานที่ศึกษาในระดับมัธยมตอนต้น (ม.1-ม.3) กำลังศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี</p> <p>2) พักอาศัยประจำกับ บุตรสาว/บุตรหลานที่อยู่ในความดูแลอย่างน้อย 1ปี</p> <p>3) สามารถพูดคุยภาษาไทยได้</p> <p>4) สนใจในการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง</p> <p>เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย</p> <p>เครื่องมือการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือดำเนินการวิจัยและเครื่องมือเก็บรวบรวม</p> <p>เครื่องมือดำเนินการวิจัย โปรแกรมพัฒนาทักษะ การสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติ และทักษะการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองฯ</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>เครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามซึ่งมี 4 ส่วน ดังนี้</p> <p>1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนผู้ปกครอง</p> <p>2) ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ</p> <p>3) ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทักษะการสื่อสารเรื่องเพศ</p> <p>4) ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อโปรแกรมฯ</p> <p>การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง</p> <p>การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยโครงการวิจัยได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลกุมภวาปี อำเภอ กุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>โดยตีฉันทขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการเข้าร่วมโครงการเป็นไปตามความสมัครใจเท่านั้น การตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการจะไม่ส่งผลใดๆ ต่อการทำงานและความเป็นอยู่ ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจะถือเป็นความลับและจะนำเสนอผลการศึกษาโดยภาพรวมเท่านั้น พร้อมทั้งให้ทุกท่านลงนามแสดงความยินยอมก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัยในเอกสารแสดงความยินยอมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยทุกท่านมีสิทธิ์ที่ยินยอมหรือไม่ยินยอมเข้าร่วมโปรแกรมฯ</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>ตารางนัดหมาย</p> <p>1.กลุ่มทดลอง นัดหมายให้เข้าร่วมโปรแกรมตามตารางกิจกรรม วันนี้ นัดมาเพื่ออธิบายทำความเข้าใจกับโปรแกรมและเก็บข้อมูลเบื้องต้น นับเป็นสัปดาห์ที่ 1 และจะนัดหมายเพื่อการอบรมเชิงปฏิบัติการตามโปรแกรมฯ จำนวน 3 ครั้ง ในสัปดาห์ที่ 3, 5, และ 8 สรุปผล สัปดาห์ที่ 8 รวมเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยวันเวลาที่นัดหมาย จะยึดความสะดวกจากผู้ปกครองเป็นหลัก</p> <p>2.กลุ่มเปรียบเทียบ นัดหมายเพื่อตอบแบบสอบถามในสัปดาห์ที่ 1 และ สัปดาห์ที่ 8 เป็นสัปดาห์สุดท้ายของการเข้าร่วมโปรแกรมฯ</p>				

แผนการสอน

เรื่อง“แนวคิดองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model)”

กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 25 คน
ระยะเวลา	45 นาที
สถานที่	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เข้าใจ แนวคิดองค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model)”

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
1. เพื่อให้กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เข้าใจ แนวคิด องค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model)”	<p>หลักการสื่อสารมีปัจจัยพื้นฐานอยู่ 4 ประการตามหลักทฤษฎี “SMCR”</p> <p>1. ผู้ส่งสาร(senser) หรือแหล่งสาร(source) หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล หรือหน่วยงาน เป็น ผู้ที่มีลักษณะความชำนาญในการสื่อสาร เป็นผู้เริ่มต้นส่งสารให้อยู่ในรูปแบบของสัญลักษณ์ ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด ได้แก่ ภาษาและกิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึกความต้องการและวัตถุประสงค์ของตนไปยังผู้รับสาร ด้วยวิธีการใดๆ หรือส่งผ่านช่องทางใดก็ตามจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม</p>	45 นาที	<p>1. ผู้วิจัยบรรยาย เรื่อง แนวคิด องค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model)”</p> <p>2. ผู้วิจัยบรรยาย โดยสื่อ Power point</p> <p>3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ซักถามและอธิบาย</p>	<p>1. Power point เรื่อง แนวคิด องค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model)”</p>	<p>1. การสังเกตความเข้าใจแนวคิด องค์ประกอบการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเบอร์โล (The Berlo Model หรือ SMCR Model)” โดย การตอบคำถาม ถูกต้อง</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>คุณสมบัติของผู้ส่งสาร</p> <p>1.1 เป็นผู้ที่มีเจตนาแน่วแน่ที่จะให้ผู้อื่นรับรู้จุดประสงค์ของตนในการสื่อสาร</p> <p>1.2 เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาของสารที่จะสื่อออกไปเป็นอย่างดี</p> <p>1.3 เป็นบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีมีความน่าเชื่อถือมีความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ส่งสาร</p> <p>1.4 เป็นผู้ที่สามารถเข้าใจความพร้อมและความสามารถในการรับสารของผู้รับสาร</p> <p>1.5 เป็นผู้ที่รู้จักเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมในการสื่อสาร</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>2.สาร หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา เรื่องราวที่มีความหมาย หรือสิ่งต่างๆ ที่อาจอยู่ในรูปของข้อมูล ความรู้ ความคิด ความต้องการถ่ายทอดจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้ เช่น ข้อความที่พูด ข้อความที่เขียนรูปที่วาด เรื่องราวที่อ่าน และ ท่าทางที่สื่อความหมาย เป็นต้น</p> <p>2.1 รหัสสาร ได้แก่ ภาษา สัญลักษณ์ หรือสัญญาณที่มนุษย์ใช้ แสดงออกแทนความรู้ ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ</p> <p>2.2 เนื้อหาของสาร หมายถึง บรรดาความรู้ ความคิด และ ประสบการณ์ที่ผู้ส่งสารต้องการจะถ่ายทอด เพื่อการรับรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยน และเข้าใจร่วมกัน</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>2.3 การจัดสาร หมายถึงการรวบรวมเนื้อหาของสารแล้วนำมาเรียบเรียงให้มีระบบเพื่อให้เกิดความตามเนื้อหาที่ต้องการและการเลือกใช้รหัสสารที่เหมาะสม</p> <p>3. สื่อหรือช่องทาง เป็นการส่งข่าวสาร ให้ผู้รับได้รับข่าวสาร ข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น การได้ยิน การดู หรือการได้กลิ่น</p> <p>4. ผู้รับสาร บุคคล กลุ่มบุคคล หรือมวลชน ที่รับรู้ข่าวสารจากผู้ส่งสาร และแสดงปฏิกิริยาตอบกลับต่อผู้ส่งสาร เช่นผู้เข้าร่วมประชุม กลุ่มผู้ฟังการอภิปราย ผู้ฟังรายการวิทยุ เป็นต้น</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>ปัจจัยสำคัญของทฤษฎี SMCR ที่จะทำการสื่อสารความหมายนั้นได้ผลสำเร็จผู้สื่อสารควรคำนึงถึงหลักการสื่อสารดังนี้</p> <p>1. ทักษะในการสื่อสาร หมายถึงทักษะของผู้ส่งและผู้รับ ควรมีความชำนาญในการส่งและการรับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันได้อย่างถูกต้อง เช่นผู้ส่งต้องมีความสามารถ มีการพูดโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน มีการแสดงออกท่าทางเข้ากับการพูด พูดเป็นจังหวะ น่าฟัง หรือเขียนด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน อ่านวนถูกต้อง น่าอ่าน ส่วนผู้รับต้องมีความสามารถในการอ่าน ข้อความที่ถูกต้อง และมีความสามารถในการฟังที่ดี</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>2. ทักษะการคิด เป็นทักษะการคิดของผู้ส่งและผู้รับ ซึ่งมีผลต่อการสื่อสารถ้ามีทักษะการคิดที่ดีต่อกัน จะทำให้การสื่อสารได้ผลดี การยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งและผู้รับด้วย เช่นถ้าผู้ฟังมีความนิยมชมชอบในตัวผู้พูดก็มักจะมีความเห็นคล้อยตามกันได้ง่ายๆ หรือถ้าทั้งสองฝ่ายมีทัศนคติไม่ดีต่อกัน ท่วงท้วงหรือน้ำเสียงการพูดก็อาจห้วนไม่น่าฟัง</p> <p>3. ระดับความรู้ ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีระดับความรู้ที่เท่าเทียมกัน จะทำให้การสื่อสารลุล่วงไปได้ด้วยดี แต่หากระดับความรู้ผู้ส่งและผู้รับแตกต่างกัน ผู้ส่งจะต้องปรับปรุงข้อมูลที่จะส่ง ให้ความยากง่ายของภาษาและถ้อยคำที่ใช้ เช่นไม่ใช้คำศัพท์ทางวิชาการ ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น เพื่อความสะดวกและง่ายต่อการทำความเข้าใจกัน</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>4. ระบบ สังคมและวัฒนธรรม ระบบสังคมและวัฒนธรรม ในแต่ละชาติเป็นสิ่งที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมของประชาชนในประเทศนั้นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละชาติ ย่อมมีความแตกต่างกัน ดังนั้น ในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในแต่ละชาติ ต่างภาษาจะต้องมีการศึกษาภาษาและข้อบังคับทางศาสนาประกอบด้วย</p> <p>กล่าวโดยสรุปจากเนื้อหาแบบจำลองSMCRของเบอร์โล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก การสื่อสารจึงจะสมบูรณ์ คือ</p> <p>1.S- Sender คือผู้ส่งสารเป็นผู้ปกครองของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>2.M-Messageคือ เนื้อหาการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>3.C-Channel คือ ลักษณะ หรือช่องทางการสื่อสาร เทคนิค ทักษะ การสื่อสาร ที่นำมาสื่อสารกัน ระหว่าง ผู้ปกครองกับนักเรียนหญิง มัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>4.R-Receiver คือ ผู้รับสารคือ นักเรียนหญิงมัธยมศึกษา ตอนต้น</p>				

แผนการสอน

เรื่องเข้าใจวัยรุ่น

กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 25 คน
ระยะเวลา	45 นาที
สถานที่	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
วัตถุประสงค์	1.เพื่อให้กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เข้าใจวัยรุ่น เข้าใจสมองและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
1. เพื่อให้กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น เข้าใจวัยรุ่น เข้าใจสมองและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม	การเข้าใจสมองและพฤติกรรมของวัยรุ่น วัยรุ่นมีสมองที่มีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างก้าวกระโดด (เป็นช่วงที่เรียนรู้เรื่องยาก ๆ ได้เร็วกว่าช่วงชีวิตอื่น ๆ) สมองเชื่อมต่อกันด้วย “สาย” คือใยประสาท จำนวน “สาย” ลดลง แต่ศักยภาพของการเชื่อมต่ออาจเพิ่มขึ้นถึง 1000 เท่า	45 นาที	1. ผู้วิจัยบรรยายเรื่องเข้าใจวัยรุ่น เข้าใจสมองและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม	1.Power point เรื่องเข้าใจสมองและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม	1.การสังเกตความเข้าใจเรื่องเข้าใจวัยรุ่น เข้าใจสมองและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง สติปัญญา อารมณ์ สังคม โดยการตอบคำถามถูกต้อง

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>สร้างปลอกประสาทเพิ่มขึ้นมากมาย การเชื่อมต่อใยประสาทเพิ่มขึ้น 3000 เท่า ความแรงของสัญญาณของสื่อประสาทมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้สมองวัยรุ่นมีกลไกเลือกเครือข่ายใยสมองส่วนที่มีความสำคัญเก็บไว้ และขยายเครือข่ายนั้น และขจัดเอาเครือข่ายที่ไม่ได้ประโยชน์ทิ้งไป ทำให้สมองซึ่งมีเนื้อที่จำกัดมีแค่เครือข่ายที่มีประโยชน์จริงๆ และขยายเครือข่ายสำคัญได้</p> <p>วัยเปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม</p> <p>ความสามารถทางกายภาพ สติปัญญา ความเร็ว ความแข็งแรง ปฏิกริยาตอบสนอง ความจำ แล้วพัฒนาสูงสุดในช่วงนี้เป็นช่วงที่รู้สึกเรื่องความถูกความผิด ชัดเจนขึ้นด้วย เช่น “เด็กอาจลุกขึ้นมาประท้วงความมอมมองถูกผิด ขาวดำที่เห็นตรงหน้า ซึ่งจะแตกต่างจากผู้ใหญ่ที่จะมีความต้องการปรองดองยอมรับตามค่านิยมที่ส่งต่อกันมามากกว่า”</p>		<p>2. ผู้วิจัยบรรยายโดยสื่อ Power point</p> <p>3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ซักถามและอธิบาย</p> <p>4. ผู้วิจัยยกตัวอย่างการสื่อสาร สิ่งที่ใหญ่ควรทำและผลที่จะได้รับ</p> <p>5. สรุป และนัดหมายกิจกรรมครั้งต่อไป</p>		

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>-ความรู้สึกลงทางเพศ แปลกใหม่และอาจท่วมทับันได้ มีความสามารถในการฟื้นใจสูง (built-in resiliency) หลังผ่านเหตุการณ์ไม่สบายใจ สะท้อนใจกลับสู่อารมณ์ที่เป็นปกติได้เร็วกว่าผู้ใหญ่เท่าตัว</p> <p>-ความรู้สึกลงทางกาย มีระยะห่างจากพ่อแม่มากขึ้น เป็นขั้นตอนสำคัญในการสร้างความมั่นคงว่าสามารถพึ่งพาตัวเองได้ เพื่อก้าวไปสู่การดูแลตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ปกครอง มีพื้นที่ส่วนตัวมากขึ้น มีความเห็นแย้งกับผู้ใหญ่มากขึ้น เช่น เริ่มสงสัยและตั้งคำถามที่ขัดแย้งกับผู้ใหญ่ หรือสิ่งที่ผู้ใหญ่บอกให้เชื่อและทำตาม แนะนำให้ยอมรับระยะห่างนี้ อย่างเข้าใจและภูมิใจในตัวพวกเขา</p> <p>-กำลังเรียนรู้ที่จะดูแลตนเองให้มั่นคงขึ้น เลຍยากที่จะแบ่งมาเพื่อดูแลคนอื่น “อย่าเชื่อว่าวัยรุ่นเห็นแก่ตัว”</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>-พ่อแม่ที่พยายามควบคุม จะทำให้ระยะห่างมากขึ้นจนเป็นการไม่พูดความจริง ไม่ขออนุญาต “ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ”</p> <p>-มิตรภาพในกลุ่มเพื่อนช่วยให้เด็กเติบโตพัฒนา แต่ขณะเดียวกันก็ได้รับแรงกดดันจากเพื่อนๆ มากด้วย ทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น สูบบุหรี่ ดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติด และเพศสัมพันธ์ “กลุ่มเพื่อนจะเลือกตามบุคลิก สไตส์ ใกล้เคียงกัน กลุ่มเพื่อนทำให้เด็กมั่นใจในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น”</p>				

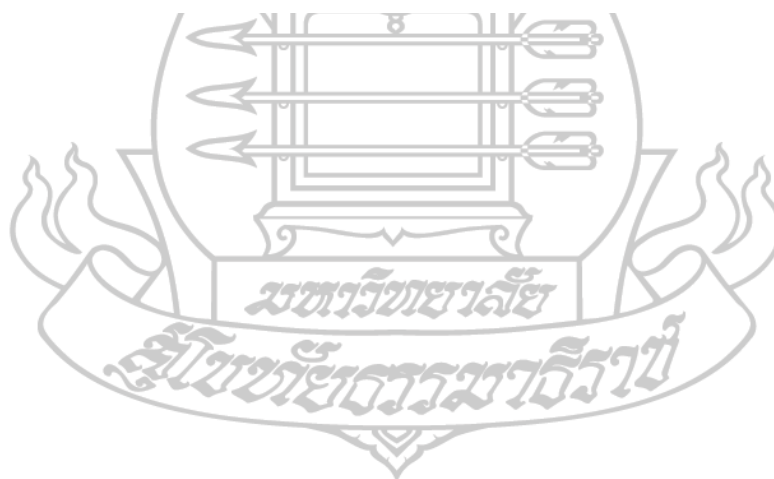
วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>-ถ้าการเรียนล้มเหลว ครอบครัวยังไม่เข้าใจ ก็จะมีผล ทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงมากขึ้น “สมองส่วนกลางทนความเจ็บปวดได้ไม่ดี เมื่อมีความทุกข์ก็จะแสวงหาความสุข ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ที่จะนำตัวเองออกจากความทุกข์ ไปสู่ความสนุก เร้าใจ ผ่อนคลาย เช่น แว้น, ยาเสพติด, เพศสัมพันธ์ เพราะไม่ใช่วัยที่จะสามารถไตร่ตรองผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต” สมองวัยรุ่น มี psychological pain</p> <p>(เจ็บปวดทางใจ)</p> <p>-สมองวัยรุ่น จะทนการเจ็บปวดทางใจได้น้อยกว่าแสวงหาความสุข ความสนุก และความเร้าใจมากกว่าสมองผู้ใหญ่</p> <p>-เมื่อมีความเจ็บปวดทางใจมาก จะลดความรู้สึกทางกาย ทำให้เด็กบางคนใช้วิธีทำร้ายตัวเอง เพื่อลดความเจ็บปวดดังกล่าว</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>-การเจ็บปวดทางใจ อาจมาจาก จนไม่ไหว เป็นปัจจัยเสี่ยง สำคัญในการใช้สารเสพติด ซึ่ง จะช่วยให้การเจ็บปวดลดลง</p> <p>-การรับฟัง การสะท้อน อารมณ์ และการชื่นชม จำให้ สมองส่วนกลางสงบลง และให้ ให้สมองส่วนหน้า ที่ใช้การคิด วิเคราะห์ ทำงานได้ดีขึ้น</p> <p>วัยรุ่นกับเพศสัมพันธ์</p> <p>เพศหญิงมีแนวโน้มให้ ความสัมพันธ์ทางใจมากกว่า เพศชายมีแนวโน้มแสดงออก ในความต้องการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่า</p> <p>-เพศสัมพันธ์ เป็นเรื่อง ธรรมชาติ ไม่ใช่ความเลวร้าย มีข้อดีและมีข้อจำกัดเหมือน เรื่องธรรมชาติ อื่น ๆ เพศสัมพันธ์ทำให้มีความเสี่ยง เรื่องตั้งครรภ์ ติดโรค ได้ แต่ ไม่ได้สัมพันธ์กับผลการเรียน</p> <p>-วัยรุ่นที่ดูหนังโป๊ ไม่ได้ทำให้ เกิดปัญหาสุขภาพจิต ยกเว้น การดูแบบหมกมุ่น หรือหนัง โป๊ที่มีพฤติกรรมรุนแรง</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมหมกมุ่นกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ติดดูหนังโป๊ ช่วยตัวเอง ใช้จ่ายกับเรื่องนี้ มีพฤติกรรมเสี่ยง ลุ่มหลง มักทำให้เกิดปัญหา การเข้าสังคม การทำงาน การเรียน ทุกข์ใจ และอื่นๆ</p> <p>โดยสรุป การเข้าใจวัยรุ่น</p> <p>-ใช้เวลากับลูก และทำสิ่งต่างๆ ร่วมกัน ตามความสมัครใจของลูก</p> <p>-ชวนให้เด็กคุย และเราเป็น 'คนฟัง' ที่ดี อย่ารีบแทรก สอนเยาะ บอกลูกว่า “แม่ชอบเรื่องที่หนูเล่า” “พ่อว่าน่าสนใจ” ฯลฯ ยอมรับความเห็น ความคิด ความรู้สึก</p> <p>-พูดกับลูกตรงไปตรงมาในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง ต้ม สุข แวน แฟน เพศสัมพันธ์ ช่วยให้เด็กไตร่ตรองด้วยตนเอง อย่าเพิ่งรีบสอน ถ้ามเด็กก่อน เช่น “คิดว่าอย่างไร เพื่อนชวนจะห้ามยี้” และร่วมกันตั้งกติกาหรือข้อกำหนดที่ชัดเจนในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงหรือเป็นอันตราย</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>-พ่อแม่ที่รู้สึกดีกับลูก จะช่วยให้วัยรุ่นรู้สึกดีกับตัวเอง และทนต่อการยุ้งของกลุ่ม และปฏิเสธที่จะทำพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้มากกว่า</p> <p>-ช่วยลูกค้นหาศักยภาพ สิ่งที่ต้องการทำหรือเรียนรู้ โดยเราสนับสนุน ช่วยหาข้อมูลต่างๆ</p> <p>-ช่วยให้เด็กพัฒนาความรับผิดชอบ เช่นงานบ้าน การใช้เงิน การออมเงิน</p> <p>สิ่งที่ผู้ใหญ่ควรทำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รับฟัง - พุดน้อยลง ฟังมากขึ้น 2. ไวต่อความรู้สึก - จับใจความรู้สึก สอนเรื่องการรับรู้ และดูแลอารมณ์ 3. ให้คิด ให้ทำ - เปิดโอกาสให้คิดอย่ารีบแนะนำ เปิดโอกาสให้ได้ทำในสิ่งต่างๆ 4. ให้พื้นที่ - การเป็นส่วนตัว การได้รับความไว้วางใจ 				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>5. มีกตिका - มีวินัยการดูแลตนเอง กิน นอน กิจกรรมต่างๆ การเรียน เล่นเกมส์ เรื่องความปลอดภัย เรื่องเพศ</p> <p>ผลที่จะได้รับ</p> <p>- เข้าใจเด็กมากขึ้น ทำให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น เด็กรับรู้ถึงการยอมรับ เมื่อความรู้สึกดีขึ้นจะส่งผลให้ใช้เหตุผลได้ดีขึ้น</p>				

แผนการสอน

เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น

กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานีจำนวน 25 คน
ระยะเวลา	45 นาที
สถานที่	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือยตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
วัตถุประสงค์	1. เพื่อให้กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าใจพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
1. เพื่อให้กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าใจพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น	พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น คือ พฤติกรรมที่นำมาหรือเป็นสาเหตุให้เกิดความเสี่ยงต่อการดำเนินชีวิต ทำให้ร่างกายเป็นอันตราย สูญเสียหน้าที่ ขาดโอกาสพัฒนาตามปกติ หรือเสียชีวิต วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงมาก เนื่องจากจิตใจวัยรุ่นต้องการความสนุกสนาน ตื่นเต้น ทำหาย ต้องการเป็นที่ยอมรับของคนอื่น อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง มีอารมณ์ทางเพศมากขึ้น แต่ยังคงขาดการยั้งคิด ไตร่ตรอง และการควบคุมตนเอง	45 นาที	1. ผู้วิจัยบรรยายเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น 2. ผู้วิจัยบรรยายโดยสื่อ Power point 3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ซักถามและอธิบาย	1. Power point เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น	1. การสังเกตความเข้าใจ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น โดยการตอบคำถามถูกต้อง

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>การเข้าใจและหาทางป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมและผลเสียหายที่จะเกิดตามมา</p> <p>ประเภทของพฤติกรรมเสี่ยง</p> <p>พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น แยกเป็นประเภทต่างๆดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พฤติกรรมเสี่ยงต่ออุบัติเหตุ ได้แก่ การร่วมกิจกรรมที่เสี่ยงต่ออุบัติเหตุ การไม่สวมหมวกกันน็อค ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย เมา ในขณะที่ขับรถ ฯลฯ 2. พฤติกรรมความรุนแรง ได้แก่ การเข้าร่วมกลุ่มที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง การทำร้ายร่างกาย การพกพาอาวุธ ทำลายข้าวของสาธารณะ 3. ภาวะซึมเศร้าและการฆ่าตัวตาย 4. การใช้ยาเสพติด ได้แก่ การลองและใช้ยาเสพติด บุหรี่ เหล้า หรืออยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ใช้ยาเสพติด 				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>5. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ เริ่มต้นจากการมีแฟนเร็วเกินไป การเริ่มมีสัมพันธ์และเนื้อต้องตัว กอดจูบ อยู่กันตามอำเภอใจ และมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีกำบังกั้นการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์</p> <p>6. พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันในวัยกลางคน ได้แก่ การรับประทานอาหารไขมันสูง ย้วน ขาดการออกกำลังกาย</p> <p>สาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยง เกิดจากปัจจัยทางจิตใจและสังคม ดังนี้</p> <p>1. ขาดความรู้และทักษะ ความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับวัยรุ่น ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย อันตรายและความเสี่ยงต่างในการดำเนินชีวิต ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ การจัดการอารมณ์เพศตนเอง การแก้ไขปัญหาต่างๆในชีวิต</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>2. ขาดความตระหนัก วิทยุรุ่นที่มีความรู้และทักษะในการป้องกันความเสี่ยง แต่ยังคงขาดความตระหนักและจริงจังต่อการป้องกันตนเอง เห็นประโยชน์ของการป้องกันและเห็นโทษหรือพิษภัยจากพฤติกรรมเสี่ยงจนใช้เป็นหลักในจิตใจที่จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น</p> <p>3. ขาดการควบคุมตนเอง ความรู้ทักษะและความตระหนัก อาจไม่ช่วยป้องกันความเสี่ยง ถ้าวิทยุรุ่นไม่มี การ ควบคุม ตน เอง ดี เพียงพอ อาจคล้อยตามเพื่อนหรือสิ่งแวดล้อมได้ เหล้าและยาเสพติดเป็นสาเหตุที่ทำให้จิตใจเสียการควบคุมตนเอง ทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงได้</p> <p>4. ขาดวิธีการที่ทำให้ตนเองพึงพอใจที่ถูกต้อง วิทยุรุ่นต้องการกิจกรรมที่ช่วยให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ ความสุข แต่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับได้ วิทยุรุ่นที่มีจุดเด่น เป็นที่ยอมรับของเพื่อนด้านบวกอยู่แล้ว (เช่น การเรียน กีฬา ดนตรี ฯลฯ) จะไม่แสวงหากิจกรรมด้านลบที่อาจเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>5. ปัญหาทางจิตใจ อารมณ์ หรือโรคทางจิตเวช ทำให้ขาดความสุข เกิดความทุกข์ใจ ความก้าวร้าว หรือเคยโดนกระทำทารุณทางกายหรือทางเพศ จะแสดงออกเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เพื่อชดเชย ปิดบัง หรือระบายอารมณ์ เป็นพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การใช้จ่าย เสพติดเพื่อลดความเครียดหรืออารมณ์เศร้า</p> <p>6. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ทัศนคติ และแบบอย่างในครอบครัว ความสุขของครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน การต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน และสังคม การชักจูงใจจากแฟน ดารา นักร้อง การโฆษณา ค่านิยมทางวัฒนธรรม</p> <p>การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น</p> <p>การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงวัยรุ่น ทำได้โดยลดปัจจัยสาเหตุ และเพิ่มปัจจัย</p> <p>1. การให้ความรู้ ที่จำเป็นสำหรับวัยรุ่น ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงตนเองในวัยรุ่น ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย อันตรายและความเสี่ยงต่างในการดำเนินชีวิต ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>2. การฝึกทักษะ ในการ รู้จักอารมณ์ และความคิดตนเอง จัดการกับอารมณ์ได้ จัดการอารมณ์เพศตนเอง การแก้ไขปัญหาดังกล่าวในชีวิต การปฏิเสธ การมีกิจกรรมที่เป็นสุขเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น</p> <p>3. สร้างความตระหนักในการป้องกันความเสี่ยง จริ่งจืดต่อการป้องกันตนเอง เห็นประโยชน์ของการป้องกัน และเห็นโทษหรือพิษภัยจากพฤติกรรมเสี่ยง จนใช้เป็นหลักในจิตใจที่จะไม่ทำพฤติกรรมนั้น</p> <p>4. ฝึกการควบคุมตนเอง ฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง การรู้จักจิตใจตนเองและควบคุมได้ รู้จักยั้งคิด ฝึกระเบียบวินัยที่มาจากป้องกัน และจัดการสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ดังนั้นภายในใจตนเอง ฝึกการปฏิเสธ เหล้าและยาเสพติดเป็นสาเหตุที่ทำให้จิตใจเสียการควบคุมตนเอง</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>5. ช่วยให้วัยรุ่นมีกิจกรรมที่ทำให้ตัวเองพึงพอใจที่ถูกต้อง วัยรุ่นต้องการกิจกรรมที่ช่วยให้ตัวเองเกิดความพึงพอใจ ความสุข แต่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับได้ วัยรุ่นที่มีจุดเด่น เป็นที่ยอมรับของเพื่อนด้านบวกอยู่แล้ว จะไม่แสวงหากิจกรรมด้านลบที่อาจเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ</p> <p>6. สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี พ่อแม่เป็นแบบอย่าง มีทัศนคติที่ดีต่อลูก แสวงหากิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ครอบครัวยุคใหม่มีความสุข ทัศนคติดีต่อการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ส่งเสริมกลุ่มเพื่อนที่ดี ให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ครอบครัว ชุมชน และสังคม</p> <p>การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงเรื่องเพศสัมพันธ์</p> <p>การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของแม่วัยรุ่นและทารก เช่น โลหิตจาง ครรภ์เป็นพิษ และเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด เป็นต้น นอกจากนี้การตั้งครรภ์ดังกล่าวมักเป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งส่วนหนึ่งจบลงด้วยการทำแท้ง</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>นอกจากนี้การตั้งครรภ์ในสตรีวัยรุ่นยังส่งผลกระทบต่อทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยพบว่าเด็กวัยรุ่นส่วนหนึ่งต้องหยุดเรียนเพื่อเลี้ยงดูบุตรไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม สูญเสียโอกาสทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ ทำให้ไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอต่อการ ดังนั้นผู้ประกอบการต้องมีส่วนช่วยในการแนะนำบุตรหลาน ในเรื่องการคุมกำเนิด</p> <p>เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์</p> <p>เป้าหมายของการคุมกำเนิดในวัยรุ่น</p> <p>การชะลอการตั้งครรภ์ในสตรีวัยรุ่น ด้วยการใช้วิธีการคุมกำเนิดที่เหมาะสม เป้าหมายเพื่อให้วัยรุ่นมีสุขภาพทางเพศที่ดี มีโอกาสทางการศึกษา สามารถใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ เติบโตเป็นวัยแรงงานที่มีคุณภาพ สามารถเป็นที่พึ่งแก่ประชากรกลุ่มอื่น ๆ ได้</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>การเลือกวิธีคุมกำเนิดในเด็กวัยรุ่น</p> <p>ควรเลือกจากทั้ง 2 ปัจจัย ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้ 2) ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ <p>ดังนั้นวิธีการคุมกำเนิดที่เหมาะสมที่สุดในวัยรุ่นจึงควรเป็นการใช้ 2 วิธีร่วมกัน คือ การใช้ถุงยางอนามัย ร่วมกับวิธีการคุมกำเนิดแบบชั่วคราวที่มีประสิทธิภาพสูง</p> <p>เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์</p> <p>วิธีที่ควรแนะนำเป็นทางเลือกแรกคือ วิธีการคุมกำเนิดแบบระยะยาว ได้แก่ ยาฝังคุมกำเนิด และห่วงอนามัยคุมกำเนิด</p> <p>เนื่องจากมีประสิทธิภาพสูงปลอดภัย มีอัตราการใช้ต่อเนื่องที่ดี ส่วนวิธีการคุมกำเนิดแบบชั่วคราวชนิดอื่น ๆ ที่สามารถใช้ได้ในวัยรุ่นได้ เช่น ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาฉีดคุมกำเนิด แผ่นแปะและวงแหวนคุมกำเนิด เป็นต้น</p>				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการ เรียนรู้	สื่อ	การ ประเมินผล
	ซึ่งผู้ปกครองและบุตรหลานสามารถขอรับคำปรึกษาได้ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลหรือคลินิกวัยรุ่นและวางแผนครอบครัว ประจำโรงพยาบาลของรัฐ				

แผนการสอน

เรื่องการสื่อสารกับวัยรุ่น และกรณีตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย ผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ตำบลเสอเพลอ อำเภอภูพาน จังหวัด
อุดรธานี จำนวน 25 คน

ระยะเวลา 45 นาที

สถานที่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอภูพาน
จังหวัดอุดรธานี

วัตถุประสงค์ 1.เพื่อให้กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น มีทักษะการสื่อสารกับวัยรุ่น
และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
1.เพื่อให้ กลุ่ม ผู้ปกครอง นักเรียน หญิง มัธยมศึกษา ตอนต้น มี ทักษะการ สื่อสารกับ วัยรุ่น และ เข้าใจการ เปลี่ยนแปลง ของวัยรุ่น	<p>การสื่อสารกับวัยรุ่น และกรณีตัวอย่าง</p> <p>การสื่อสารเพื่อการเสริมพลังให้วัยรุ่น</p> <p>-เริ่มจากการรับฟังไม่ตัดสิน รับมือกับอารมณ์ ซินชม เพื่อเป็นการดูแลสมองส่วนกลาง ที่ทำงานด้าน อารมณ์ความรู้สึก ให้มีความมั่นคงก่อน วัยรุ่นจึงจะสามารถใช้สมองส่วนหน้าในการคิด วิเคราะห์ ใช้ เหตุผล โดยอาจเริ่มจากการให้วัยรุ่นตั้งประเด็น เปิด โอกาสให้คิด แก้ปัญหาด้วยตนเอง สนับสนุนสิ่งที่ทำ</p>	45 นาที	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัย บรรยายเรื่อง การสื่อสาร กับวัยรุ่น และกรณี ตัวอย่าง 2. ผู้วิจัย บรรยายโดย สื่อ Power point 3. ย้อนกลับ การ แลกเปลี่ยน เรื่อง ทักษะ ในการสื่อสาร ทัศนคติ ระดับความรู้ ระบบ สังคม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัย บรรยาย โดยสื่อ Power point การ สื่อสารกับ วัยรุ่น และ กรณี ตัวอย่าง สื่อ Power point 2.การ แลกเปลี่ยน เรื่อง ทักษะใน การสื่อสาร ทัศนคติ ระดับ ความรู้ บเรียน เหตุการณ์ สมมติ 	<ol style="list-style-type: none"> 1.การสังเกต ความเข้าใจ ทักษะการ สื่อสารกับ วัยรุ่น และ เข้าใจการ เปลี่ยนแปลง ของวัยรุ่น โดยการตอบ คำถามถูกต้อง 2.ผู้ปกครอง สามารถ อธิบายสรุป ความหมาย สั้นๆได้ ระบบ สังคม และ วัฒนธรรม

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>ได้ดี และได้มีโอกาสเล่นทางออกเพิ่มเติมให้วัยรุ่นได้ตัดสินใจ ได้เลือกหาทางออกของตัวเอง</p> <p>-การสื่อสาร ต้องคำนึงถึงการทำให้ ตัวตน ที่เป็นแก่นภายในของเด็กแข็งแรง เป็นความรู้สึภาคภูมิใจในตนเอง เชื่อว่าตนเองดีพอ มีคุณค่า และเป็นที่ต้องการ</p> <p>ตัวอย่างการเริ่มต้นการสื่อสารที่ต้องการปรับพฤติกรรมแบบที่ดูแล ตัวตน ของเด็ก</p> <p>1. เด็กมีพฤติกรรมขโมยของคนอื่น</p> <ul style="list-style-type: none"> “เคย (ผู้ปกครอง) รู้ว่าเคยหยิบของคนอื่น (ผู้ปกครอง) ไม่เชื่อว่าเคยต้องการให้ใครเดือดร้อน (ผู้ปกครอง) เชื่อว่าเวลาที่เราทำอะไร ต้องมีเหตุผลหรือความต้องการ (ผู้ปกครอง) อยากฟังว่ามันคืออะไร เคยช่วยเหลือให้ (ผู้ปกครอง) ฟังได้ไหม” <p>เด็กมีพฤติกรรมชกต่อยกับเพื่อนในโรงเรียน</p> <p>บอสมิเหตุการณ์ชกต่อยอีกแล้ว (ผู้ปกครอง) ว่าก่อนที่เราจะชกใคร เราต้องโกรธ ซึ่งอารมณ์โกรธมันเป็นส่วนหนึ่งของการปกป้องตัวเอง เลยอยากเข้าใจว่า เหตุการณ์ที่กระตุ้นคืออะไร เพราะ (ผู้ปกครอง) ไม่เชื่อว่าบอสนใจจะรำร้ายเพื่อนให้ได้รับบาดเจ็บ”</p> <p>เด็กมีพฤติกรรมไม่ทำการบ้านส่ง</p> <p>“(ผู้ปกครอง)ไม่เชื่อว่า ที่บอสไม่ส่งงานเพราะขี้เกียจ (ผู้ปกครอง) อยากหาสาเหตุ และช่วยให้บอสอยากทำงานส่งมากขึ้น”</p> <p>บทบาทสมมติการสื่อสาร</p> <p>เหตุการณ์ที่ 1 “ลูกเริ่มมีแฟน กลัวลูกมีเพศสัมพันธ์ จะพูดกับลูกอย่างไร” (มารดาของวัยรุ่นไปปรึกษาเจ้าหน้าที่ในคลินิกของโรงพยาบาล)</p>		<p>และ</p> <p>วัฒนธรรม</p> <p>4. ทบทวนความรู้ทักษะในการสื่อสารกับ บุตรสาว/ บุตรหลาน</p> <p>ทัศนคติ ในการสื่อสาร</p> <p>เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p> <p>5. บทบาทสมมติการสื่อสาร ถอดบทเรียนจากกรณีตัวอย่าง</p> <p>ตอบ ข้อสงสัย</p> <p>7. ผู้ช่วยวิจัย</p> <p>ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม</p> <p>โปรแกรมพัฒนาทักษะการสื่อสาร</p> <p>เรื่องเพศต่อทัศนคติและการสื่อสาร</p> <p>เรื่องเพศของผู้ปกครองกับ</p>	<p>แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากของ บุตรสาว/ บุตรหลาน</p> <p>6. ผู้วิจัย</p> <p>เปิดโอกาสให้ซักถามและอธิบายถาม- ผู้ปกครอง วิเคราะห์ พฤติกรรม</p>	

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<ul style="list-style-type: none"> • เจ้าหน้าที่ “สวัสดิ์คะคุณแม่วินนี่มีอะไรคะ” • มารดา “คะ มาปรึกษาคุณหมอ กังวลเรื่องลูกสาวคะ น้องพลอยขอไปนอนบ้านเพื่อนไปค้างอ้างแรม แม่ไม่ยอมให้ไป” • เจ้าหน้าที่ “นอนบ้านเพื่อนแล้วคุณแม่กังวลใจเรื่องอะไรคะ” • มารดา “เพื่อนผู้ชายชวนไป ไปสองต่อสองแม่ก็เลยกังวล” • เจ้าหน้าที่ “เด็กส่วนใหญ่ไม่ค่อยขอแม่ แสดงว่าสนิทกับแม่มากเกินไปคะ หมอแนะนำให้ถามไปตรง ๆ ไม่รู้คุณแม่จะทำได้” • โหม ลองถามน้องพลอยไปว่า “มันจะไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ไหมลูก” ตรง ๆ ง่าย ๆ แล้วฟังคำตอบจากเขา” • มารดา “แม่ก็เคยถามลูกไปประมาณนั้นนะ แต่ลูกก็บอกว่ามันไม่มีทางเป็นแบบนั้นหรอกแม่ แต่แม่ไม่เชื่อ” • เจ้าหน้าที่ “ก็จริง เราอาจเชื่อลูกสาวเราได้ แต่เราจะเชื่อแฟนลูกสาวไม่ได้ ผู้ชายอาจห้ามตัวเองไม่ได้ ลองบอกพลอยว่า “ถ้าสมมติมันเกิดขึ้น พลอยคิดเห็นยังไงกับเรื่องนี้ จะรู้สึกกับตัวเองอย่างไร รู้สึกกับแฟนอย่างไร ถ้าสมมติน้องตอบมาว่า “มีก็โอเคนะแม่” ถ้าพลอยบอกกับแม่ตรง ๆ ก็จะได้ถามคำถามต่อไปว่า “แล้วพลอยเคยวางแผนเรื่องการป้องกันยังไง Safe sex ไปได้ไหม” คำถามแบบนี้คุณแม่มีความมั่นใจที่จะคุยกับลูกแบบนี้ไหมคะ” • มารดา “อันนี้แหละคะที่คุณแม่ต้องการคือคุณแม่กลัวว่าจะท้อง” • เจ้าหน้าที่ “คุณแม่บอกความกังวลของคุณแม่ไปได้คะ เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของธรรมชาติ โรคติดต่อกับการตั้งครรภ์ก็เป็นเรื่องที่ตามมาธรรมชาติ พลอยคิดว่ายังไง เป็นไปได้” 		<p>นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>8.ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมโปรแกรมและปิดโปรแกรม</p>		

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<p>ไหมที่จะตั้งครรภ์ เป็นไปได้ไหมที่จะติดโรคและเป็นไปได้ไหมที่จะทำให้ไม่ติดโรค และไม่ตั้งครรภ์ตามตรง ๆ กับลูกแบบนี้ แล้วก็ดูว่าลูกจะตอบยังงัย อันนี้คุยกับลูกแบบนี้ได้ไหมคะ”</p> <ul style="list-style-type: none"> • มารดา “ได้ค่ะ” • เจ้าหน้าที่ “แล้วก็วางแผนร่วมกัน ถ้าเราเข้าใจตรงกัน แล้วลองสอบถามว่าลูกจะเข้าใจต่อเราอยากเป็นแม่ที่คุยกับลูกได้ทุกเรื่อง ไม่ได้แปลว่าเราจะไม่ตั้งกติกา เราตั้งกติกาได้ • ถ้าเราคุยกับพลอยแล้ว พลอยบอกว่าจะไม่เกิดขึ้น และจะไม่เตรียมถุงยาง เราอาจจะต้องพูดถึงความจริงตามธรรมชาติด้วย “แม่เชื่อพลอยนะ แต่แม่ไม่เชื่อไฮสอร์โมนที่อยู่ในตัวมัน (แฟนพลอย) ซึ่งก็เป็นธรรมชาติที่ไฮสอร์โมนเพศจะพาวัยรุ่นสองคนที่อยู่ตามลำพังไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกัน ดังนั้นถ้าพลอยยังไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ แม่คิดว่าพลอยไม่ควรอยู่ตามลำพังกับมันในที่ปิดลับตามพลอยคิดว่าจะ” • แม่อาจขอต่อเรื่องอายุในการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับลูกได้ คุยเรื่อง ยาคุมฉุกเฉิน ถุงยาง การเลือกขนาด วิถีชีวิต ไปเลย และอย่าลืมบอกพลอยว่า “ถ้าพลอยทำอะไรไปแม่ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย แต่แม่ยังอยากให้พลอยเชื่อว่าแม่พร้อมจะรับฟัง และช่วยแก้ปัญหา เพราะพลอยเป็นสิ่งที่คุ้มค่าที่สุดในชีวิตแม่” • มารดา “สอบถามคุณหมอมว่า แล้วจะต้องพาน้องมาขอยาได้ไหมคะ เจ้าหน้าที่ “คำถามนี้ ถามลูกเลยคะ “พลอยอยากฟังยาคุมไหม” ปฏิกริยาที่เห็นจากเด็กนี้แหละค่ะ ว่าให้เราว่า เราคิดกับเรื่องนี้อย่าง • มารดา “ค่ะ เตียวคุณแม่จะกลับไปคุยค่ะ” 				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<ul style="list-style-type: none"> • เจ้าหน้าที่ “แต่ยาคุมก็ได้ป้องกันโรค ถ้าเป็นไปได้อีกก็อยากให้ใส่ถุงยางอนามัยด้วย ใส่บ้างก็ยังคงดีกว่าไม่ใส่เลย และถ้าเรารู้สึกว่าเขาเป็นสิ่งมีค่า เขาก็จะรู้สึกกับตัวเขาแบบเดียวกัน” <p>ถอดบทเรียนเหตุการณ์สมมติที่ 1</p> <ul style="list-style-type: none"> • การเป็นพื้นที่ปลอดภัย และไม่ตัดสิน • การตั้งคำถามให้เด็กทบทวน • การให้ข้อมูล และให้เด็กตัดสินใจ • การให้ความรักแบบไม่มีเงื่อนไข <p>เหตุการณ์ที่ 2</p> <p>“ถ้ามีเพศสัมพันธ์กันแล้วเขาบอกเลิกและเอาเรื่องดังกล่าวไปเล่าให้คนอื่นฟังควรทำอย่างไร” (วัยรุ่นไปปรึกษาเจ้าหน้าที่ในคลินิกของโรงพยาบาล</p> <ul style="list-style-type: none"> • เจ้าหน้าที่ “วันนี้มีอะไรมาคุยกับพี่คะ” • วัยรุ่น “หนูกังวลใจ หนูมีแฟนแล้วเลิกกัน แฟนเอาเรื่องที่เรามีอะไรกับแฟนไปเล่าให้คนอื่นฟังคะ” • เจ้าหน้าที่ “ถ้าพี่เข้าใจ คือประเด็นเรื่องเลิกกับแฟนไม่ใช่ประเด็นที่ทำให้พลอยกังวล แต่การที่เขาไปเล่าให้คนอื่นฟัง ทำให้พลอยกังวลใช่ไหม” • วัยรุ่น “ค่ะ” • เจ้าหน้าที่ “พลอยคิดว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องธรรมชาติหรือเรื่องผิดคะ” • วัยรุ่น “ถ้ารับหนูว่าเป็นเรื่องธรรมชาติคะ” • เจ้าหน้าที่ “พลอยคิดว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ แล้วการที่เพื่อนได้ยินเรื่องนี้ พลอยคิดว่าเขาจะรู้สึกยังไงคะ” 				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<ul style="list-style-type: none"> • วิทยุรุ่น “เขาก็ไม่ได้คิดอะไรมากค่ะ ยกเว้นบางคนอาจจะมองว่าเป็นเรื่องไม่ดีค่ะ” • เจ้าหน้าที่ “จ้ะนี่พี่ขอถามคำถามเพิ่ม สมมติว่าถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องของเพื่อน สมมติเป็นเรื่องของฟ้า แล้วแฟนของฟ้า ก็มาเล่าให้พลอยฟังเรื่องที่เขาทำอะไรกับฟ้า พลอยจะรู้สึกยังไงกับฟ้า และรู้สึกยังไงกับแฟนฟ้าคะ” • วิทยุรุ่น “หนูคิดว่าไม่จำเป็นต้องไปมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดี เพราะการที่เรามองว่าการมีเพศสัมพันธ์อาจจะเป็นเรื่องผ่อนคลาย ความเครียดและทำให้รู้สึกดี และหนูคิดว่าไม่ถูกต้องที่เอาเรื่องที่มีเพศสัมพันธ์กันไปแล้วไปเล่าให้คนอื่นฟัง” • เจ้าหน้าที่ “พี่เห็นด้วยกับพลอยค่ะ พี่อยากถามว่า คุณค่าเราเปลี่ยนแปลงไปตามที่คนอื่นเขา มองไหมคะ” • วิทยุรุ่น “เปลี่ยนแปลงค่ะ เพราะว่าบางทีคุณค่าของคน คุณค่าของสิ่งของ มันอยู่ที่การให้คุณค่ากับสิ่งนั้น ๆ” • เจ้าหน้าที่ “ใช่ค่ะ เราอาจถูกคนอื่นมองว่ามีหรือไม่มีคุณค่าก็ได้ แล้วคนที่จะดูแล้วตัวเองให้มีคุณค่า พลอยคิดว่าเป็นตัวเราเองหรือคนอื่นคะ เช่น เธอต้องบอกก่อนว่าฉันดี ฉันถึงจะดี หรือว่าฉันต้องบอกกับตัวเองว่าฉันดี ฉันก็จะได้” • วิทยุรุ่น “ต้องเป็นตัวเราที่ให้ค่าตัวเราค่ะ” • เจ้าหน้าที่ “สุดท้ายอเลเย่ค่ะ เราอาจจะรู้สึกถึงคุณค่าของตัวเองโดยความรู้สึกของเราหรือจากความรู้สึกที่คนอื่นใส่เข้ามา เราไม่สามารถไปเปลี่ยนความรู้สึกของคนอื่นได้ แต่เราดูแลความรู้สึกของเราได้ ทีนี้พลอยลองบอกฟ้าหน่อยค่ะว่า พลอยชอบตัวเองตรงไหนบ้าง” • วิทยุรุ่น “ก็ชอบเราที่เป็นตัวเรา เราได้แสดงออก ได้รู้ว่าเราต้องการอะไร” 				

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ	การประเมินผล
	<ul style="list-style-type: none"> • เจ้าหน้าที่ “พี่เห็นด้วยค่ะ และขอเติมให้หน่อย อย่างแรก การที่พลอยกังวลใจในเรื่องนี้ มาพูดคุย แสดงถึงการดูแลตัวเอง อย่างที่สอง พลอยแคร์ ความรู้สึกของคนอื่น มีความกังวลใจอะไรอีกไหม คะ เช่น คนจะมองพลอยไม่ดีหรือเปล่า” • วิทยากร “ตอนแรกที่ยังไม่มาปรึกษาหนูก็ คิดค่ะ แต่พอได้มาปรึกษาก็รู้ว่า ถ้าเราให้คุณค่าต่อ ตัวเอง เราก็ไม่จำเป็นต้องไปแคร์เรื่องอื่นค่ะ” <p>ถอดบทเรียนเหตุการณ์สมมติที่ 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การชื่นชมออกมาจากใจจริง 2. ทวนความ 3. สะท้อนและดูแลความรู้สึก 4. ไม่ได้แย้งความคิด แต่ใช้การตั้งคำถามให้ไตร่ตรอง 5. ใช้เทคนิค สมมติว่าเป็นเรื่องของคนอื่น จะช่วยให้ เด็กทำความเข้าใจและดูแลตนเองได้ง่ายขึ้น <p>โดยสรุป ทักษะการสื่อสารกับวัยรุ่น และเข้าใจการ เปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น ผู้ปกครองต้องรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนเหตุผลของตัวเด็ก ให้ข้อมูล ช่วยเหลือ เป็นพื้นที่ ปลอดภัย ไม่รีบตัดสินเด็กและเปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ทบทวนพฤติกรรมของตนเอง ผู้ปกครองต้องแสดงให้เห็นถึง ความรัก ความเข้าใจ ความเชื่อใจในตัวเด็ก จะสร้าง สัมพันธภาพที่ดีและลดช่องว่างระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก</p>				

ภาคผนวก ฉ

คู่มือทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติและทักษะการสื่อสารในวัยรุ่น

คู่มือทักษะการสื่อสารเรื่องเพศต่อทัศนคติ และทักษะการสื่อสารในวัยรุ่น

เข้าใจวัยรุ่น

เข้าใจตนเองและพฤติกรรม

สมองวัยรุ่น วัยรุ่น มีสมองที่มีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างก้าวกระโดด เป็นวัยเปลี่ยนแปลง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม เป็นช่วงที่รู้สึกเรื่องความถูกต้อง ความคิด ชัดเจนขึ้นด้วยความรู้สึกทางเพศ แปลกใหม่ และอาจหวั่นไหวได้ มีความสามารถในการตัดสินใจสูง กลับสู่อารมณ์ที่เป็นปกติได้เร็วกว่าผู้ใหญ่เท่าตัว ความรู้สึกและกาย มีระยะห่างจากพ่อแม่มากขึ้น รับรู้ความต้องการของตัวเองเป็นหลัก พ่อแม่ที่

และไมมองว่าเป็นโทษร้ายแรง จนทำให้เกิดปัญหา ความสัมพันธ์กับวัยรุ่น (เป็น,เรื่องที่น่าเป็น)

แนะนำพ่อแม่

- ใช้เวลาอยู่กับลูก และทำสิ่งต่างๆ ร่วมกัน ตามความสนใจของลูก ขวนใจให้เด็กคุย และเราเป็น 'คนฟัง' ที่ดี อย่ารีบแทรกสอดอะไร ขูตกับลูก ตรงไปตรงมาในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง คัมสูบ แร้น แท่น ะเพศสัมพันธ์ ช่วยให้เกิดใคร่ครองด้วยตนเอง อย่างจริงจังก่อน ตามเด็กก่อน พ่อแม่ที่รู้สึกดีกับลูก จะช่วยให้วัยรุ่นรู้สึกดีกับตัวเอง และทนต่อการขยงของกลุ่ม และปฏิเสธที่จะทำพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้มากกว่า
- ช่วยเหลือค้นหาศักยภาพ สิ่งที่ต้องการทำหรือเรียนรู้ โดยปราศนับสนุน ช่วยหาข้อมูลต่างๆ
- ช่วยให้เด็กพัฒนาความรับผิดชอบ เช่นงานบ้าน การให้เงิน การออมเงิน

พยายามควบคุม จะทำให้ระยะห่างมากขึ้น มีรูปภาพในกลุ่มเพื่อนช่วยให้เด็กเติบโต พัฒนา แต่ขณะเดียวกันก็ได้รับแรงกดดันจากเพื่อน ๆ ถ้าการเรียนล้มเหลว ครอบครัไม่เข้าใจ ก็จะมีผลทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงมากขึ้น สมองวัยรุ่น จะทนการเจ็บปวดทางใจได้น้อยกว่า แสงหาความสุข ความสนุก และความไวใจมากกว่า สมองผู้ใหญ่ เมื่อมีความเจ็บปวดทางใจมาก จะลดความรู้สึกทางกาย ทำให้เด็กบางคนใช้วิธีทำร้ายตัวเอง เพื่อลดความเจ็บปวดดังกล่าว การเจ็บปวดทางใจ อาจมากจนไม่ไหว เป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญในการใช้สารเสพติด ซึ่งจะช่วยให้การเจ็บปวดลดลง การรับฟัง การสะท้อนอารมณ์ และการชื่นชม ทำให้สมองส่วนกลางสงบลง และทำให้ทั้งสองส่วนหน้า ที่ใช้การคิด วิเคราะห์ ทำงานได้ดีขึ้น

วัยรุ่นกับเพศสัมพันธ์

เพศหญิงมีแนวโน้มให้ความสัมพันธ์ทางใจมากกว่าเพศชายมีแนวโน้มแสดงออกในความต้องการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า เพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่ความเลวร้าย มีข้อดีและมีข้อจำกัดเหมือนเรื่องธรรมชาติอื่นๆ เพศสัมพันธ์ทำให้มีความเสี่ยงเรื่องตั้งครรภ์ ติดโรค ได้ แต่ไม่ได้สัมพันธ์กับผลการเรียน

จากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์อย่างน้อย มีพฤติกรรมเบร ปัญหาอารมณ์ การใช้สารเสพติด และการเป็นอาชญากรในอนาคตน้อยกว่า (แม้ไม่ได้ชี้ว่าควรสนับสนุน แต่การที่ผู้ใหญ่รับรู้เรื่องนี้อย่างเป็นจริง

	สิ่งที่ผู้ดูแล	ผลลัพธ์
1. วัตถุประสงค์	ครอบครัว, ใจดี	ตั้งใจชัดเจน, ใช้ไม่ทำร้าย, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล
2. วัตถุประสงค์	ให้ความรู้ "รู้/เข้าใจ" "ยอมรับ" "ไม่ทำร้าย" "ยอมรับ" "ไม่ทำร้าย" "ยอมรับ" "ไม่ทำร้าย"	มีความรู้ที่ชัด, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล
3. วัตถุประสงค์	- อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล - อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล	ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล
4. วัตถุประสงค์	- การยอมรับ, ใจดี, ใจดี, ใจดี	ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล
5. วัตถุประสงค์	- ด้ชัดผู้ดูแล, ใจดี, ใจดี, ใจดี - ด้ชัดผู้ดูแล, ใจดี, ใจดี, ใจดี - ด้ชัดผู้ดูแล, ใจดี, ใจดี, ใจดี ✓ ด้ชัดผู้ดูแล, ใจดี, ใจดี, ใจดี ✓ ด้ชัดผู้ดูแล, ใจดี, ใจดี, ใจดี ✓ ด้ชัดผู้ดูแล, ใจดี, ใจดี, ใจดี ด้ชัดผู้ดูแล, ใจดี, ใจดี, ใจดี	ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล, อยุ่จะรุนแรง, ด้ชัดผู้ดูแล

การสื่อสารเพื่อการเสริมพลังวัยรุ่น

- เริ่มจากการรับฟังไม่ตัดสิน รับมือกับอารมณ์ ขื่น ชม เพื่อเป็นการดูแลและมองส่วนกลาง ที่ทำงานด้านอารมณ์ความรู้สึก ให้ความมั่นใจก่อนวัยรุ่นจึงจะสามารถใช้สมองส่วนหน้าในการคิด วิเคราะห์ ใช้เหตุผล โดยอาจเริ่มจากการให้วัยรุ่นตั้งประเด็น, เปิดโอกาสให้คิด แต่ก็ปัญหาด้วยตนเอง สนับสนุนสิ่งที่ทำได้ดี และด้มีโอกาสนเสนอหาออก,เพิ่มเติมให้วัยรุ่นได้ตัดสินใจได้เลือกหาทางออกของตัวเอง
- การสื่อสาร ต้องคำนึงถึงการทำให้ self ที่เป็นแก่นภายในของเด็กแข็งแรง เป็นความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง เชื่อว่าตนเองดีพอ มีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับ

จัดทำโดย น.ส.พรเพ็ญ โสตา น.ศ.ป.โท

ภาคผนวก ช

ตารางการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายข้อ

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ระหว่างกลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)

ทัศนคติการสื่อสาร เรื่องเพศ	กลุ่มทดลอง			กลุ่มเปรียบเทียบ			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. ความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุตรสาว/บุตรหลาน มีการพูดคุยปรึกษากันทุกเรื่อง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.40	0.76	ปานกลาง	3.28	1.02	ปานกลาง	0.470	.640
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.48	0.71	มาก	3.72	0.79	มาก	3.564	.001*
2. เข้าใจการเจริญเติบโตของบุตรสาว/บุตรหลาน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.80	0.76	มาก	2.60	1.00	ปานกลาง	4.768	.000*
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.72	0.45	มากที่สุด	3.96	0.73	มาก	4.388	.000*
3. การยุ่งเรื่องส่วนตัวของบุตรสาว/บุตรหลาน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.32	0.80	ปานกลาง	3.40	1.04	ปานกลาง	0.304	.762
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.08	0.75	มาก	3.40	0.76	ปานกลาง	3.157	.003*
4. การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.28	0.84	ปานกลาง	3.72	0.89	มาก	1.794	.079
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.40	0.91	มาก	3.28	0.84	ปานกลาง	4.508	.000*
5. บุตรสาว/บุตรหลานตั้งครรถไม่พร้อม ท่านจะรับฟังและให้กำลังใจ								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.44	1.00	ปานกลาง	3.04	1.17	ปานกลาง	1.296	.201
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.12	0.88	มาก	3.92	0.97	มาก	0.767	.447
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องไม่เหมาะสม								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.48	0.87	ปานกลาง	3.72	0.98	มาก	0.915	.365
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.12	0.52	มาก	3.56	0.91	มาก	2.650	.012*
7. การพูดคุยเรื่องเพศในครอบครัว								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.12	0.88	ปานกลาง	3.72	0.67	มาก	2.698	.010*
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.96	0.73	มาก	3.12	0.88	ปานกลาง	3.660	.001*

ทัศนคติการสื่อสาร เรื่องเพศ	กลุ่มทดลอง			กลุ่มเปรียบเทียบ			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
8. เปิดโอกาสให้บุตรสาว/บุตรหลาน คบเพื่อนต่างเพศและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.24	0.97	ปานกลาง	3.84	0.98	มาก	2.169	.035*
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.96	0.84	มาก	3.40	1.08	ปานกลาง	2.046	.046*
9. บุตรสาว/บุตรหลานของท่านสามารถมีแฟน/คนรักได้แต่ต้องอยู่ในความดูแล								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.28	1.10	ปานกลาง	3.08	1.15	ปานกลาง	0.628	.533
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.00	0.64	มาก	3.36	1.15	ปานกลาง	2.426	.019*
10. วัยรุ่นสมัยนี้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกับแฟน/คนรัก เรื่องธรรมดา								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.92	0.70	ปานกลาง	3.48	0.71	ปานกลาง	2.795	.007*
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.76	0.87	มาก	3.00	0.81	ปานกลาง	3.167	.003*
11. ให้อิสระทางความคิดและการใช้ชีวิตของบุตรสาว/บุตรหลาน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.40	0.81	ปานกลาง	3.20	0.81	ปานกลาง	0.866	.391
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.28	0.67	มาก	3.44	0.82	ปานกลาง	3.945	.000*
12. การมีความรักของบุตรสาว/บุตรหลานในวัยเรียนเป็นเรื่องไม่เหมาะสม								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.92	0.70	ปานกลาง	3.04	1.13	ปานกลาง	0.383	.703
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.08	0.65	มาก	3.08	1.11	ปานกลาง	3.794	.000*
13. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่คาดหวัง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.84	1.06	ปานกลาง	3.28	1.02	ปานกลาง	1.489	.143
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.80	0.70	มาก	2.72	0.93	ปานกลาง	4.602	.000*
14. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.20	0.76	ปานกลาง	3.44	1.19	ปานกลาง	0.847	.401
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.76	0.83	มาก	3.36	0.81	ปานกลาง	1.723	.091
15. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของบุตรสาว/บุตรหลานทำให้ท่านผิดหวัง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.12	1.01	ปานกลาง	3.60	0.91	มาก	1.760	.085
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.24	0.66	มาก	3.28	1.02	ปานกลาง	3.941	.000*

* p-value < .05

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) โดยใช้สถิติทดสอบที่ (paired t-test)

ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. ความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุตรสาว/บุตรหลาน มีการพูดคุยปรึกษากันทุกเรื่อง								
กลุ่มทดลอง	3.40	0.76	ปานกลาง	4.48	0.71	มาก	5.418	.000*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.28	1.02	ปานกลาง	3.72	0.79	มาก	1.622	.118
2. เข้าใจการเจริญเติบโตของบุตรสาว/บุตรหลาน								
กลุ่มทดลอง	3.80	0.76	มาก	4.72	0.45	มากที่สุด	5.335	.000*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.60	1.00	ปานกลาง	3.96	0.73	มาก	5.733	.000*
3. การยุ่งเรื่องส่วนตัวของบุตรสาว/บุตรหลาน								
กลุ่มทดลอง	3.32	0.80	ปานกลาง	4.08	0.75	มาก	3.079	.005*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.40	1.04	ปานกลาง	3.40	0.76	ปานกลาง	0.000	1.000
4. การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติ								
กลุ่มทดลอง	3.28	0.84	ปานกลาง	4.40	0.91	มาก	5.126	.000*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.72	0.89	มาก	3.28	0.84	ปานกลาง	2.031	.053
5. บุตรสาว/บุตรหลานตั้งครรถไม่พร้อม ท่านจะรับฟังและให้กำลังใจ								
กลุ่มทดลอง	3.44	1.00	ปานกลาง	4.12	0.88	มาก	2.971	.007*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.04	1.17	ปานกลาง	3.92	0.97	มาก	2.489	.020*
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องไม่เหมาะสม								
กลุ่มทดลอง	3.48	0.87	ปานกลาง	4.12	0.52	มาก	3.216	.004*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.72	0.98	มาก	3.56	0.91	มาก	0.625	.538
7. การพูดคุยเรื่องเพศในครอบครัว								
กลุ่มทดลอง	3.12	0.88	ปานกลาง	3.96	0.73	มาก	3.562	.002*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.72	0.67	มาก	3.12	0.88	ปานกลาง	3.674	.001*

ทัศนคติการสื่อสาร เรื่องเพศ	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
8. เปิดโอกาสให้บุตรสาว/บุตรหลาน คบเพื่อนต่างเพศและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด								
กลุ่มทดลอง	3.24	0.97	ปานกลาง	3.96	0.84	มาก	3.845	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.84	0.98	มาก	3.40	1.08	ปานกลาง	1.622	.118
9. บุตรสาว/บุตรหลานของท่านสามารถมีแฟน/คนรักได้แต่ต้องอยู่ในความดูแล								
กลุ่มทดลอง	3.28	1.10	ปานกลาง	4.00	0.64	มาก	2.688	.013*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.08	1.15	ปานกลาง	3.36	1.15	ปานกลาง	1.000	.327
10. วัยรุ่นสมัยนี้มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกับแฟน/คนรัก เรื่องธรรมดา								
กลุ่มทดลอง	2.92	0.70	ปานกลาง	3.76	0.87	มาก	3.797	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.48	0.71	ปานกลาง	3.00	0.81	ปานกลาง	2.138	.043*
11. ให้อิสระทางความคิดและการใช้ชีวิตของบุตรสาว/บุตรหลาน								
กลุ่มทดลอง	3.40	0.81	ปานกลาง	4.28	0.67	มาก	4.176	.000*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.20	0.81	ปานกลาง	3.44	0.82	ปานกลาง	1.030	.313
12. การมีความรักของบุตรสาว/บุตรหลานในวัยเรียนเป็นเรื่องไม่เหมาะสม								
กลุ่มทดลอง	2.92	0.70	ปานกลาง	4.08	0.65	มาก	4.649	.000*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.04	1.13	ปานกลาง	3.08	1.11	ปานกลาง	0.143	.888
13. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่คาดหวัง								
กลุ่มทดลอง	2.84	1.06	ปานกลาง	3.80	0.70	มาก	3.588	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.28	1.02	ปานกลาง	2.72	0.93	ปานกลาง	2.113	.045*
14. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน								
กลุ่มทดลอง	3.20	0.76	ปานกลาง	3.76	0.83	มาก	2.585	.016*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.44	1.19	ปานกลาง	3.36	0.81	ปานกลาง	0.296	.770
15. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของบุตรสาว/บุตรหลานทำให้ท่านผิดหวัง								
กลุ่มทดลอง	3.12	1.01	ปานกลาง	4.24	0.66	มาก	5.126	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.60	0.91	มาก	3.28	1.02	ปานกลาง	1.163	.256

* p-value < .05

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างกลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)

การสื่อสารเรื่องเพศของ ผู้ปกครองกับนักเรียนหญิง มัธยมศึกษาตอนต้น	กลุ่มทดลอง			กลุ่มเปรียบเทียบ			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุตรสาว/บุตรหลาน พุดคุยกันเกือบทุกเรื่อง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.28	0.61	ปานกลาง	3.20	0.57	ปานกลาง	0.475	.637
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.04	0.84	มาก	3.32	0.74	ปานกลาง	3.199	.002*
2. บุตรสาว/บุตรหลาน ปรึกษาเรื่องส่วนตัว								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.20	0.91	ปานกลาง	3.24	0.97	ปานกลาง	0.150	.881
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.04	0.93	มาก	2.92	0.75	ปานกลาง	4.651	.001*
3. พุดคุยกับบุตรสาว/บุตรหลาน เรื่องเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.08	1.03	ปานกลาง	3.04	1.06	ปานกลาง	0.135	.893
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.96	0.97	มาก	3.24	0.97	ปานกลาง	2.614	.012*
4. ใช้เวลาบุตรสาว/บุตรหลาน เพื่อรับฟังสอบถามปัญหาเรื่องส่วนตัว								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.48	0.91	ปานกลาง	3.40	0.81	ปานกลาง	0.326	.746
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.00	0.86	มาก	3.52	0.77	มาก	2.071	.044*
5. พุดคุยและแนะนำการเลือกคบเพื่อนให้แก่บุตรสาว/บุตรหลาน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.52	1.08	มาก	3.56	1.00	มาก	0.135	.893
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.32	0.74	มาก	3.44	0.96	ปานกลาง	3.613	.001*
6. บุตรสาว/บุตรหลาน มาปรึกษาปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.52	1.22	ปานกลาง	2.48	1.15	น้อย	0.118	.906
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.40	1.04	ปานกลาง	2.60	1.04	ปานกลาง	2.717	.009*
7. การรับรู้ว่าบุตรสาว/บุตรหลาน มีปัญหาส่วนตัว โดยสังเกตจาก สีหน้า แววตา พฤติกรรม								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.72	1.02	ปานกลาง	2.80	0.95	ปานกลาง	0.286	.776
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.96	0.84	มาก	2.84	0.98	ปานกลาง	4.320	.001*

การสื่อสารเรื่องเพศของ ผู้ปกครองกับนักเรียนหญิง มัธยมศึกษาตอนต้น	กลุ่มทดลอง			กลุ่มเปรียบเทียบ			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
8. เมื่อมีเรื่องเครียดหรือทุกข์ใจส่วนใหญ่ บุตรสาว/บุตรหลานจะคุยกับผู้ปกครอง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.60	1.08	ปานกลาง	2.56	1.08	ปานกลาง	0.131	.897
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.64	1.07	มาก	2.72	1.10	ปานกลาง	2.990	.004*
9. ทะเลาะหรือมีข้อโต้แย้งกับบุตรสาว/บุตรหลาน เรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.56	1.00	ปานกลาง	2.60	1.00	ปานกลาง	0.141	.888
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.60	0.70	มาก	2.80	0.95	ปานกลาง	3.361	.002*
10. ให้คำแนะนำบุตรสาว/บุตรหลานเรื่องการใช้โซเชียลในการหาผู้หาเพื่อนต่างเพศ/การนัดเดท								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.84	1.10	ปานกลาง	2.84	1.02	ปานกลาง	0.000	1.000
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.56	0.71	มาก	2.88	0.88	ปานกลาง	3.001	.004*
11. สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศและเข้ามาสอนบุตรสาว/บุตรหลาน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.84	1.24	ปานกลาง	2.88	1.09	ปานกลาง	0.121	.905
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.76	0.83	มาก	2.84	1.10	ปานกลาง	3.326	.002*
12. หาความรู้และให้คำแนะนำเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้แก่บุตรสาว/บุตรหลาน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.84	1.24	ปานกลาง	2.84	1.14	ปานกลาง	0.000	1.000
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.88	0.83	มาก	2.68	0.98	ปานกลาง	4.643	.001*
13. อนุญาตให้บุตรสาว/บุตรหลาน ออกไปทำกิจกรรมหลังเลิกเรียน จำรายงานบ้านเพื่อน ปาร์ตี้สังสรรค์								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.68	1.21	ปานกลาง	2.84	1.10	ปานกลาง	0.487	.629
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.84	0.80	มาก	2.92	0.99	ปานกลาง	3.599	.001*

*p-value < .05

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลอง (n = 25) และกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)

การสื่อสารเรื่องเพศ ของผู้ปกครอง	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุตรสาว/บุตรหลาน พุดคุยกันเกือบทุกเรื่อง								
กลุ่มทดลอง	3.28	0.61	ปานกลาง	4.04	0.84	มาก	3.262	.003*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.20	0.57	ปานกลาง	3.32	0.74	ปานกลาง	0.827	.417
2. บุตรสาว/บุตรหลาน ปรึกษาเรื่องส่วนตัว								
กลุ่มทดลอง	3.20	0.91	ปานกลาง	4.04	0.93	มาก	3.125	.005*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.24	0.97	ปานกลาง	2.92	0.75	ปานกลาง	2.317	.029*
3. พุดคุยกับบุตรสาว/บุตรหลาน เรื่องเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน								
กลุ่มทดลอง	3.08	1.03	ปานกลาง	3.96	0.97	มาก	3.301	.003*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.04	1.06	ปานกลาง	3.24	0.97	ปานกลาง	1.414	.170
4. ให้เวลาบุตรสาว/บุตรหลาน เพื่อรับฟังสอบถามปัญหาเรื่องส่วนตัว								
กลุ่มทดลอง	3.48	0.91	ปานกลาง	4.00	0.86	มาก	2.116	.045*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.40	0.81	ปานกลาง	3.52	0.77	มาก	1.365	.185
5. พุดคุยและแนะนำการเลือกคบเพื่อนให้แก่บุตรสาว/บุตรหลาน								
กลุ่มทดลอง	3.52	1.08	มาก	4.32	0.74	มาก	3.464	.002*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.56	1.00	มาก	3.44	0.96	ปานกลาง	1.365	.185
6. บุตรสาว/บุตรหลาน มาปรึกษาปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์								
กลุ่มทดลอง	2.52	1.22	ปานกลาง	3.40	1.04	ปานกลาง	3.662	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.48	1.15	น้อย	2.60	1.04	ปานกลาง	1.809	.083
7. การรับรู้ว่าบุตรสาว/บุตรหลาน มีปัญหาส่วนตัว โดยสังเกตจาก สีหน้า แววตา พฤติกรรม								
กลุ่มทดลอง	2.72	1.02	ปานกลาง	3.96	0.84	มาก	4.891	.000*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.80	0.95	ปานกลาง	2.84	0.98	ปานกลาง	0.569	.574

การสื่อสารเรื่องเพศ ของผู้ปกครอง	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
8. เมื่อมีเรื่องเครียดหรือทุกข์ใจส่วนใหญ่ บุตรสาว/บุตรหลานจะคุยกับผู้ปกครอง								
กลุ่มทดลอง	2.60	1.08	ปานกลาง	3.64	1.07	มาก	4.081	.000*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.56	1.08	ปานกลาง	2.72	1.10	ปานกลาง	1.281	.212
9. ทะเลาะหรือมีข้อขัดแย้งกับบุตรสาว/บุตรหลาน เรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ								
กลุ่มทดลอง	2.56	1.00	ปานกลาง	3.60	0.70	มาก	3.980	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.60	1.00	ปานกลาง	2.80	0.95	ปานกลาง	1.732	.096.
10. ให้คำแนะนำบุตรสาว/บุตรหลานเรื่องการใช้โซเชียลในการหาผู้พบเพื่อนต่างเพศ/การนัดเดท								
กลุ่มทดลอง	2.84	1.10	ปานกลาง	3.56	0.71	มาก	2.688	.013*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.84	1.02	ปานกลาง	2.88	0.88	ปานกลาง	0.569	.574
11. สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศและนำมาสอนบุตรสาว/บุตรหลาน								
กลุ่มทดลอง	2.84	1.24	ปานกลาง	3.76	0.83	มาก	3.016	.006*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.88	1.09	ปานกลาง	2.84	1.10	ปานกลาง	0.569	.574
12. หาความรู้และให้คำแนะนำเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้แก่บุตรสาว/บุตรหลาน								
กลุ่มทดลอง	2.84	1.24	ปานกลาง	3.88	0.83	มาก	3.318	.003*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.84	1.14	ปานกลาง	2.68	0.98	ปานกลาง	2.138	.043*
13. อนุญาตให้บุตรสาว/บุตรหลาน ออกไปทำกิจกรรมหลังเลิกเรียน จำรายงานบ้านเพื่อน ปาร์ตี้สังสรรค์								
กลุ่มทดลอง	2.68	1.21	ปานกลาง	3.84	0.80	มาก	3.965	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.84	1.10	ปานกลาง	2.92	0.99	ปานกลาง	1.445	.161

*p-value < .05

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศ ระหว่างนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตามการรับรู้ของนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง (n = 25) และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) ก่อนและหลังผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)

ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น	นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง			นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. คุณภาพของเรื่องเพศได้ด้วยตนเองโดยไม่ปรึกษาผู้ปกครอง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.12	0.52	ปานกลาง	3.16	0.68	ปานกลาง	0.231	.818
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.20	0.70	มาก	3.12	0.83	ปานกลาง	4.943	.001*
2. ศึกษาหาแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศ ที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ต อ่านหนังสือ หรือสอบถามครู ผู้ปกครอง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.40	0.70	ปานกลาง	3.20	0.91	ปานกลาง	0.866	.391
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.96	0.67	มาก	3.04	0.73	ปานกลาง	4.608	.001*
3. การมีแฟนเป็นเรื่องปกติธรรมดา								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.72	0.98	มาก	3.44	1.00	ปานกลาง	0.998	.323
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.08	0.70	มาก	3.36	0.90	ปานกลาง	3.137	.003*
4. ความสัมพันธ์ทางเพศในวัยเรียนเป็นสิ่งต้องห้าม								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.28	0.89	ปานกลาง	3.36	0.81	ปานกลาง	0.332	.741
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.76	0.72	มาก	3.48	0.82	ปานกลาง	1.278	.207
5. คิดว่าจะไม่มีเพศสัมพันธ์เพราะเห็นตัวอย่างการท้องในวัยเรียน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.80	1.00	มาก	3.76	0.77	มาก	0.158	.875
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.24	0.72	มาก	4.12	0.60	มาก	0.638	.526
6. เข้าใจถึงสิทธิในร่างกายเพื่อป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.84	0.80	มาก	3.52	1.00	มาก	1.246	.219
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.12	0.66	มาก	3.72	1.14	มาก	1.450	.154
7. เมื่อเพื่อนชวนเปิดกล้อง โซว์รูปร่าง ฉับปฐุเสและตักเตือนเพื่อน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.92	1.18	มาก	3.56	1.04	มาก	1.138	.261

หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.28	0.61	มาก	3.36	1.03	ปานกลาง	3.820	.001*
8. มีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และตั้งครรถ์ในวัยเรียน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.36	0.63	ปานกลาง	3.12	0.92	ปานกลาง	1.066	.292
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.64	0.63	มาก	3.20	0.81	ปานกลาง	2.124	.039*
9. มั่นใจว่าสามารถเลือกวิธีที่ปลอดภัยในการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่กับเพื่อนต่างเพศในโรงเรียน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.48	0.87	ปานกลาง	3.52	0.71	มาก	0.177	.860
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.88	0.60	มาก	3.40	0.76	ปานกลาง	2.471	.017*
10. เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่วัยรุ่นสมัยนี้จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.28	0.67	ปานกลาง	3.20	0.76	ปานกลาง	0.392	.697
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.96	0.84	มาก	2.96	0.79	ปานกลาง	4.336	.001*
11. วัยรุ่นควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.72	1.10	มาก	3.64	0.99	มาก	0.270	.789
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.04	0.97	มาก	3.40	1.11	ปานกลาง	2.154	.036*
12. การมีเพศสัมพันธ์จะรักษาสัมพันธ์ภาพกับคนรักไว้ได้								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.60	1.00	ปานกลาง	2.72	1.20	ปานกลาง	0.383	.704
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.40	0.76	ปานกลาง	2.56	1.12	ปานกลาง	3.096	.003*
13. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นสิ่งที่ทำหายและทำให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.32	0.85	น้อย	2.56	0.96	ปานกลาง	0.934	.355
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.28	0.61	ปานกลาง	2.40	0.96	น้อย	4.940	.001*
14. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่คาดหวังไว้								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.88	1.33	ปานกลาง	2.88	1.09	ปานกลาง	0.000	1.000
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.84	0.80	มาก	2.80	0.91	ปานกลาง	4.284	.001*
15. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะทำให้ผู้ปกครองไม่ยอมรับและผิดหวัง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.60	1.08	มาก	3.24	1.09	ปานกลาง	1.173	.247
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.16	0.74	มาก	3.28	1.02	ปานกลาง	3.479	.001*

* $p\text{-value} < .05$

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นตามการรับรู้ของนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง (n = 25) และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ (n = 25) ก่อนและหลังผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)

ทัศนคติการสื่อสารเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p-value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. ดูแลสุขภาพเรื่องเพศได้ด้วยตนเองโดยไม่ปรึกษาผู้ปกครอง								
กลุ่มทดลอง	3.12	0.52	ปานกลาง	4.20	0.70	มาก	6.647	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.16	0.68	ปานกลาง	3.12	0.83	ปานกลาง	0.440	.664
2. ศึกษาหาแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศ ที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ต อ่านหนังสือ หรือสอบถามครู ผู้ปกครอง								
กลุ่มทดลอง	3.40	0.70	ปานกลาง	3.96	0.67	มาก	3.934	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.20	0.91	ปานกลาง	3.04	0.73	ปานกลาง	1.445	.161
3. การมีแฟนเป็นเรื่องปกติธรรมดา								
กลุ่มทดลอง	3.72	0.98	มาก	4.08	0.70	มาก	2.823	.009*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.44	1.00	ปานกลาง	3.36	0.90	ปานกลาง	1.000	.327
4. ความสัมพันธ์ทางเพศในวัยเรียนเป็นสิ่งต้องห้าม								
กลุ่มทดลอง	3.28	0.89	ปานกลาง	3.76	0.72	มาก	2.918	.008*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.36	0.81	ปานกลาง	3.48	0.82	ปานกลาง	1.365	.185
5. คิดว่าจะไม่มีเพศสัมพันธ์เพราะเห็นตัวอย่างการท้องในวัยเรียน								
กลุ่มทดลอง	3.80	1.00	มาก	4.24	0.72	มาก	2.400	.024*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.76	0.77	มาก	4.12	0.60	มาก	1.737	.095
6. เข้าใจถึงสิทธิในร่างกายเพื่อป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ								
กลุ่มทดลอง	3.84	0.80	มาก	4.12	0.66	มาก	1.899	.070
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.52	1.00	มาก	3.72	1.20	มาก	0.866	.057
7. เมื่อเพื่อนชวนเปิดกล้อง ไซวูรูปร่าง ฉับปฏิสเรและตักเตือนเพื่อน								
กลุ่มทดลอง	3.92	1.18	มาก	4.28	0.61	มาก	2.221	.036*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.56	1.04	มาก	3.36	1.03	ปานกลาง	1.309	.395

8. มีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และตั้งครรถ์ในวัยเรียน

กลุ่มทดลอง	3.36	0.63	ปานกลาง	3.64	0.63	มาก	3.055	.005*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.12	0.92	ปานกลาง	3.20	0.81	ปานกลาง	1.000	.327

9. มั่นใจว่าสามารถเลือกวิธีที่ปลอดภัยในการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่กับเพื่อนต่างเพศในโรงเรียน

กลุ่มทดลอง	3.48	0.87	ปานกลาง	3.88	0.60	มาก	2.828	.009*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.52	0.71	มาก	3.40	0.76	ปานกลาง	0.901	.376

10. เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่วัยรุ่นสมัยนี้จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

กลุ่มทดลอง	3.28	0.67	ปานกลาง	3.96	0.84	มาก	3.302	.003*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.20	0.76	ปานกลาง	2.96	0.79	ปานกลาง	1.809	.083

11. วัยรุ่นควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

กลุ่มทดลอง	3.72	1.10	มาก	4.04	0.97	มาก	1.995	.058
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.64	0.99	มาก	3.40	1.11	ปานกลาง	1.809	.083

12. การมีเพศสัมพันธ์จะรักษาสัมพันธภาพกับคนรักไว้ได้

กลุ่มทดลอง	2.60	1.00	ปานกลาง	3.40	0.76	ปานกลาง	3.578	.002*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.72	1.20	ปานกลาง	2.56	1.12	ปานกลาง	1.281	.212

13. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นสิ่งที่ทำลายและทำให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ

กลุ่มทดลอง	2.32	0.85	น้อย	3.28	0.61	ปานกลาง	4.096	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.56	0.96	ปานกลาง	2.40	0.64	น้อย	1.072	.294

14. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่คาดหวังไว้

กลุ่มทดลอง	2.88	1.33	ปานกลาง	3.84	0.80	มาก	4.370	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.88	1.09	ปานกลาง	2.80	0.91	ปานกลาง	0.464	.647

15. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะทำให้ผู้ปกครองไม่ยอมรับและผิดหวัง

ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.60	1.08	มาก	4.16	0.74	มาก	3.055	.005*
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.24	1.09	ปานกลาง	3.28	1.02	ปานกลาง	0.371	.714

*p-value < .05

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ($n = 25$) และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ($n = 25$) ก่อนและหลังผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้สถิติทดสอบที (independent t-test)

การสื่อสารเรื่องเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นกับผู้ปกครอง	นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง			นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ			<i>t</i>	<i>p</i> -value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. เมื่อได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการทางเพศพร้อมที่จะปฏิบัติตาม								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.80	0.76	มาก	3.80	0.76	มาก	0.000	1.000
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.44	0.71	มาก	3.64	0.81	มาก	3.709	.001*
2. สบายใจที่จะปรึกษาและพูดคุยปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศกับผู้ปกครอง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.60	1.08	มาก	3.04	1.02	ปานกลาง	1.885	.066
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.20	0.86	มาก	2.96	0.88	ปานกลาง	4.996	.001*
3. สามารถพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับผู้ปกครอง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.24	1.23	ปานกลาง	3.28	0.79	ปานกลาง	0.136	.892
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.96	0.84	มาก	3.16	0.68	ปานกลาง	3.682	.001*
4. ผู้ปกครองมักจะพูดให้ฟังมากกว่าที่จะฟัง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.48	0.91	ปานกลาง	3.16	0.80	ปานกลาง	1.314	.195
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.00	0.86	ปานกลาง	3.04	0.73	ปานกลาง	4.226	.001*
5. ผู้ปกครองรับฟังเรื่องส่วนตัวและแนะแนวทางแก้ไขปัญหา								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.56	1.12	มาก	3.40	0.95	ปานกลาง	0.543	.590
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.08	0.86	มาก	3.56	0.91	มาก	2.066	.044*
6. สามารถขออนุญาตผู้ปกครองตรงๆ เพื่อไปสังสรรค์กับเพื่อน เช่นปาร์ตี้วันเกิด								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.72	1.24	มาก	3.52	0.91	มาก	0.647	.521
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.24	0.72	มาก	3.44	0.87	ปานกลาง	3.536	.001*
7. ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้แต่งตัวตามแฟชั่นเพราะไม่เหมาะสม								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.40	1.00	น้อย	2.76	1.09	ปานกลาง	1.216	.230

หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.64	0.86	มาก	2.60	0.70	ปานกลาง	4.670	.001*
8. ผู้ปกครองหลีกเลี่ยงการพูดคุยเรื่องการเปลี่ยนแปลงทรงร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.56	0.76	ปานกลาง	2.88	0.97	ปานกลาง	1.292	.203
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.56	0.82	มาก	3.00	0.86	ปานกลาง	2.347	.023*
9. ผู้ปกครองคัดค้านและห้ามมีแฟนหรือคนรักในวัยเรียน								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.80	1.22	ปานกลาง	2.68	1.03	ปานกลาง	0.375	.709
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.00	0.76	มาก	2.56	0.82	ปานกลาง	6.423	.001*
10. ผู้ปกครองช่วยในการเลือกคบเพื่อนและห้ามคบกับเพื่อนที่ผู้ปกครองเห็นว่าไม่เหมาะสม								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.68	1.14	ปานกลาง	2.96	0.88	ปานกลาง	0.966	.339
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.80	0.86	มาก	3.00	0.76	ปานกลาง	3.464	.001*
11. ผู้ปกครองแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองในวัยเรียน เช่นการใช้ถุงยางอนามัยและยาคุมกำเนิด								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.16	1.14	ปานกลาง	3.16	1.17	ปานกลาง	0.000	1.000
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.88	0.60	มาก	3.04	1.09	ปานกลาง	3.356	.002*
12. ผู้ปกครองสนับสนุนการมีความรักเป็นสิ่งสวยงามแต่ต้องอยู่ในขอบเขต								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.56	1.04	มาก	3.12	1.16	ปานกลาง	1.406	.166
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.08	0.90	มาก	3.08	0.99	ปานกลาง	3.706	.001*
13. ผู้ปกครองให้อิสระในการปฏิบัติตัวและการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ด้วยตนเอง								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.96	0.84	ปานกลาง	3.12	0.97	ปานกลาง	0.623	.536
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.96	0.84	มาก	2.96	0.84	ปานกลาง	4.206	.001*
14. ผู้ปกครองหลีกเลี่ยงการพูดคุยหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	2.36	1.07	น้อย	2.68	1.10	ปานกลาง	1.036	.305
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.00	0.76	มาก	2.80	0.95	ปานกลาง	4.899	.001*
15. ผู้ปกครองมีความคาดหวังในผลการเรียนของหนู								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.60	1.04	มาก	3.16	0.89	ปานกลาง	1.600	.116
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.00	0.70	มาก	3.24	0.77	ปานกลาง	3.612	.001*

* $p\text{-value} < .05$

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มทดลอง ($n = 25$) และนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ ($n = 25$) โดยใช้สถิติทดสอบที (paired t-test)

การสื่อสารเรื่องเพศของ นักเรียนหญิงมัธยมศึกษา ตอนต้นกับผู้ปกครอง	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			<i>t</i>	<i>p</i> - <i>value</i>
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. เมื่อได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการทางเพศพร้อมที่จะปฏิบัติตาม								
กลุ่มทดลอง	3.80	0.76	มาก	4.44	0.71	มาก	3.527	.002*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.80	0.76	มาก	3.64	0.81	มาก	2.138	.043*
2. สบายใจที่จะปรึกษาและพูดคุยปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศกับผู้ปกครอง								
กลุ่มทดลอง	3.60	1.08	มาก	4.20	0.86	มาก	2.777	.010*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.04	1.02	ปานกลาง	2.96	0.88	ปานกลาง	0.811	.425
3. สามารถพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับผู้ปกครอง								
กลุ่มทดลอง	3.24	1.23	ปานกลาง	3.96	0.84	มาก	3.068	.005*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.28	0.79	ปานกลาง	3.16	0.68	ปานกลาง	1.365	.185
4. ผู้ปกครองมักจะพูดให้ฟังมากกว่าที่จะฟัง								
กลุ่มทดลอง	3.48	0.91	ปานกลาง	4.00	0.86	ปานกลาง	2.587	.016*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.16	0.80	ปานกลาง	3.04	0.73	ปานกลาง	1.809	.083
5. ผู้ปกครองรับฟังเรื่องส่วนตัวและแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหา								
กลุ่มทดลอง	3.56	1.12	มาก	4.08	0.86	มาก	2.831	.009*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.40	0.95	ปานกลาง	3.56	0.91	มาก	0.679	.504
6. สามารถขออนุญาตผู้ปกครองตรงๆ เพื่อไปสังสรรค์กับเพื่อน เช่นปาร์ตี้วันเกิด								
กลุ่มทดลอง	3.72	1.24	มาก	4.24	0.72	มาก	2.177	.040*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.52	0.91	มาก	3.44	0.87	ปานกลาง	1.000	.327
7. ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้แต่งตัวตามแฟชั่นเพราะไม่เหมาะสม								
กลุ่มทดลอง	2.40	1.00	น้อย	3.64	0.86	มาก	4.656	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.76	1.09	ปานกลาง	2.60	0.70	ปานกลาง	1.281	.212

การสื่อสารเรื่องเพศของ นักเรียนหญิงมัธยมศึกษา ตอนต้นกับผู้ปกครอง	นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองเป็นกลุ่ม ทดลอง			นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองเป็น กลุ่มเปรียบเทียบ			t	p- value
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
8. ผู้ปกครองหลีกเลี่ยงการพูดคุยเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น								
กลุ่มทดลอง	2.56	0.76	ปานกลาง	3.56	0.82	มาก	3.873	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.88	0.97	ปานกลาง	3.00	0.86	ปานกลาง	1.141	.265
9. ผู้ปกครองกีดกันและห้ามมีแฟนหรือคนรักในวัยเรียน								
กลุ่มทดลอง	2.80	1.22	ปานกลาง	4.00	0.76	มาก	5.041	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.68	1.03	ปานกลาง	2.56	0.82	ปานกลาง	1.414	.265
10. ผู้ปกครองช่วยในการเลือกคบเพื่อนและห้ามคบกับเพื่อนที่ผู้ปกครองเห็นว่าไม่เหมาะสม								
กลุ่มทดลอง	2.68	1.14	ปานกลาง	3.80	0.86	มาก	4.303	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.96	0.88	ปานกลาง	3.00	0.76	ปานกลาง	0.440	.664
11. ผู้ปกครองแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันตนเองในวัยเรียน เช่นการใช้ถุงยางอนามัยและยาคุมกำเนิด								
กลุ่มทดลอง	3.16	1.14	ปานกลาง	3.88	0.60	มาก	2.823	.009*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.16	1.17	ปานกลาง	3.04	1.09	ปานกลาง	1.365	.185
12. ผู้ปกครองสนับสนุนการมีความรักเป็นสิ่งสวยงามแต่ต้องอยู่ในขอบเขต								
กลุ่มทดลอง	3.56	1.04	มาก	4.08	0.90	มาก	4.082	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.12	1.16	ปานกลาง	3.08	0.99	ปานกลาง	0.327	.746
13. ผู้ปกครองให้อิสระในการปฏิบัติตัวและการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ด้วยตนเอง								
กลุ่มทดลอง	2.96	0.84	ปานกลาง	3.96	0.84	มาก	6.216	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.12	0.97	ปานกลาง	2.96	0.84	ปานกลาง	1.693	.103
14. ผู้ปกครองหลีกเลี่ยงการพูดคุยหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์								
กลุ่มทดลอง	2.36	1.07	น้อย	4.00	0.76	มาก	6.216	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	2.68	1.10	ปานกลาง	2.80	0.95	ปานกลาง	1.000	.327
15. ผู้ปกครองมีความคาดหวังในผลการเรียนของหนู								
กลุ่มทดลอง	3.60	1.04	มาก	4.00	0.70	มาก	2.619	.015*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.16	0.89	ปานกลาง	3.24	0.77	ปานกลาง	1.000	.327

* *p-value* < .05

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวพรเพ็ญ โสตา
วัน เดือน ปี เกิด	5 พฤศจิกายน 2528
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดบึงกาฬ
ประวัติการศึกษา	ปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี พ.ศ.2551 หลักสูตรฝึกอบรมการพยาบาลเฉพาะทางสาขาเวชปฏิบัติทั่วไป (การรักษาโรคเบื้องต้น) วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี พ.ศ.2557
สถานที่ทำงาน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสงเปลือย ตำบลเสอเพลอ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี
ตำแหน่ง	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

